

TAMIL

The Spoken Word

By

WILLIAM MARRION BRANHAM

பெர்கமு சபையின் காலம்

THE PERGAMEAN CHURCH AGE

These Books are printed and distributed free of cost by the :

WILLIAM BRANHAM GOOD NEWS SOCIETY
Glady's Dauch Memorial Building
PB. No. 5304
No. 13, Subbarayan Nagar I Street,
Kodambakkam, Chennai - 600 024. S.INDIA.
Phone : 2473 0634
Visit us at www.wbgns.org

“உரைக்கப்பட்ட வார்த்தையே மூலவித்தாகும்”

மகிமைப்படுத்த சலவைக்கற்கள் ஆலயங்களின் சுவர்களில் பதிக்கப்பட்டும். எல்லாவற்றையும் கண்டும், அறிந்திருக்கிற தேவன், இரண்டு காசுகளை மாத்திரம் காணிக்கையாகக் கொடுத்த விதவையை மறுபடியும் புகழ்ந்து, பரலோகத்தின் பொக்கிஷங்களை அவளுக்கு தந்தருளுவார்.

மறைவான மன்னாவையும், வெண்மையான குறிக்கல்லையும் பெற நாம் தகுதியற்றவர்கள். அவருடைய சித்தத்தைச் செய்ய எப்பொழுதும் ஆயத்தமாயிருந்து, பரலோகத்தில் பொக்கிஷங்களைச் சேர்க்க நான் விரும்புகிறேன்.

பெர்கமு சபையின் காலம் THE PERGAMEAN CHURCH AGE

மாற்றத்தை உண்டு பண்ணியது; அல்லது அவர்களுடைய ஜீவியத்தில் மாற்றம் காணப்பட்டதால், அவர்களுடைய பெயர்கள் மாற்றப்பட்டன. பிறக்கப் போகும் குமாரனை ஏற்றுக் கொள்ள ஆயத்தமாயிருந்த ஆபிராமின் பெயரையும், சாராயின் பெயரையும் தேவன் மாற்றினார். யாக்கோபு ஜெயங்கொண்ட பிறகு இஸ்ரவேல் (இராஜகுமாரன்) என்று அழைக்கப்பட்டான். சீமோனும், சவுலும் கர்த்தரை ஏற்றுக்கொண்டதால், அவர்கள் பெயர்கள் மாற்றப்பட்டன. இன்றைக்குள்ள ஒவ்வொரு விசுவாசியின் பெயரும் மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. நாமெல்லாம் கிறிஸ்தவர்கள். இந்தப் பெயர் நம்மெல்லோருக்கும் பொதுவாயிருக்கிறது. ஆனால் ஒரு நாள் நம்முடைய பெயர் மாற்றப்படும். அப்பொழுது நாம் ஒரு புதிய நாமத்தைப் பெறுவோம். ஒருவேளை இது உலகத் தோற்றத்துக்கு முன்பு ஆட்டுக்குட்டியானவருடைய ஜீவ புஸ்கத்தில் எழுதப்பட்ட நம்முடைய பெயராயிருக்கலாம். அந்தப் பெயரை அவர் மாத்திரமே அறிவார்; நாம் அதை அறிய மாட்டோம். ஒரு நாள், தம்முடைய சித்தத்தின்படி, அதை நமக்கு வெளிப்படுத்துவார்.

இந்தச் செய்தியானது டிசம்பர் 4 - 11, 1960 தொடர்செய்தி சகோதரன் வில்லியம் மரியன் பிரன்ஹாம் அவர்களால் அளிக்கப்பட்டது. ஒலிநாடாவில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள இந்தச் செய்தி மிகவும் துல்லியமாக இருக்கும் வகையில் மிகச் சிறந்த முயற்சியுடன் புத்தக வடிவில் கொண்டு வரப்பட்டு, இலவசமாக விநியோகிக்கப்படுகின்றது.

இலவச பிரதிகளுக்கு கீழ்க்காணும் முகவரிக்கு விண்ணப்பிக்கவும்:

These books are printed and distributed Free of cost by the:

WILLIAM BRANHAM GOOD NEWS SOCIETY

'Gladys Dauch Memorial Building'

No.13, Dr. Subbarayan Nagar I Street, Kodambakkam,

Chennai - 600 024, S. India. Phone : 2473 0634

Messages Available at : www.wbgns.org

ஒரு பரிசுத்தவான் இவ்வுலகத்தில் அனுபவித்த கஷ்டங்களுக்குச் சன்மானமாக வெண்மையான குறிக்கல்களைத் தேவனிடமிருந்து பெறுகிறான். காண்ஸ்டன்டைன் காலத்திலும், அதற்கு பிறகும், கள்ளச்சபை அரசாங்கப் பொக்கிஷத்திலிருந்து பணத்தை எடுத்து, அழகான கட்டிடங்களையும், சிலைகளையும் உண்டாக்கிற்று. வெள்ளைச் சலவைக் கற்களால் உண்டாக்கப்பட்ட ரோமத் தெய்வங்களின் சிலைகளுக்குப் பரிசுத்தவான்களின் நாமங்கள் சூட்டப்பட்டன. ஆனால் தேவன் அவர்களோடு உண்டாயிருக்கவில்லை. அவர், குகைகளிலும், மலைப்பிராந்தியங்களிலும் ஒளிந்திருந்த பரிசுத்தவான்களோடு கூட இருந்தார். இவர்களுக்கு அழகிய கட்டிடங்களும், அங்கியணிந்த பாடகர் குழுவும், கண்ணைக் கவரும் உடைகளும், இன்னும் உலகத்தில் கவர்ச்சியளிக்கும் காரியங்களும் உண்டாயிருக்கவில்லை. ஆனால், எல்லாக் காலத்திலுள்ள விசுவாசிகளுக்கும், நித்திய காலமாய் நிலைநிற்கும் அழகிய சன்மானங்களைக் கொடுப்பதாக தேவன் வாக்களிக்கிறார். ஐசுவரியவான்கள் எளியவர்களை இகழ்ந்தும், அவர்கள் அதிகமாக ஆலயங்களுக்குப் பண உதவி செய்வதன் மூலம், அவர்களை

பழைய ஏற்பாட்டின் காலத்தில், மோசே, தேவனுடைய கட்டளையின்படி, மூன்றரை படி மன்னாவை ஒரு பொற்பாத்திரத்தில் அடக்கி, அதைத் திரைக்குப் பின்னால் மகா பரிசுத்தஸ்தலத்தில் வைத்தான். ஒவ்வொரு காலத்துப் பிரதான ஆசாரியனும் பலியின் இரத்தத்தோடு அங்கு பிரவேசித்து, புழுபுழுக்காத மன்னாவில் கொஞ்சம் எடுத்து அதைப் புசிக்கலாம். அவ்வாறே, ஒவ்வொரு காலத்தின் தூதனும் அந்தக் காலத்திற்குரிய தேவனுடைய வெளிப்பாட்டைப் பெற்று, சத்தியத்தை அறிந்தவனாய், அதை மற்றவர்களுக்குப் பிரசங்கிக்கிறான். ஆவியானவரால் செவி திறக்கப்பட்ட எவனும் சத்தியத்தைக் கேட்டு, விசுவாசித்து, அதன்படி நடக்கிறான்.

அதுவுமன்றி, இனி வருங்காலத்திலும், நாம் மறைவான மன்னாவைப் புசிப்போமென்று இவ்வசனம் அறிவுறுத்துகிறது. நாம் நித்திய காலங்களில் இயேசுவோடு கூட இருந்து, நித்தியமாக அவருடைய வெளிப்பாட்டில் பங்குகொள்வோமென்று நான் நினைக்கிறேன். இல்லையெனில், அவரைக் குறித்த அளவிடப்பட முடியாத ரகசியங்கள் நமக்கு எங்ஙனம் வெளியரங்கமாகும்? நாம் இதுவரை அறியவேண்டுமென்று வாஞ்சித்த அனைத்தும் நமக்கு வெளியரங்கமாகும். நம்முடைய ஜீவனாகிய கிறிஸ்துவே நமக்கு இவையெல்லாவற்றையும் வெளிப்படுத்துவார். நாம் இப்பொழுது அறிந்த சிறிது சத்தியமே நம்மை சந்தோஷத்தில் ஆழ்த்துகின்றது. அப்படியெனில், ஒருநாள் நம்முடைய ஜென்ம சரீரம் ஆவிக்குரிய சரீரமாக மாறும்போது, இயேசுவைக் குறித்தும், அவருடைய வார்த்தையைக் குறித்தும், இதுவரை நமது அறிவுக் கெட்டாத சத்தியங்களை நாமறிவோம்.

இயேசுகிறிஸ்து ஜெயங்கொள்ளுகிறவனுக்கு வெண்மையான குறிக்கல்லை அளிப்பாரென்றும், அந்தக் கல்லுக்குள் (மேலல்ல) (ஆங்கிலத்தில் IN the stone), அவன் மாத்திரம் அறியக்கூடிய புதிய நாமம் எழுதப்பட்டிருக்குமென்றும் இந்த வசனம் கூறுகிறது. புது நாமம் அளிக்கப்படுவது நமக்குப் புதிய தல்ல. ஆபிராம் என்னும் பெயர் ஆபிரகாமாக மாற்றப்பட்டது. அவ்வாறே சாராயின் பெயர் சாராள் என்றும், யாக்கோபின் பெயர் இஸ்ரவேல் என்றும், சீமோனின் பெயர் பேதுருவென்றும் மாற்றப்பட்டன. இந்தப் பெயர் மாற்றம் அவர்களுடைய ஜீவியத்தில் ஒரு

ஐந்தாம் அத்தியாயம்

பெர்கமு சபையின் காலம்

THE PERGAMEAN CHURCH AGE

வெளி 2:12-17

 பெர்கமு சபையின் தூதனுக்கு நீ எழுதவேண்டியது என்ன வெனில், இருபுறமும் கருக்குள்ள பட்டயத்தை உடையவர் சொல்லுகிறதாவது :

உன் கிரியைகளையும், சாத்தானுடைய சிங்காசனமிருக்கிற இடத்தில் நீ குடியிருக்கிறதையும், நீ என் நாமத்தைப் பற்றிக் கொண்டிருக்கிறதையும், சாத்தான் குடிகொண்டிருக்கிற இடத்திலே உங்களுக்குள்ளே எனக்கு உண்மையுள்ள சாட்சியான அந்திப்பா என்பவன் கொல்லப்பட்ட நாட்களிலும் என்னைப் பற்றும் விசுவாசத்தை நீ மறுதலியாமலிருந்ததையும் அறிந்திருக்கிறேன்.

ஆகிலும் சில காரியங்களைக் குறித்து உன்பேரில் எனக்குக் குறை உண்டு; விக்ரிகங்களுக்குப் படைத்தவைகளைப் புசிப்பதற்கும் வேசித்தனம் பண்ணுவதற்கும் ஏதுவான இடறலை இஸ்ரவேல் புத்திரர் முன்பாகப் போடும்படி பாலாக் என்பவனுக்குப் போதனை செய்த பிலையாமுடைய போதகத்தை கைக்கொள்ளுகிறவர்கள் உன்னிடத்திலுண்டு.

அப்படியே நிக்கொலாய் மதஸ்தருடைய போதகத்தைக் கைக்கொள்ளுகிறவர்களும் உன்னிடத்திலுண்டு; அதை நான் வெறுக்கிறேன்.

நீ மனந்திரும்பு, இல்லாவிட்டால் நான் சீக்கிரமாய் உன்னிடத்தில் வந்து, என் வாயின் பட்டயத்தால் அவர்களோடே யுத்தம் பண்ணுவேன்.

ஆவியானவர் சபைகளுக்குச் சொல்லுகிறதைக் காதுள்ளவன் கேட்கக்கடவன்; ஜெயங் கொள்ளுகிறவனுக்கு நான் மறைவான மன்னாவைப் புசிக்கக் கொடுத்து, அவனுக்கு வெண்மையான குறிக்கல்லையும், அந்தக் கல்லின்மேல் எழுதப்பட்டதும்

அதைப் பெறுகிறவனேயன்றி வேறொருவனும் அறியக் கூடாது மாகிய புதிய நாமத்தையும் கொடுப்பேன் என்றெழுது.

பெர்கமு

இப்பட்டினம் ஆதிக்காலத்தில் பெர்கமம் என்னும் பெயரால் அழைக்கப்பட்டது. மைஸியா (Mysia) என்னும் மாவட்டத்தில் இது அமைந்திருந்தது, மூன்று நதிகளின் மூலம் நீர்ப்பாசன வசதியைக் கொண்டதாயிருந்தது. இவைகளிலொன்று சமுத்திரத்தில் முடிவடைந்ததால், அது போக்குவரத்துக்குச் சாதகமாயிருந்தது. இது ஆசியாவிலே மிகவும் பிரசித்தி பெற்ற பட்டினமென்று சரித்திரக்காரர் கூறுகின்றனர். நாகரீகத்தில் இது தலைசிறந்து விளங்கி, அலெக்ஸாண்டரியா (Alexandria) பட்டினத்திற்கு அடுத்தபடியாக, மிகப் பெரிய நூலகத்தைக் (Library) கொண்டதாயிருந்தது. ஆயினும் இப்பட்டினத்தில் பாவம் அதிகமாகக் குடிகொண்டிருந்தது. ஒரு உயிருள்ள சர்ப்பத்திற்கு ஆலயம் கட்டப்பட்டு, ஏஸ்குலாபியஸ் (Aesculapius) என்னும் தெய்வமாக இப்பட்டினத்தவர் அதை வழிபட்டு வந்தனர். கண்ணைக் கவரும் தோப்புகளும், ரஸ்தாக்களும், பூங்காக்களும் நிறைந்த இப்பட்டினத்தில், தேவன் பேரில் பற்றுக்கொண்ட ஒரு சிறு குழு சாத்தானின் வழிபாடுகளில் ஈடுபடாமல் வாழ்ந்து வந்தது.

காலம்

பெர்கமு சபையின் காலம் கி.பி.312 முதல் கி.பி. 606 முடிய சுமார் முன்னூறு வருஷ காலம் நீடித்தது.

குரதன்

ஒவ்வொரு காலத்திற்குரிய தூதனைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கென தேவன் அளித்த விதிகளை அனுசரித்து, பவுலின் ஊழியத்திற்கு ஒத்த ஊழியம் செய்த மார்ட்டின் என்பவர் இக்காலத்துத் தூதரை விளங்கினாரென்று சந்தேகம் எதுவுமின்றி தெரிவிக்கிறோம். இவர் கி.பி. 315-ல் ஹங்கேரி நாட்டில் பிறந்தார்; இருப்பினும் அவருடைய ஜீவியகால ஊழியத்தைப் பிரான்ஸ் தேசத்தில் நடத்தி, கி.பி. 399ல் மரணமடைந்தார். அயர்லாந்தில் வாழ்ந்த பாட்ரிக் என்னும் பரிசுத்தவானுக்கு இவர் மாமனாவார்.

உணவாயிருந்து, இஸ்ரவேலருக்கு ஆரோக்கியத்தையளித்தது. இதைச் சாப்பிட்ட எவரும் வியாதிப்படவில்லை. உடன்படிக்கை பெட்டி செய்யப்பட்டபோது, மன்னா அதனுள்ளில் வைக்கப்பட்டது. அதன்பின்பு, அந்த பெட்டி கூடாரத்தின் திரையின் பின்னால் இடம்பெற்றது. பிரதான ஆசாரியன் மாத்திரம் பலியின் இரத்தத்தோடு அதனருகில் செல்லத் துணிவான். ஆனால் ஒரு நாள், ஜீவ அப்பம் வானத்திலிருந்திறங்கி, அவரை விசுவாசிப்பவர் அனைவருக்கும் ஜீவனைக் கொடுத்தது. அவருடைய வருகைக்கு மன்னா ஒரு எடுத்துக்காட்டாயிருந்தது. “நான் ஜீவ அப்பம், நான் வானத்திலிருந்திறங்கின ஜீவ அப்பம். இந்த அப்பத்தைப் புசிக்கிறவன் என்றென்றைக்கும் பிழைப்பான்” (யோவான் 6:48-51). அவர் போகும்போது, “மனுஷன் அப்பத்தினாலே மாத்திரமல்ல, தேவனுடைய வாயிலிருந்து புறப்படுகிற ஒவ்வொரு வார்த்தையினாலும் பிழைப்பான்” (மத்.4:4) என்னும் வார்த்தையைப் பின்வைத்துவிட்டுச் சென்றார்.

அவருடைய வார்த்தை அப்பமாயிருந்தது. அவருடைய வார்த்தையில் நிலைகொள்கிறவன் மரிக்காமல் என்றென்றைக்கும் பிழைப்பான். திருச்சபையின் ஆதிப் பிதாக்கள் மரித்த பிறகு, சத்தியம் யாருக்கும் புலப்படாமல், சிறிது காலத்திற்குள் இந்த மன்னா மக்களுக்கு மறைக்கப்பட்டது. ஆனால் ஒவ்வொரு காலத்திலும், மறைக்கப்பட்ட சத்தியம் வெளியாக்கப்பட்டது. இந்தக் கடைசி காலத்திலும், வெளி.10:6ல் உள்ளபடி, ஒரு தீர்க்கதரிசி தோன்றி, மறைந்திருக்கும் எல்லா இரகசியங்களையும் வெளிப்படுத்துவார். அதன்பின்பு கர்த்தராகிய இயேசு வருவார். பந்தியிருந்தவர்களுக்கு சீஷர்கள் அப்பத்தையும் மீனையும் பரிமாறும் முன்பு இயேசு அதைப் பிட்டு சீஷர்களுக்கு கொடுக்க வேண்டியிருந்தது. அது போன்று, ஒவ்வொரு காலத்தின் தூதனும், அவன் காலத்தின் வெளிப்பாட்டை இயேசுவினிடமிருந்து பெற்று, அதை மக்களுக்கு அறிவிக்கிறான். தேவன் தம்முடைய மறைவான மன்னாவை ஜெயங் கொள்ளுகிறவனுக்கு மாத்திரமே அளிக்கிறார். வெளிப்பட்ட சத்தியங்களை இசுமுகிறவனுக்கு தேவன் ஒருக்காலும் தம்முடைய பொக்கிஷத்தைத் திறந்து காண்பிப்பதில்லை.

இரட்சிக்கப்பட்டபோது 90 வயதாயிருந்தாள்' என்று கூறினார். மேலும் அவர் "கர்த்தருடைய வருகைக்காக நாங்கள் காத்திருந்து இளைப்பாறிக் கொண்டிருக்கிறோம்" என்றார். அப்பொழுது, நான் மரிக்க பயமடைந்ததைக் குறித்து வெட்கப்பட்டேன். 'நான் கர்த்தரைக் காணவேண்டும்' என்று என் வாஞ்சையைத் தெரிவித்தேன். அதற்கு அவர், 'இப்பொழுது அவரை நீர் காண முடியாது, அவர் சீக்கிரம் வருகிறார். அவர் முதலில் உம்மிடத்தில் வந்து, நீர் பிரசங்கித்த சிவிசேஷத்தைக் கொண்டு உம்மை நியாயநீர்ப்பார். அதன்பின்பு நாங்கள் உமது பிரஜைகளாயிருப்போம்' என்றார். அப்பொழுது நான் அதிசயமுற்று, 'உங்களுடைய இரட்சிப்புக்கு நான் காரணம் என்றா கூறுகிறீர்கள்?' என்றேன். அதற்கு அவர் 'ஆம், நீர் தலைவனாகப் பிறந்தீர்' என்றார். நான் பின்னும் 'ஒவ்வொரு காலத்தின் தூதனும் அந்தந்த காலத்திற்கு உத்திரவாதமுள்ள வரையிருப்பானா? பவுலைக் குறித்து என்ன நினைக்கிறீர்கள்?' என்று கேட்க, அவர் 'பவுல் அவன் காலத்திற்கு உத்திரவாதமுள்ள வரையிருப்பான்' என்று பதிலுரைத்தார். நான் சந்தோஷமடைந்து, 'பவுல் பிரசங்கித்த சிவிசேஷத்தை யே நானும் பிரசங்கித்தேன்' என்று கூறினேன். அப்பொழுது அவர்களெல்லாரும் ஒன்று சேர்ந்து, 'அதன் காரணமாகத்தான் நாங்கள் இப்பொழுது இளைப்பாறிக் கொண்டிருக்கிறோம்' என்றனர்.

ஆம், கொடுக்கப்பட்ட உத்திரவாதத்தை உண்மையோடு நிறைவேற்றின தமது தூதர்களுக்குத் தேவன் விசேஷித்த வெகு மானங்களை அளிப்பார். ஒவ்வொரு தூதனும் அவன் காலத்திற்குரிய வசனத்தின் வெளிப்பாட்டைப் பெற்று, அதை உண்மையாகப் பிரசங்கித்து, அதன் பிரகாரம் ஜீவித்திருப்பானானால், அவனுக்குத் தேவன் தக்க சன்மானம் அளிப்பார்.

இதை மனதில் வைத்துக் கொண்டு, "நான் மறைவான மன்னுவைப் புசிக்கக் கொடுப்பேன்" என்னும் வசனத்தை மறு படியும் ஆராய்வோம். மன்னா என்பது தூதர்களின் அப்பமாயிருந்தது என்பதை நாமறிவோம். இஸ்ரவேல் ஜனங்கள் வனந்தரத்தில் பிரயாணம் செய்யும்போது, கர்த்தர் இதைப் புல் வெளிகளில் பெய்யப் பண்ணினார். அது மிகச் சிறியதாயிருந்தாலும், பரிபூரண

மார்டின் போர்வீரனாக பணியாற்றும்போது, ஒரு அதிசய சம்பவம் அவரைக் கிறிஸ்தவனாக மாற்றியது. மார்டின் உத்தியோகம் செய்த பட்டினத்தில், ஒரு பிச்சைக்காரன் வியாதிப் பட்டு, அரை நிர்வாணமாக ரஸ்தாக்களில் படுத்திருந்து, குளிர் தாங்க முடியாமல் வருந்தினதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அவனின் பரிதாப நிலையைக் கண்ட மார்டின், தன்னுடைய மேலங்கியைக் கழற்றி, பட்டயத்தால் அதை இரண்டு துண்டுகளாக வெட்டி, ஒரு துண்டினால் அவனைச் சுற்றினார். அன்றிரவில் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து அவருக்குத் தரிசனமானார். அவர் மார்டினை நோக்கி, "நீ ஞானஸ்நானம் பெறவதனாக இருந்தாலும், என்னை உன் அங்கியைக் கொண்டு உடுத்தியாய்" என்று கூறினார். அன்று முதல், மார்டின் தன் முழு இருதயத்தோடும் கர்த்தரைத் தேடத் தொடங்கினார். தேவனுடைய வல்லமையை வெளிப்படுத்தும் அதிசயங்களைக் கொண்டதாக அவருடைய ஜீவியம் மாறினது.

இராணுவத்தைவிட்டு, சபையின் தலைவராகப் பொறுப்பேற்ற பிறகு, மார்டின் விக்கிரகாராதனையை எதிர்த்து, தோப்பு விக்கிரகங்களை உடைத்து, பீடங்களைத் தகர்த்துப் போட்டார். அஞ்ஞானிகள் அவருடைய செயலைக் கண்டித்த போது, பாகாலின் தீர்க்கதரிசிகளுக்கு எலியா சவால் விடுத்தது போன்று, மார்டின் இவர்களுக்கு சவால் விடுத்தார். ஒரு மரத்தின் கீழ்புறம் தன்னைக் கட்டி, மரத்தை முறிக்கவும், இயற்கைக்கு மாறாக மரம் வேறு புறம் சாய்ந்து, அதன் காரணமாக அவர் நொறுங்கப்படவில்லை யெனில், தேவனே அதைச் செய்தார் என்று அஞ்ஞானிகள் விசுவாசிக்க வேண்டுமென்றும் அவர் கூறினார். அவ்வாறே மலைச் சரிவிலுள்ள மரத்தில் அவர் கட்டப்பட்டு, மரம் முறிக்கப்பட்டது. இயற்கையின் விதிகளுக்கு மாறாகத் தேவன் வெட்டப்பட்ட மரத்தை வேறு புறம் திருப்பினதால், அநேக அஞ்ஞானிகள் அதனடியில் சிக்கிக் கொல்லப்பட்டனர்.

இயேசுகிறிஸ்துவின் நாமத்திலுள்ள விசுவாசத்தைக் கொண்டு குறைந்தது மூன்று முறையாவது மார்டின் மரித்தோரை உயிரோடெழுப்பினாரென்று சரித்திரக்காரர் கூறுகின்றனர். ஒரு முறை, எலிசாவைப் போன்று, மரித்த குழந்தையின் மேல் படுத்து அவர் விண்ணப்பம் செய்தபோது, அக்குழந்தை உயிரோடெழுந்தது. மற்றொருமுறை, அந்த கொடூர உபத்திர சமயத்தில் ஒரு

சகோதரனை மரணத்துக்குள்ளாக்கும்படிக்கு கொண்டு போகப் பட்டபோது அந்த சகோதரனுக்கு மார்டின் உதவுவதற்கு வந்து சேருவதற்கு முன்பு அந்த சகோதரன் தூக்கிலிடப்பட்டு, அவனுடைய கண்கள் குழிகளிலிருந்து வெளிவந்தன. மார்டின் அவனைத் தூக்கிலிருந்து இறக்கி ஜெபம் செய்தவுடனே, அவன் உயிரோ டெழுந்தான்.

மார்டின் தன்னுடைய விரோதிகளுக்குச் சிறிதேனும் அஞ்சவில்லை. அநேக பரிசுத்தவான்களைக் கொன்ற ஒரு கொடியசக்கரவர்த்தியை நேரடியாக சந்திக்கச் சென்றார். அப்பொழுது சக்கரவர்த்தி மார்டினைக் காண மறுத்தார். அப்பொழுது சக்கரவர்த்தியின் சிநேகிதனும், ரோமாபுரியின் கண்காணிப்பாளனுமான டமஸஸ் (Damasus) என்பவரை அவர் கண்டார். ஆனால் டமஸஸ் இவ்விகாரத்தில் தலையிட மறுத்து விட்டார். மார்டின் அரண்மனைக்குத் திரும்பியபோது, அதன் கதவுகள் பூட்டப் பட்டிருக்கக் கண்டார், அவர் உள்ளே பிரவேசிப்பதற்கு அனுமதிக்கப்படவில்லை. துக்கமடைந்த மார்டின் முகங்குப்புற விழுந்து ஆண்டவரை நோக்கி மன்றாடினார். 'எழுந்திரு' என்னும் சத்தத்தைக் கேட்டு மார்டின் எழுந்தவுடனே, அரண்மனையின் கதவுகள் தானாகவே திறந்திருக்கக் கண்டார். அவர் ராஜ சபைக்குச் சென்ற போது, கர்வம் பிடித்த அந்த சக்கரவர்த்தி அவரோடு பேசாமல் முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டான். மார்டின் திரும்பவும் ஜெபித்தார். திடீரென்று சிங்காசனம் தீப்பிடித்தது; சக்கரவர்த்தியும் வேகமாக சிங்காசனத்தை விட்டு எழுந்தான். உண்மையாகவே தேவன் பெருமையுள்ளவர்களுக்கு எதிர்த்து நின்று, தாழ்மையுள்ளவர்களுக்குக் கிருபையளிக்கிறார்.

மார்டின் வைராக்கியத்தோடு தேவ ஊழியம் செய்வதைச் சாத்தான் வெறுத்தான். மார்டினைப் பகைத்தவர்கள், அவரைக் கொலை செய்வதற்கென ஆட்களை நியமித்தனர். இவர்கள் களவாக மார்டினின் வீட்டில் நுழைந்து அவரைக் கொல்ல முற்பட்டபோது, மார்டின் சடுதியாக எழுந்து நின்று தன் தொண்டையை அவர்களுக்குக் காண்பித்தார். தேவனுடைய வல்லமை அவர்களைத் தரையில் வீழ்த்தியது, தேவனுடைய பிரசன்னத்தால் பரிசுத்தமான சூழ்நிலையைக் கண்டு பயமுற்று, அவர்கள் நகர்ந்து வந்து, மன்னிப்புக் கோரினர்.

கொரி.11:2). அவ்வாறே ஒவ்வொரு காலத்தின் தூதனும், அக் காலத்தில் அளிக்கப்பட்ட வார்த்தைக்கு உண்மையும் விசுவாசமுள்ளவனாயிருந்தால், கடைசி நாளில் விசேஷ சிலாக்கியம் பெறுவான்.

நான் என்னுடைய ஊழியத்தில் அநேக முறை தவறியிருப்பதால், கர்த்தர் என்மேல் பிரியமாயிருக்க மாட்டார் என்று எண்ணி, அவரை முகமுகமாய்க் காணப் பயந்து, அதற்காக மரிக்கவும் அஞ்சினேனென்று நான் உங்களிடம் கூறியது நினைவிருக்கலாம். இதைக் குறித்து ஆலோசித்தவண்ணமாக, நான் படுக்கையில் படுத்துக் கொண்டிருந்தபோது, ஒரு விசித்திரமான தரிசனத்தை நான் கண்டேன். நான் இதுவரை கண்ட ஆயிரக்கணக்கான தரிசனங்களெல்லாவற்றிலும் இது விசித்திரமாயிருந்தது. ஏனெனில், இம்முறை நான் சரீரத்தை விட்டுப் போக நேர்ந்தது. நான் என் மனைவியைப் பார்க்கத் திரும்பியபோது, என்னுடைய சடலத்தை அவளருகில் கண்டேன். பிறகு, நான் மிகவும் ஒரு அழகான ஸ்தலத்திற்கு கொண்டு செல்லப்பட்டேன். அது ஒரு பரதீசாக இருந்தது. அங்கு அழகுமிருந்தவர்கள் அதிக குதூகலத்தோடு இருக்கக் கண்டேன். அவர்களெல்லாரும் வாலிபமாகக் காணப்பட்டனர். அவர்களுக்கு ஏறக்குறைய 20 வயதாயிருக்கும் என்று நான் எண்ணினேன். அவர்கள் முகத்தில் சுருக்கம் எதுவும் காணப்படவில்லை. அவர்கள் தலையும் நரைக்கவில்லை. வாலிபப் பெண்கள் எல்லோரும் தங்கள் கூந்தல்களை இடுப்பு வரை வளர்த்திருந்தனர். வாலிபர்கள் அழகாகவும் திடகாத்திரம் பொருந்தியவராகவும் காணப்பட்டனர். அவர்களெல்லாரும் ஒன்று சேர்ந்து என்னை வரவேற்றனர். என்னைக் கட்டிப்பிடித்துக் கொண்டு, 'சகோதரனே, உம்மைக் கண்டதில் எங்களுக்கு மிகவும் சந்தோஷம்' என்று அவர்கள் கூறினர். இவர்கள் யாரென நான் வியந்து கொண்டிருக்கும்போது, அருகில் நின்ற ஒருவர் என்னிடம் 'இவர்களெல்லாரும் உம்முடைய ஜனங்கள்' என்று கூறினார். நான் வியப்புற்று, 'இவர்களெல்லாரும் பிரன்ஹாமின் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களா?' என வினவினேன். அதற்கு அவர், 'இல்லை, அவர்களெல்லாரும் உமது மூலம் கிறிஸ்துவை அறிந்தவர்கள் என பதிலளித்தார். பின்பு அவர் ஒரு பெண்ணை எனக்குக் காண்பித்து, 'நீர் காணும் இவ்வாலிபப் பெண் உமது ஊழியத்தில்

என் கையில் ஒன்றுமில்லை; உம்முடைய சிலுவையைப் பற்றிக் கொண்டிருக்கிறேன். என்னுடைய துயரங்களெல்லாம் உமது சமுக்கத்திலே வைக்கிறேன். என்னுடைய தற்போதைய நிலையைக் குறித்த நான் மனஸ்தாப்பப்படுகிறேன்” என்று நாம் கூறுவோம். கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் இரத்தமேயன்றி, வேறொன்றும் பாவத்தைப் போக்காது. மனந்திரும்பு; இல்லையேல் மரணத்தின் பட்டயம் நிர்மூலமாக்க காத்துக் கொண்டிருக்கிறது. நீ இவ்விரண்டில் எதை வேண்டுமானாலும் தெரிந்துகொள்.

பரிசு

வெளி.2:17. “ஆவியானவர் சபைகளுக்குச் சொல்லுகிறதைக் காதுள்ளவன் கேட்கக்கடவன்; ஜெயங்கொள்ளுகிறவனுக்கு நான் மறைவான மன்னாவைப் புசிக்கக் கொடுத்து, அவனுக்கு வெண்மையான குறிக்கல்லையும், அந்தக் கல்லின்மேல் எழுதப்பட்டதும் அதைப் பெறுகிறவனேயன்றி, வேறொன்றும் அறியக் கூடாததுமாகிய புதிய நாமத்தையும் கொடுப்பேன்.”

ஒவ்வொரு காலத்தின் செய்தியும், அக்காலத்திலுள்ள விசுவாசியைத் தட்டி எழுப்பி, ஜெயங்கொண்டு தேவனிடத்தில் நன்மையைப் பெற உற்சாகப்படுத்துகிறது. இந்தச் சபையின் காலத்தில், ஜெயங்கொள்ளுகிறவனுக்கு மறைவான மன்னாவையும் வெண்மையான குறிக்கல்லையும் கொடுப்பதாக ஆவியானவர் வாக்களிக்கிறார்.

ஒவ்வொரு செய்தியும் அந்தந்தக் காலத்தின் தூதனுக்குக் கொடுக்கப்படுவதனால், இந்தத் தூதர்கள் பெற்ற உத்திரவாதம் பெரிதாயிருக்கிறது. பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலர்களும், பன்னிரண்டு சிங்காசனங்களில் வீற்றிருந்து, பன்னிரண்டு கோத்திரங்களை ஆளுவார்கள் என்று தேவன் அந்த சீஷர்களுக்கு வாக்களித்தது போன்று, இந்தத் தூதர்களுக்கும் விசேஷித்த வாக்குத்தத்தங்களை அளிக்கிறார். பவுல், அவன் காலத்தில் மணவாட்டியை இயேசுகிறிஸ்துவினிடத்தில் ஒப்படைக்கும் சிலாக்கியத்தைப் பெற்றான். ‘நான் உங்களை கற்புள்ள கன்னிகையாகக் கிறிஸ்து என்னும் ஒரே புருஷனுக்கு ஒப்புக்கொடுக்க நியமித்தபடியால் உங்களுக்காகத் தேவ வைராக்கியமான வைராக்கியங் கொண்டிருக்கிறேன். (2

தேவன் வல்லமையாக உபயோகித்த அநேகர் பெருமையடைவதுண்டு. ஆனால் மார்டின் அவ்வாறில்லை, அவர் எப்பொழுதும் தாழ்மையான சிந்தையுடையவராயிருந்தார். ஓர் இரவு பிரசங்கம் ஆயத்தம் செய்துகொண்டிருக்கும்போது, ஒரு பிச்சைக் காரன் அவருடைய அறைக்கு நுழைந்து, உடுத்துக் கொள்ள சில உடைகளைக் கேட்டான். அவனைச் சபையின் தலைமை கண்காணியிடத்திற்கு (Head Deacon) அவர் அனுப்பினார். இவரோ அவனை வெளியே போகும்படி கட்டளையிட்டார். இதையறிந்த மார்டின் அவனுக்குத் தன் அங்கியைக் கொடுத்து, அதைக் காட்டிலும் தரத்தில் குறைந்த அங்கியைத் தலைமை கண்காணியிடத்தில் வாங்கினார். அன்றிரவு மார்டின் தேவ வசனத்தைப் பிரசங்கித்த போது, அவரைச் சுற்றிலும் ஒளி பிரகாசிப்பதைக் கூடியிருந்தவர்கள் கண்டனர்.

மார்டின் உண்மையாகவே அக்காலத்தின் தூதனாக விளங்கினார். தேவனைப் பிரியப்படுத்துவதையே தம்முடைய குறிக்கோளாகக் கொண்டு, அவர் பரிசுத்த ஜீவியத்தைக் கடைப்பிடித்தார். ஜெபத்தின்மூலம் பரிசுத்த ஆவியின் ஆலோசனையைப் பெறாமல், அவர் பிரசங்கித்ததேயில்லை. தேவனிடத்தில் அவர் ஆலோசனை பெறும்வரை, மக்கள் அநேகமுறை மணிக்கணக்காகக் காத்திருந்ததுண்டு.

மார்டினின் வல்லமையான ஊழியத்தின் காரணமாக பரிசுத்தவான்களுக்கு நேர்ந்த துன்பம் குறைவுற்றது என்று அநேகர் எண்ணக்கூடும். அது உண்மையல்ல. சாத்தான் பொல்லாதவர்களின் மூலம் அவர்களை இன்னமும் நிர்மூலமாக்கிக் கொண்டிருந்தான். அவர்கள் கழு மரத்தில் எரிக்கப்பட்டனர்; மரத்தில் முகங்குப்புற ஆணியடிக்கப்பட்டு, நாய்களால் பீறப்பட்டுத் துன்புறுத்திக் கொல்லப்பட்டனர். கர்ப்பிணிகளின் வயிறுகள் கீறப்பட்டு, உள்ளிருந்த கருக்கள் பன்றிகளுக்கு எறியப்பட்டன. பெண்கள் நிமிர்ந்து நிற்க வற்புறுத்தப்பட்டு, அவர்களின் முலைகள் அறுக்கப்பட்டன. அப்பொழுது இரத்தம் சொட்டு சொட்டாக ஒழுகி, அவர்கள் கடைசியில் மரித்தனர். பெயர்க் கிறிஸ்தவர்களும் அஞ்ஞானிகளோடு சேர்ந்து, கிறிஸ்தவர்களை இவ்விதம் துன்புறுத்தித் தேவனுக்குத் தொண்டு செய்ததாக எண்ணியது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. “அவர்கள் உங்களை ஜெப ஆலயங்களுக்கு

புறம்பாக்குவார்கள்; மேலும் உங்களைக் கொலை செய்கிறவன் தான் தேவனுக்குத் தொண்டு செய்கிறவனென்று நினைக்கும் காலம் வரும்” (யோவான்.16:2). “அப்பொழுது உங்களை உபத்திரவங்களுக்கு ஒப்புக் கொடுத்து, உங்களைக் கொலை செய்வார்கள்; என் நாமத்தினிமித்தம் நீங்கள் சகல ஜனங்களாலும் பகைக்கப்படுவீர்கள்.” (மத்.24:9)

மார்டின் மகத்தான ஊழியத்தைச் செய்து, தேவனுடைய வார்த்தையில் உறுதியாய் நிலைநின்று, ஸ்தாபனங்களை எதிர்த்து மேலிடங்களிலுள்ள பாவத்தைக் கண்டித்துணர்ந்தினார். வார்த்தையினாலும் செய்கையினாலும் அவர் சத்தியத்தைப் போதித்து, வெற்றியுள்ள கிறிஸ்தவ ஜீவியத்தை வாழ்ந்து காண்பித்தார்.

ஒரு சரித்திரக்காரர் மார்டீனைப் பின்வருமாறு புகழுகிறார். அவர் உணர்ச்சி வசப்படாமல் எப்பொழுதும் ஒரே விதமாக காட்சி யளித்தார். அவருடைய முகத்தில் திவ்விய சந்தோஷம் நிலவினது. இயேசு கிறிஸ்துவைக் குறித்து அவர் எப்பொழுதும் தியானித்து, தன் இருதயத்தில் மக்களுக்காக அனுதாபங் கொண்டவராயிருந்தார். அவர்மேல் வசைச் சொற்களைப் பொழிந்தவருக் காகவும் அவர் கண்ணீர்விட்டு ஜெபித்தார். நற்பண்புகளைப் பெற்றிருந்ததன் காரணமாக அநேகர் அவரைப் பகைத்தனர். சபையின் அத்தியட்சகர்கள் (Bishops) அவருக்குப் பரம விரோதிகளாயிருந்தனர்.

வாழ்த்துதல்

வெளி.2:12. “இருபுறமும் கருக்குள்ள பட்டயத்தை உடையவர் சொல்லுகிறதாவது”, மூன்றாவது சபைக்குரிய செய்தி வெளிப்பட சமயம் வந்துவிட்டது. சபையின் மத்தியிலிருக்கும் கிறிஸ்து இச்சபையின் காலத்தவருக்கு “இருபுறமும் கருக்குள்ள பட்டயத்தை உடையவராக” ஆவியானவரின் எக்காள சத்தத்தின் மூலம் அறிமுகப்படுகிறார். சிவந்த அங்கியை உடுத்தி, முள் கிரீடம் சூட்டப்பட்டு, அடிக்கப்பட்டு, நிந்திக்கப்பட்டு, “இதோ உங்கள் ராஜா” என்று பிலாத்து ஜனங்களுக்கு அவரை அறிமுகப் படுத்திய போது, அவருக்குண்டாயிருந்த தோற்றத்தைக் காட்டிலும், இப்போதைய தோற்றம் எவ்வளவு வித்தியாசப் பட்டது என்பதை சிந்தியுங்கள்.

பூலோகத்தில் நிறைவேறிற்று” என்று எண்ணியது. அதனால்தான் ரோமன் கத்தோலிக்க சபை கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் வருகையை எதிர்நோக்குவதில்லை. அவர்களுக்குக் கிறிஸ்துவின் ஆயிரம் வருஷ அரசாட்சியில் நம்பிக்கையில்லை. இப்பொழுதே அந்த அரசாட்சி தொடங்கி, தேவன் போப்பிற்குள் வாசம் செய்து அவர் மூலம் அரசாட்சி செய்கிறார் என்று அவர்கள் விசுவாசிக்கின்றனர். புதிய வானமும் புதிய பூமியும் ஆயத்தமான பின்பு அவர் வருவாரென்று அவர்கள் எண்ணிக் கொண்டிருக்கின்றனர். இது முற்றிலும் தவறாகும். கள்ளச் சபையின் தலைவனாக போப் இருக்கிறார். கிறிஸ்து நிச்சயமாக ஆயிரம் வருஷம் அரசாட்சி செய்வார். அச்சமயம் போப் அதில் பங்கு கொள்வதில்லை. அவர் வேறு எங்காகிலும் இருப்பார்.

எச்சரிக்கை

வெளி.2:16. “நீ மனந்திரும்பு, இல்லாவிட்டால் நான் சீக்கிரமாய் உன்னிடத்தில் வந்து, என் வாயின் பட்டயத்தால் அவர் களோடே யுத்தம் பண்ணுவேன்.”

இதைத் தவிர வேறெதை அவர் கூறமுடியும்? அவர் நாமத்தை வீணாய் பற்றிக் கொண்டவர்களின் பாவத்தை அவர் காணாதது போல் இருக்க முடியுமா? பாவம் நிறைந்த காலத்தில் அவருடைய கிருபையைப் பெற ஒரே வழியுண்டு. **மனந்திரும்பு.** நீ தவறு செய்தாயென்று அவரிடம் அறிக்கையிடு. இது தேவனிடத்திலிருந்து வந்த கட்டளையாயிருக்கிறது. அதற்குக் கீழ்ப்படியாவிடில், மரணம் சம்பவிக்கும். “என் வாயின் பட்டயத்தால் உன்னோடு யுத்தம் பண்ணுவேன்” என்று அவரே கூறியிருக்கிறார். மிருகம் பரிசுத்தவான்களோடு யுத்தம் பண்ணிற்று. ஆனால் தேவன் மிருகத்தோடு யுத்தம் பண்ணுவார். வார்த்தையை எதிர்த்த யாவரும், ஒருநாளில் வார்த்தை அவர்களை எதிர்ப்பதைக் காண்பார்கள். தேவனுடைய வார்த்தையோடு எதையாகிலும் கூட்டுவதும் குறைப்பதும் மிகவும் ஆபத்தான காரியம். தங்களுடைய சௌகரியத்திற்கேற்ப வார்த்தையின் அர்த்தத்தை மாற்றியவர்களுக்கு மரணமும், அழிவும் அல்லாமல் வேறெந்த முடிவு உண்டாகும்? ஆனால் கர்த்தரின் கிருபை இன்னமும் ‘மனந்திரும்பு’ என்று அறைகூவிக் கொண்டே இருக்கிறது! ‘கர்த்தாவே,

யென்றும், ஆனால் ஆவியில் பலங்குன்றின ஒரு சகோதரனுக்கு இச்செய்கை இடறலாயிருப்பின், அதைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்றும் புறஜாதிகளுக்குக் கூறியுள்ளான். தவிர, யோவானுக்கு அளிக்கப்பட்ட வெளிப்பாடு புறஜாதிகளின் சபைகளுக்குரியதே யன்றி யூத சபைகளுக்குரியதல்ல. ஆகையால் மேற்கூறிய வாக்கின் அர்த்தம் வேறாக இருக்கவேண்டும். 'புசிப்பது' என்பது ஆவிக் குரிய காரியங்களில் 'பங்கு கொள்ளுதல்' என அர்த்தம் பெறும். இயேசு, "என் மாம்சத்தைப் புசித்து என் இரத்தத்தைப் பானம் பண்ணுகிறவனுக்கு நித்திய ஜீவன் உண்டு" (யோவான் 6:54) என்றும், "மனுஷன் அப்பத்தினாலே மாத்திரமல்ல தேவனுடைய வாயிலிருந்து புறப்படுகிற ஒவ்வொரு வார்த்தையினாலும் பிழைப்பான்" (மத்.4:4) என்றும் கூறியிருக்கிறார். ஆகையால், இச்சபையின் காலத்தவர் விக்கிரகங்களுக்கு முன்பு வணங்கி, அவைகளுக்கு மெழுக்குவர்த்தி ஏற்றி, அஞ்ஞான பண்டிகைகள் கொண்டாடி, தங்கள் பாவங்களை மனிதர்களிடம் அறிக்கையிடுவதன்மூலம் தேவனிடம் பங்குகொள்ளாமல் சாத்தானோடு பங்கு கொண்டனர். அவர்கள் ஒப்புக் கொண்டாலும், ஒப்புக் கொள்ளாவிட்டாலும், அவர்கள் விக்கிரகாராதனையில் ஈடுபட்டிருந்தனர். ஆலயங்களில் காணப்பட்ட பீடமும், அதன்மேல் காட்டும் தூபங்களும், கர்த்தர் ஏறெடுத்த ஜெபங்களை நினைப்பூட்டுவதற்கென்று ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன என்று அவர்கள் ஒருவேளை கூறலாம்; அவ்வாறே விக்கிரங்களை வணங்கும்போது, தேவனைத் தத்ரூபமாக வணங்கும் வண்ணம் அவர்களுக்கு உண்டாகிறது என்றும், குருமார்களிடம் பாவ அறிக்கை செய்தாலும், இருதயங்களில் அவர்கள் தேவனிடம் தங்கள் பாவங்களை அறிக்கையிடுவதாகவும், குருமார்கள் அவர்கள் பாவங்களை மன்னிக்கும் போதும், அதைக் கர்த்தரின் நாமத்தினால் அவர்கள் செய்கின்றன ரென்றும் அவர்கள் கூறலாம். அவர்கள் என்ன கூறினாலும் சாத்தானால் உண்டாக்கப்பட்ட பாபிலோனிய மார்க்கத்தில் அவர்கள் பங்கு கொண்டு, விக்கிரகங்களோடு இணைந்து, ஆவிக்குரிய விபச்சாரம் செய்து மரித்துப் போயினர்.

இப்படியாக சபையும் அரசாங்கமும் ஒன்றுபட்டன. சபை விக்கிரங்களை வணங்கியது. அரசாங்க ஆதரவு அது பெற்று, "தேவனுடைய ராஜ்யம் நிறுவப்பட்டது; தேவனுடைய சித்தம்

"இருபுறமும் கருக்குள்ள பட்டயத்தை உடையவர்" என்னும் வாக்கில் தேவத்துவத்தைக் குறித்த வெளிப்பாடு அடங்கியிருக்கிறது. எபேசு சபையின் காலத்தில், மாறாத தேவனாக அவர்தம்மை வெளிப்படுத்தினார் என்பது உங்களுக்கு ஞாபகமிருக்கும். சிமிர்னா சபையின் காலத்தில் அவர் ஒருவரே உண்மையுள்ள தேவனென்றும், அவரைத் தவிர வேறுயாருமில்லையென்றும் அறிவுறுத்தினார். பெர்கமு சபையின் காலத்தில், அவர் வார்த்தையாக வெளிப்படுகிறார். "தேவனுடைய" வார்த்தையானது ஜீவனும் வல்லமையும் உள்ளதாயும், இருபுறமும் கருக்குள்ள எந்தப் பட்டயத்திலும் கருக்கானதாயும், ஆத்துமாவையும், ஆவியையும், கணுக்களையும், ஊனையும் பிரிக்கத்தக்கதாக உருவக்குத்துகிறதாயும், இருதயத்தின் நினைவுகளையும் யோசனைகளையும் வகையறுக்கிறதாயும் இருக்கிறது?" (எபி.4:12). "தேவ வசனமாகிய ஆவியின் பட்டயத்தையும் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்." "இரத்தத்தில் தோய்க்கப்பட்ட வஸ்திரத்தைத் தரித்திருந்தார். அவருடைய நாமம் தேவனுடைய வார்த்தை என்பதே, புறஜாதிகளை வெட்டும்படிக்கு அவருடைய வாயிலிருந்து கூர்மையான பட்டயம் புறப்படுகிறது" (வெளி.19:13,15). "ஆதியிலே வார்த்தை இருந்தது. அந்த வார்த்தை தேவனிடத்திலிருந்தது, அந்த வார்த்தை தேவனாயிருந்தது. அவர் (வார்த்தை) ஆதியிலே தேவனோடு இருந்தார். சகலமும் அவர் மூலமாய் உண்டாயிற்று; உண்டான தொன்றும் அவராலேயல்லாமல் உண்டாகவில்லை." (யோவான் 1:1-3). "பரலோகத்திலே சாட்சியிடுகிறவர் மூவர், பிதா, வார்த்தை, பரிசுத்த ஆவி என்பவர்களே. இம்மூவரும் ஒன்றாயிருக்கிறார்கள் (1 யோவான் 5:7)

வார்த்தையோடு இயேசுக்குள்ளிருக்கும் தொடர்பை இவ்வசனங்கள் வாயிலாக நாம் அறியலாம். அவரே வார்த்தை.

"ஆதியில் வார்த்தை இருந்தது" (யோவான் 1:1) என்று யோவான் கூறுகிறார் 'லோகாஸ்' (Logos) என்னும் கிரேக்க பதம் 'வார்த்தை' என்று மொழி பெயர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்பதத்தை 'சிந்தனை' (Thought) அல்லது 'பேச்சு' (Speech) என்று இருவகையாக அர்த்தம் கொள்ளலாம். வார்த்தை சிந்தனையை வெளிப்படுத்தும். தேவனுடைய சிந்தனை இயேசு கிறிஸ்துவில் வெளிப்பட்டது என்று யோவான் கூறுகிறார், பவுல் இதைப் பின் வரும் வசனங்களின்

மூலம் விளக்குகிறான். “பூர்வ காலங்களில் பங்கு பங்காகவும் வகைவகையாகவும் தீர்க்கதரிசிகள் மூலமாய்த் பிதாக்களுக்குத் திருவுளம் பற்றின தேவன், இந்தக் கடைசி நாட்களில் குமாரன் மூலமாய் நமக்குத் திருவுளம் பற்றினார்; இவரைச் சர்வத்துக்கும் சுதந்திரவாளியாக நியமித்தார், இவரைக் கொண்டு உலகங்களையும் உண்டாக்கினார். இவர் அவருடைய மகிமையின் பிரகாசமும் அவருடைய தன்மையின் சொருபமாயிருந்து, சர்வத்தையும் தம்முடைய வல்லமையுள்ள வசனத்தினாலே தாங்குகிறவராய், தம்மாலே தாமே நம்முடைய பாவங்களை நீக்கும் சுத்திகரிப்பை உண்டு பண்ணி, உன்னத்திலுள்ள மகத்துவமானவருடைய வலது பாரிசுத்திலே உட்கார்ந்தார்,” (எபி.1:1-3). தேவன் இயேசுகிறிஸ்து என்னும் மனிதனில் வெளிப்பட்டார். இயேசு தேவனுடைய சொருமாயிருந்தார். “அந்த வார்த்தை மாம்சமாகி, நமக்குள்ளே வாசம் பண்ணினார்” (யோவான் 1:14) என்று வேதம் கூறுகிறது, தேவனுடைய தன்மை மாம்சத்தில் தோன்றி நமது மத்தியில் வாசம் செய்தது. எவரும் கண்டிராதவரும், காணக்கூடாதவரும் பரிசுத்தத்தின் காரணத்தால் யாரும் நெருங்கக் கூடாதவருமான, ஆவியாகிய தேவன் இப்பொழுது மாம்ச கூடாரத்தில் மனிதரிடையில் வாசம் செய்து தேவனுடைய பரிபூரணத்தை அவர்களுக்கு வெளிப்படுத்தினார். “தேவனை ஒருவனும் ஒருக்காலும் கண்டதில்லை, பிதாவின் மடியிலிருக்கிற ஒரே பேரான குமாரனே அவரை வெளிப்படுத்தினார்” (யோவான் 1:18), அநேக முறை அக்கினி ஸ்தம்பத்தினாலும், மேக ஸ்தம்பத்தினாலும் தம்முடைய பிரசன்னத்தை வெளிப்படுத்தி, மக்களுடைய இருதயங்களை நடுங்கச் செய்தவரும், தம்முடைய இருதயத்தின் தன்மைகளை தீர்க்கதரிசிகளின் மூலம் உரைக்கப்பட்ட வார்த்தைகளினால் வெளிப்படுத்தினவருமான தேவன், இப்பொழுது இம்மானுவேலாகத் (தேவன் நம்மோடிருக்கிறார்) தம்மை வெளிப்படுத்தினார். ஆம், ஜீவிக்கிற வார்த்தையாகிய இயேசு, தேவனை வெளிப்படுத்தினார். அவர் தேவனை மானிடரிடத்தில் கொண்டு வந்தார். அவரே தேவன்; அவர் தேவனைத் தெளிவாக நமக்கு விளக்கினதால் யோவான் பின்வருமாறு கூறுகிறான்; “ஆதிமுதல் இருந்ததும், நாங்கள் கேட்டதும், எங்கள் கண்களினாலே கண்டதும் நாங்கள் நோக்கிப்பார்த்ததும் எங்கள் கைகளினாலே தொட்டதுமாயிருக்கிற ஜீவ வார்த்தையைக் குறித்து உங்களுக்கு அறிவிக்கிறோம். அந்த

ஸ்தாபனங்கள் தேவனால் உண்டாக்கப்பட்டவைகளல்ல, சபையின் மக்களை வேற்றுமைப்படுத்துவது தவறான ஆவியாகும். ஸ்தாபனங்கள் இதைத்தான் செய்கின்றன. அவைகள் தேவனுடைய வார்த்தையைவிட்டு விலகும்போது, ஆவிக்குரிய விபச்சாரத்தில் ஈடுபடுகின்றன.

கான்ஸ்டன்டைன் விசேஷ பண்டிகைகளை மக்களுக்கு அளித்தான். இவையெல்லாம் கிறிஸ்தவ பெயர்கள் சூடப்பட்ட அஞ்ஞான பண்டிகைகள். சில சமயங்களில் கிறிஸ்தவ வழிபாட்டின் முறை அஞ்ஞான வழக்கங்களோடு கலக்கப்பட்டன. கான்ஸ்டன்டைன் சூரிய தேவனின் (Sun god) வழிபாட்டை தேவகுமாரனின் (Son of God) வழிபாடாக மாற்றினான். டிசம்பர் 21-ம் தேதி சூரிய தேவனின் பண்டிகையைக் கொண்டாடுவதற்குப் பதிலாக, அதை டிசம்பர் 25ம் தேதி மாற்றி அமைத்து, தேவகுமாரனின் பிறந்த நாளென்று அதை அழைத்தனர். ஆனால் அவர் டிசம்பரில் பிறக்கவில்லையென்று நாம் அறிவோம். அவ்வாறே, அஸ்தரோத்தின் பண்டிகையை, ஈஸ்டர் பண்டிகையாக மாற்றினார். அன்று, கிறிஸ்தவர்கள் தேவனுடைய உயிர்த்தெழுதலைக் கொண்டாடுவதாகக் கூறப்படுகிறது. உண்மையாகவே அது அஸ்தரோத்துக்கு ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒரு அஞ்ஞான பண்டிகை.

அவர்கள் ஆலயங்களில் பீடங்களை கட்டி, சுருபங்களை வைத்தனர். வேதத்தில் காணப்படாத அப்போஸ்தலருடைய விசுவாசப் பிரமாணம் அவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டது. முன்னோர் களைத் தொழும் வழக்கத்தை அவர்கள் மக்களுக்குப் போதித்தன் விளைவாக, இன்று ரோமன் கத்தோலிக்க சபை மரித்தவர்களை வழிபடுவதில் உலகத்தில் தலை சிறந்து விளங்குகிறது. பிராடெஸ்டெண்டு ஸ்தாபனங்களும் இவைகளை இன்று கடைபிடிக்கிறதை நாம் காணலாம்.

அவர்கள் விக்கிரகங்களுக்கு படைத்தவைகளைப் புசித்தனர்.

அவர்கள் உண்மையாகவே விக்கிரகங்களுக்குப் படைத்த பொருள்களைப் புசித்தனரென்று நாம் இதை அர்த்தங் கொள்ளக் கூடாது. எருசலேமில்ள்ள யூத சபை இதை விலக்கியிருந்தாலும், பவுல் ஒருவன் மனச்சாட்சி சுத்தமாயிருந்தால், அவன் விக்கிரகங்களுக்குப் படைப்பதைப் புசிப்பதில் யாதொன்றுமில்லை

இந்த ஐக்கியத்தைத் தான் கான்ஸ்டன்டைன் நிசாயாவில் உண்டாக்கி அது இன்றுவரை நீடித்து வருகிறது. தேவனுடைய பிள்ளைகள் ஒரு மாநாட்டிக்கு நிசாயாவுக்கு அழைக்கப்பட்டனர். சபையும் அஞ்ஞானிகளோடு சேர்ந்து புசித்து, களியாட்டில் பங்கு கொண்டபோது (அதாவது கிறிஸ்தவப் பெயர்களைக் கொண்ட அஞ்ஞானப் பண்டிகை, ஆசாரம் போன்றவைகள்), அது கண்ணியில் விழுந்தது. அது ஆவிக்குரிய விபசாரம் செய்ததால், தேவன் அதைவிட்டு வெளிநடந்தார்.

தேவனுடைய வார்த்தையை ஒருவன் விட்டு, பரிசுத்த ஆவியைப் பெறுவதற்குப் பதிலாக ஒரு ஸ்தாபனத்தைச் சேர்ந்தால், அவன் ஆவிக்குரிய பிரகாரம் மரிக்கிறான். ஆம், நீங்கள் ஸ்தாபனத்தைச் சேரவேண்டாம். தேவனுடைய வார்த்தை, பரிசுத்த ஆவி இவைகளின் ஸ்தானத்தைக் கைப்பற்றிய பிரமாணங்களையும், பாரம்பரிய வழக்கங்களையும் நீங்கள் கைக் கொள்ளவேண்டாம். அவ்வாறு செய்தால், நீங்கள் மரித்து, தேவனிடத்திலிருந்து நித்திய காலமாய் பிரிக்கப்படுவீர்கள்.

ஒவ்வொரு காலத்திலும் இதுதான் சம்பவிக்கிறது. தேவன் மக்களை விடுவிக்கிறார். அவர்கள் இரத்தத்தின்கீழ் வெளிவந்து, வார்த்தையினால் பரிசுத்தமாக்கப்பட்டு, தண்ணீர் முழுக்கினால் ஞானஸ்நானம் பெற்று, பரிசுத்த ஆவியினால் நிரப்பப்படுகின்றனர்; சிறிது காலம் கழித்து, ஆதியில் கொண்டிருந்த அன்பு தணிந்து போய், தங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளவும், தங்களுக்குப் பெயரைத் தேடிக் கொள்ளவும் அவர்கள் ஒரு ஸ்தாபனமுண்டாக்கிக் கொள்கின்றனர். அதன் காரணமாய், அவர்கள் பரிசுத்த ஆவியையழிந்து, வழிபாட்டின் முறையை மாத்திரம் கைக் கொள்கின்றனர். அவர்கள் சபையின் பிரமாணங்களினாலும் ஆசாரங்களினாலும் தங்களைக் கலப்பாக்கிக் கொண்டதால், ஜீவனற்றவர்களாகி விடுகின்றனர்.

இஸ்ரவேலரைப் பிலோயம் விபச்சாரத்திற்குப்படுத்தினான். அன்றைய ஆவிக்குரிய விபச்சாரம் இன்றும் ஸ்தாபனங்களில் காணப்படுகின்றது. எல்லா விபச்சாரங்களும் அக்கினி கடலில் தள்ளப்படுவர். ஸ்தாபனங்களை வேசிகளாகத் தேவன் கருதுகிறார். ஆம், வேசியும் அவள் குமாரத்திகளும் அக்கினிக் கடலில் பங்கடைவர்.

ஜீவன் வெளிப்பட்டது; பிதாவினிடத்திலிருந்ததும், எங்களுக்கு வெளிப்பட்டதுமான நித்தியமாயிருக்கிற அந்த ஜீவனை நாங்கள் கண்டு, அதைக் குறித்து சாட்சி கொடுத்து, அதை உங்களுக்கு அறிவிக்கிறோம். நீங்களும் எங்களோடே ஐக்கியமுள்ள வர்களாகும்படி, நாங்கள் கண்டும் கேட்டும் இருக்கிறதை உங்களுக்கும் அறிவிக்கிறோம். எங்களுடைய ஐக்கியம் பிதாவோடும் அவருடைய குமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்துவோடும் இருக்கிறது.” (1 யோவான் 1:1-3). தேவன் மாம்சத்தில் முழுவதுமாக வெளிப்பட்டார். “என்னைக் கண்டவன் பிதாவைக் கண்டான்” (யோவான் 14:9) என்று இயேசு கூறினார்.

இயேசு தேவனுடைய தற்சொரூபமாயிருந்தாரென்று எபி. 1:1-3ல் கூறியிருப்பதை நாம் சிந்தித்தோம். தேவன் மனிதனுக்குத் தம்மை வெளிப்படுத்தும் பொருட்டாக, மனித ரூபத்தில் வெளிப்பட்டார். “பூர்வ காலங்களில் பங்கு பங்காகவும், வகை வகையாகவும், தீர்க்கதரிசிகளின் மூலமாய்ப் பிதாக்களுக்குத் திருவுளம் பற்றின தேவன் இந்தக் கடைசி நாட்களில் குமாரன் மூலமாய் நமக்குத் திருவுளம் பற்றினார்” என்னும் வாக்கியத்தைக் கவனிப்போம். ‘மூலமாய்’ என்பது சரியான மொழி பெயர்ப்பல்ல, ‘உள்ளில்’ என்பது சரியான மொழிபெயர்ப்பாகும். அப்படியெனில், “பூர்வ காலங்களில் தேவன் தீர்க்கதரிசிகளுக்குள் வார்த்தையின் மூலம் திருவுளம் பற்றினார்” என்பது இவ்வாக்கியத்தின் சரியான அர்த்தம். ‘கர்த்தர் சீலோவாவிலே தம்முடைய வார்த்தையினால் சாமுவேலுக்குத் தம்மை வெளிப்படுத்தினார்” (1 சாமு.3:21). ‘பரிசுத்த ஆவியும், வார்த்தையும் ஒன்றுருக்கீரார்” (1 யோவான் 5:7) என்பதை மேற்கூறிய வசனங்கள் தெளிவாகக் காண்பிக்கின்றன. இயேசு பிதாவை வெளிப்படுத்தினார். வார்த்தை பிதாவை வெளிப்படுத்தினது. இயேசு ஜீவிக்கிற வார்த்தையாக இருந்தார். இன்றைக்கும் அவர் ஜீவிக்கிற வார்த்தையாக இருக்கிறார்.

இயேசு இவ்வுலகிலிருந்தபோது “நான் பிதாவிலும், பிதா என்னிலும் இருக்கிறதை நீ விசுவாசிக்கிறதில்லையா? நான் உங்களுடனே சொல்லுகிற வசனங்களை என் சுயமாய்ச் சொல்லவில்லை; என்னிடத்தில் வாசமாயிருக்கிற பிதாவானவரே இந்தக் கிரியைகளைச் செய்து வருகிறார்” (யோவான் 14:10) என்று கூறினார்.

பிதாவானவர் ஆவியாக குமாரனுக்குள் வாசம் பண்ணி, வார்த்தையினாலும் கிரியையினாலும் தம்மை பூரணமாக வெளிப்படுத்தினு ரென்று நாமறியலாம். நாங்கள் இவ்வளவு காலம் போதித்ததும் இதுவே. மணவாட்டி வார்த்தையைப் பூரணமாகக் கடைப்பிடித்தால் இயேசு செய்த கிரியைகளையே அவரும் செய்ய முடியும். வார்த்தையே தேவன். ஆவியே தேவன். அவர்களெல்லாரும் ஒன்றாயிருக்கிறார்கள். ஒன்று மற்றொன்றில்லாமல் கிரியை செய்ய இயலாது, ஒருவன் உண்மையாகத் தேவனுடைய ஆவியைப் பெற்றிருந்தால், அவன் தேவனுடைய வார்த்தையையுடையவனாயிருப்பான். தீர்க்கதரிசிகளுக்குள் தேவனுடைய ஆவி வாசமாயிருந்ததால், வார்த்தை அவர்களுக்குண்டாயிற்று. இயேசுவுக்குப் பரிசுத்த ஆவி அளவில்லாமல் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. ஆகையால் வார்த்தை அவருக்கு உண்டாயிற்று. “இயேசுவானவர் செய்யவும் உபதேசிக்கவும் தொடங்கினார்” (அப்.1:2), “என் உபதேசம் என்னுடையதாயிராமல் என்னை அனுப்பிவனருடைய தாயிருக்கிறது” (யோவான் 7:16).

யோவான் ஸ்நானன் தீர்க்கதரிசியாகவும், அவன் காலத்துத் தூதனாகவும் விளங்கினான். தாயின் கர்ப்பத்திலிருக்கும் போதே அவன் பரிசுத்த ஆவியினால் நிறையப்பட்டான். அவன் யோர்தான் நதியில் ஞானஸ்நானம் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தபோது, தேவனுடைய வார்த்தை (இயேசு) அவனிடத்தில் வந்தது. ஆம், உண்மையாகப் பரிசுத்த ஆவியினால் நிறைப்பட்டவனிடத்தில் தேவனுடைய வார்த்தை எப்பொழுதும் வரும். இதுவே பரிசுத்த ஆவி பெற்றதன் அடையாளம். இயேசுவும் அவ்வாறு கூறினார். “நான் பிதாவை வேண்டிக்கொள்ளவேன், அப்பொழுது என்றென்றைக்கும் உங்களுடனே கூட இருக்கும்படிக்குச் சத்திய ஆவியாகிய வேறொரு தேற்றரவாளனை அவர் உங்களுக்குத் தந்தருளுவார். உலகம் அந்த சத்திய ஆவியானவரைக் காணாமலும் அறியாமலும் இருக்கிறபடியால் அவரைப் பெற்றுக் கொள்ள மாட்டாது” (யோவான் 14:16-17). சத்தியமாவது என்ன என்பதை நாமறிவோம். “உம்முடைய வசனமே சத்தியம்.” (யோவான் 17:17) “என் வசனத்தை நீங்கள் ஏன் அறியாமலிருக்கிறீர்கள்? என் உபதேசத்தைக் கேட்க மனதில்லாதிருக்கிறதினால் அல்லவா?” (யோவான் 8:43). உலகம் அந்த சத்திய ஆவியானவரைப் பெற்றுக் கொள்ளமாட்டாதென்று இயேசு கூறுகிறார். அவருடைய வசனத்

அவர்கள் தனியே வாசமாயிருந்தனர்; அவர்கள் ஒரு ஸ்தாபனமாக இல்லை. அவர்களை வழிநடத்த ஒரு ராஜா அவர்களுக்கு இல்லை. தேவனை ஆவியாகக் கொண்ட ஒரு தீர்க்கதரிசி அவர்களை வழிநடத்தி வந்தார். வார்த்தை அந்த தீர்க்கதரிசிக்கு உண்டாகி, அது மக்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டது. அவர்கள் ஐக்கிய நாடுகளைச் சேரவில்லை. அல்லது அவர்கள் உலக சபைகளின் ஐக்கியம், பாப்டிஸ்ட், பிரஸ்பிடேரியன் போன்ற ஸ்தாபனங்களைச் சார்ந்தவரல்ல. அவர்கள் தேவனைச் சார்ந்தவராயிருந்து, அவரோடு ஒன்று சேர்க்கப்பட்டிருந்தனர். உலக மக்களின் ஆலோசனை அவர்களுக்கு அவசியமில்லை. அவர்களுக்கு ஆலோசனை கூறத் தேவன் அவர்கள் மத்தியிலிருந்தார்.

தேவனை நெருங்கும் முறையையும், பரிசுத்த ஆவியினால் தேவனுடைய வெளிப்பாட்டைப் பெறும் முறையையும் பிலேயாம் அறிந்திருந்தாலும், அவன் கள்ளச் சபையின் தலைவனாக விளங்கினான், பாலாக்கின் நன்மதிப்பைப் பெறுவதற்காக, இஸ்ரவேல் ஜனங்களைப் பாவத்துக்குட்படுத்தும் ஒரு திட்டம் அவன் வகுத்தான். ஏவாள் வஞ்சிக்கப்பட்டால், பாவத்திற்கு நியாயத் தீர்ப்பாக மரணம் மானிடரை ஆட்கொள்ளும் என்று சாத்தான் அறிந்தது போன்று, இஸ்ரவேலர் பாவம் செய்தால், தேவன் அவர்களை நிச்சயமாக அழிக்கவேண்டுமென்று பிலேயாம் அறிந்திருந்தான். அவனுடைய திட்டத்தை நிறைவேற்ற, இஸ்ரவேல் ஜனங்களைப் பாகால் பேயாரின் விருந்துக்கழைத்தான். எகிப்தியரின் பண்டிகைகளை இஸ்ரவேலர் கண்டிருந்தனர். ஆகையால் இந்த பண்டிகையைப் பார்ப்பதால் அல்லத மோவாபியரோடு சாப்பிடுவதால் தவறு எதுவுமில்லையென்று அவர்கள் எண்ணியிருந்தனர். அவர்களோடு ஐக்கியப்படுவதால் தவறு என்ன? அவர்களில் அன்புகூர்ந்து அவர்களை நம்மிடம் இழுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று இன்று மக்கள் எண்ணுவது போல், அன்றும் அவர்கள் நினைத்திருக்கலாம். ஆனால் பருவமுள்ள மோபாவிய பெண்கள் நடனமாடிச் சூழன்று, தங்கள் ஆடைகளைக் கழற்றியபோது, இஸ்ரவேலர் தங்கள் மாமிச இச்சை தூண்டப் பெற்று, அவர்களோடு விபசாரம் செய்தனர். இதனால் கோபங்கொண்ட தேவன், அவர்களில் இருபத்து நான்காயிரம் பேரைச் சங்கரித்தார்.

னுடைய நோக்கத்தின்படி, **அவர்களைப் பகலில் வழிநடத்த மேகஸ்தம்பமும், இரவில் வழிநடத்த அக்கினி ஸ்தம்பமும், அடிக்கப்பட்ட கன்மலையும், வெண்கல சர்ப்பமும், அற்புதங்களும் அடையாளங்களும் அவர்களுக்குண்டாயிருந்தன. கர்த்தருக்குள் அவர்களுக்குண்டாயிருந்தன.** கர்த்தருக்குள் அவர்கள் ஆசீர்வதிக் கப்பட்டவர்களாயிருந்தனர்.

பட்டங்களைப் பெற்று ஸ்தாபனங்கள் உண்டாக்கிக் கொண்ட நிக்கொலாய் மதஸ்தரைத் தேவன் மதிக்கவில்லை. ஆனால் வார்த்தையில் நிலைநின்ற இஸ்ரவேல் ஜனங்களைத் தேவன் பாது காத்து வந்தார். எகிப்திலிருந்து வெளியேறி, கடினமான பிர யாணம் செய்த அவர்கள் நாகரீகமுள்ளவர்களாகத் தோன்ற வில்லை. என்றாலும் அவர்கள் ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட ஜனக் கூட்ட மாயிருந்தனர். 300 வருட காலமாக, அவர்கள் மந்தைகளை மேய்ப் பதையும், நிலத்தைப் பண்படுத்துவதையும், எகிப்தில் அடிமைத் தனத்தினாலுண்டான மரண பயத்தையுமே அறிந்திருந்தனர். ஆனால் இப்பொழுதோ அவர்கள் அடிமைக் கட்டுகளிலிருந்து விடுதலையாயினர். தேவனுடைய சுயாதீன சித்தப்படி, அவர்கள் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டனர். மோவாபியர் அவர்களை இகழ்ந்தனர். மற்றைய ஜாதிகளும் அவர்களை நிந்தித்தனர். அவ்வாறே ஸ்தாபனத்திலுள்ளவர்கள், அதில்லாதவர்களை இகழ்ந்து, அவர்களைத் தங்கள் ஸ்தாபனங்களில் சேர்க்க முயற்சிப்பர். அவர்கள் சேர மறுத்தால், அவர்களை நிர்மூலமாக்க முற்படுவர்.

உங்களில் சிலர், 'மோவாபியர் ஒரு ஸ்தாபனமென்றும், இஸ்ரவேலர் அவ்வாறில்லையென்றும் நீங்கள் எங்ஙனம் கூற முடியும்?' என்று ஒருவேளை கேட்கலாம். இதைக் குறித்து வேதம் தெளிவாகக் கூறுகிறது, பழைய ஏற்பாட்டின் சம்பவங்கள னைத்தும், நம்முடைய ஆவிக்குரிய முன்னேற்றத்திற்காகத் தான் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. "கன்மலையுச்சியிலிருந்து நான் அவனைக் கண்டு, குன்றுகளிலிருந்து அவனைப் பார்க்கிறேன்; அந்த ஜனங்கள் **ஜாதிகளோடே கலவாமல் தனியே வாசமாயிருப்பார்கள்**" (எண்.28:9). கர்த்தர் அவர்களைக் கன்மலையுச்சியிலிருந்து பார்க் கிறார். அவர்களிடம் குற்றத்தைக் கண்டுபிடிக்க அவர் அவர்களைப் பார்க்கவில்லை; அவருடைய அன்பின் சிகரத்திலிருந்தும், கிருபையின் சிகரத்திலிருந்தும் அவர் அவர்களைக் காண்கிறார்.

தையும் அது அறியாமலிருப்பதாகக் கூறுகிறார். ஆம், வார்த்தையும் ஆவியும் ஒன்றாயிருப்பதால், ஆவியைப் பெறாதவன் தேவனு டைய வார்த்தையை ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. தீர்க்கதரிசிகளைப் போன்று, ஒருவன் ஆவியைப் பெற்றிருந்தால், அவனிடத்தில் தேவனுடைய வார்த்தை உண்டாயிருக்கும்; அவன் அதை ஏற்றுக் கொள்வான். "என் நாமத்தினாலே பிதா அனுப்பப் போகிற பரிசுத்த ஆவியாகிய தேற்றரவாளனே எல்லாவற்றையும் உங்களுக்குப் போதித்து, நான் உங்களுக்குச் சொன்ன எல்லாவற்றையும் உங்களுக்கு நினைப்பூட்டுவார்." (யோவான் 14:26). தேவனுடைய வார்த்தை பரிசுத்த ஆவியினால் அளிக்கப்படுகிறது என்பதை இவ்வசனம் விவரிக்கிறது. "சத்திய ஆவியாகிய அவர் (வார்த்தை) வரும்போது சகல சத்தியத்திற்குள்ளும் (வசனமே சத்தியம்) உங்களை நடத்துவார்; அவர் தம்முடைய சுயமாய்ப் பேசாமல், தாம் கேள்விப்பட்டவைகளை (தேவனுடைய வார்த்தை) யாவையுஞ் சொல்லி (வார்த்தை) வரப்போகிற காரியங்களை உங்களுக்கு அறிவிப்பார் (ஆவி தீர்க்கதரிசன வார்த்தையைக் கொண்டு வருகிறது) (யோவான் 16:13). அந்நிய பாஷை பேசுதல், பாஷையின் அர்த்தத்தை விவரித்தல், தீர்க்க தரிசனம் உரைத்தல், கூச்சலிட்டு நடனமாடுதல் முதலியன பரிசுத்த ஆவியின் அபிஷேகத்தின் அடையாளமென்று இயேசு எங்கும் குறிப்பிட வில்லை. நாம் சத்தியத்தில் நிலைத்திருப்பதே உண்மை யான அடையாளம் என்று அவர் கூறுகிறார். பரிசுத்த ஆவியை நீங்கள் பெற்றால் உங்களுடைய காலத்துக்குரிய சத்தியத்தை நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்வீர்கள்.

"ஒருவன் தன்னைத் தீர்க்கதரிசியென்றாவது, ஆவியைப் பெற்றவனென்றாவது எண்ணினால், நான் உங்களுக்கு எழுது கிறவைகள் கர்த்தருடைய கற்பனைகளென்று அவன் ஒத்துக் கொள்ளக்கடவன் "(1கொரி. 14:37) என்று பவுல் உரைக்கிறான். தேவனுடைய தீர்க்கதரிசி சபையைச் சீர்த்திருத்துவதற்கென தன் காலத்தில் போதிக்கும் சத்தியத்தை நாம் ஏற்றுக்கொண்டு அதைப் பின்பற்றுவதின் மூலம் பரிசுத்த ஆவி நமக்குள் வாசமாயிருக் கிறதை நாம் நிரூபிக்கலாம். வேறொரு வெளிப்படுத்தலைப் பெற்ற தாகக் கூறிக்கொண்டவர்களை "தேவ வசனம் உங்களிடத்திலிருந்தா வந்தது?" (1 கொரி.14:36) என்று பவுல் கடிந்து கொள்கிறான்.

பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றவன் சத்தியத்தை (வார்த்தையை) ஏற்றுக் கொண்டு அதற்குக் கீழ்ப்படிவான்.

“ஆவியும் மணவாட்டியும் வா என்கிறார்கள்; கேட்கிற வனும் வா என்பானாக” (வெளி.22:17). ஆம், ஆவி பேசும் வார்த்தையை மணவாட்டியும் பேசுகிறாள். அதன்மூலம் அவள் பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றவள் என்பதை நிரூபிக்கிறாள். ஒவ்வொரு சபையின் காலத்திலும் “ஆவியானவர் சபைகளுக்குச் சொல்லுகிறதைக் காதுள்ளவன் கேட்கக்கூடவன்” என்று கூறப்படுகிறது. ஆவியானவர் வார்த்தையைக் கொடுக்கிறார். நீங்களும் பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றிருந்தால், உண்மையான கிறிஸ்தவர்களாக, உங்கள் காலத்துக்குரிய தேவ வார்த்தையைக் கேட்டு அதை ஏற்றுக் கொள்வீர்கள்.

அந்நிய பாஷை பேசுதல் பாஷையின் அர்த்தத்தை விவரித்தல், போன்ற வரங்கள் ஆவியின் அனுக்கிரகம் (Manifestation) என்று வேதம் கூறுகிறது. “ஆவியினுடைய அனுக்கிரகம் அவனவனுடைய பிரயோஜனத்திற்கென்று அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.” (1கொரி.12:7). பவுல் தொடர்ந்து ஆவியின் வரங்களை விவரிக்கிறார்.

ஆவியின் அனுக்கிரகம் பரிசுத்த ஆவியின் அபிஷேகத்தின் அடையாளமன்று என எவ்வாறு கூறமுடியும்? ஒருவன் பரிசுத்த ஆவியினால் நிறையாமல் ஆவிக்குரிய வரங்களை எங்ஙனம் பெற்றிருக்கக்கூடும் என்று ஒரு வேளை நீங்கள் என்னைக் கேட்கலாம். நான் தேவனுடைய உண்மையுள்ள ஊழியக்காரனாயிருப்பதால், அவருடைய ஆலோசனைகளை மறைத்து வைக்காமல் அவைகளை எடுத்துரைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பிலேயாமைக் குறித்துச் சற்று சிந்திப்போம். அவன் பக்தியாய் தேவனை வழிபட்டு வந்தான். பலிசெலுத்தும் முறையனைத்தையும் நன்றாக அவன் அறிந்திருந்தான். என்றாலும் அவன் தெரிந்து கொள்ளப்படாத தீர்க்கதரிசியாயிருந்ததால், அநீதியின் கூலியை அவன் விரும்பியது மாத்திரமல்ல, தேவனுடைய மக்களை விக்கிரகாரா தனையிலும், விபச்சாரத்திலும் வழி நடத்தினான். தேவனுடைய ஆவியைக் கொண்டு அவன் பிழையற்ற தீர்க்கதரிசனம் உரைத்ததை யார் மறுக்கக் கூடும்; அதே போன்று, பிரதான ஆசாரியனாகிய காய்பா, நம்முடைய ஆண்டவர் இன்னவிதமான மரணத்தையடையப் போகிறாரென்பதைத் தீர்க்கதரிசனமாக உரைத்தான். சிமியோன்

நீங்கள் அறிந்துகொள்ள முடியவில்லையா? இஸ்ரவேலர் பள்ளத்தாக்கில் அதே பலியைச் செலுத்தி, அதே முறைகளைக் கையாண்டனர். ஆனால் இவர்களிருவரிடையே ஒரு வித்தியாசம் காணப்பட்டது. அதாவது, இஸ்ரவேலர் பரிசுத்த ஆவியின் அடையாளங்களைக் கொண்டவராயிருந்தனர். அவர்கள் மத்தியில் மாத்திரம் தேவன் பிரசன்னராயிருந்தார். ஆசாரங்கள் உங்களுக்கு ஒரு பிரயோஜனத்தையும் அளிக்காது. பரிசுத்த ஆவியின் கிரியைகள் வகிக்கும் ஸ்தானத்தை ஆசாரங்கள் கைப்பற்ற முடியாது. நிசாயாவில் இதுதான் நிகழ்ந்தது. அவர்கள் தேவனுடைய போதனைக்குப் பதிலாகப் பிலேயாமின் போதகத்தைப் பின்பற்றினர். அதன் காரணமாக, அவர்கள் இடறிவிழுந்து, ஆவிக்குரிய மரணம் எய்தினர்.

பலி செலுத்தினபிறகு, பிலேயம் தீர்க்கதரிசனம் உரைக்க ஆயத்தமானான். ஆனால் தேவன் அவனுடைய நாலைக் கட்டினதால், இஸ்ரவேலரை அவன் சபிக்க முடியாமற் போயிற்று. அதற்குப் பதிலாக அவர்களை அவன் ஆசீர்வதித்தான்.

இதைக் கேட்ட பாலாக் கோபமூண்டான். அந்தத் தீர்க்கதரிசனத்தைப் பரிசுத்த ஆவியானவர் உரைத்ததால், பிலேயாம் அதைக் குறித்து ஒன்றும் செய்யமுடியவில்லை. பின்பு பாலாக் பிலேயாமைப் பள்ளத்தாக்குக்குக் கொண்டு சென்று, அவர்களின் பின்பாகத்தைப் பார்த்து எப்படியாயினும் அவர்களைச் சபிக்க வேண்டினான். பாலாக் உபயோகித்த தந்திரத்தையே இன்று மக்கள் உபயோகிக்கின்றனர். இன்றைய பெரிய ஸ்தாபனங்கள் சிறிய கூட்டங்களை அவமதித்து, அவர்களைக் குற்றப்படுத்த ஏதாவது சிறிய தவறு அவர்களிடம் காணப்படுமா என்று தேடிப் பார்த்து, அதை வெளியரங்கமாக்கி அவர்களை நிந்திக்கின்றனர். நவீன நாகரீகத்தைக் கடைபிடிப்பவர்கள் பாவம் செய்தால் அதைக் குறித்து கவலைகொள்ள யாருமில்லை. ஆனால் தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட ஒருவன் சிறிய பிழை செய்தாலும், உடனே எல்லா பத்திரிகைகளும் அதைப் பிரசுரிக்கின்றன. ஆம், இஸ்ரவேலருக்கும் பின்பாகம் (மாமிசத்துக்குரியவைகள்) உண்டாயிருந்தது. அவர்களில் காணப்பட்ட சில கிரியைகள் போற்றத் தகாதவைகள். ஆயினும், அவர்களுடைய தவறுகளின் மத்தியில், கிருபையினாலும், தெரிந்து கொள்ளாதலினாலும் உண்டாகும் தேவ

பாளன், காந்தினல்) உருவிய பட்டயத்தோடு நிற்கும் தூதனைக் காணமுடியவில்லை. அவனைச் சுமந்த கழுதை தூதனைக் கண்டு, வழிவிலகி, கடைசியல் பிலேயாமின் காலைச் சுவரோடு நெருக்கிற்று. அதற்கப்புறம், அது செல்ல மறுத்துவிட்டது. பிலேயாம் கழுதையின் மேலிருந்து இறங்கி அதை அடித்தான். அப்பொழுது கழுதை அவனோடு பேசத் தொடங்கிற்று. கழுதை அன்னிய பாஷையில் பேச தேவன் அனுமதித்தார். கழுதை ஒரு கலப்புள்ள மிருகமல்ல. அது மூல வித்திலிருந்து தோன்றியது. குருடாக்கப்பட்ட அந்தத் தீர்க்கதரிசியை அது நோக்கி, 'நான் உமது கழுதையல்லவா, இவ்வளவு காலம் விசுவாசத்தோடு உம்மைச் சுமந்து கொண்டு செல்லவில்லையா என்று கேட்டது. அதற்கு பிலேயாம், 'அது உண்மைதான், ஆனால் இப்பொழுது நீ என்னைச் சுமந்துகொண்டு செல்லாவிடில், உன்னைக் கொன்றுபோடுவேன் என்று சொன்னான்.

தேவன் எத்தனையோ முறை அன்னிய பாஷையில் பேசியிருக்கிறார். பெல்ஷாத்தாரின் விருந்திலும், பெந்தெகொஸ்தே நாளிலும் அவர் அன்னிய பாஷையில் பேசினார். அன்னிய பாஷை வரப்போகும் நியாயத் தீர்ப்பை முன்னறிவிக்கிறது.

பிலேயாமின் கண்கள் திறக்கப்பட்டு, அவன் தூதனைக் கண்டான். அந்தக் கழுதை அவன் உயிர்தப்பக் காரணமாயிருந்த தென்றும், இல்லாவிடில் தேவனைச் சோதித்ததற்காக அவன் கொல்லப்பட்டிருப்பானென்றும் தூதன் கூறினான். பிலேயாம் திரும்பிச் சென்று விடுவதாக வாக்களித்தபோது, பாலாக்கின் மனிதரோடு போவதற்கு அவன் உத்தரவு பெற்று, தேவன் அவனுக்கு அருளியதை மாத்திரம் கூறக் கட்டளையையும் பெற்றான்.

பிலேயாம் சென்று, சுத்தமான மிருகங்களைப் பலியிட ஏழு பலி பீடங்களைக் கட்டினான். அவன் வரப்போகும் மேசியாவுக்கு அறிகுறியாக ஒரு ஆட்டுக்கடாவைப் பலி செலுத்தினான். தேவனிடத்தில் நெருங்குவதற்குக் கடைபிடிக்க வேண்டிய முறைகளை அவன் நன்கு அறிந்திருந்தான். இருப்பினும் தேவனுடைய வல்லமையற்றவனாக அவன் இருந்தான். இன்றைக்கும் இதுவே சம்பவிக்கிறது. நிக்கொலாய் மதஸ்தரே, இதை

அல்லது அன்னோளைப் போன்று, அவன் ஆவியைப் பெற்று, அவரால் வழி நடத்தப்பட்டதாக சான்று எதுவுமில்லை. அப்படியாயின், ஆவியின் வரங்கள் பரிசுத்த ஆவியின் அபிஷேகத்தின் அடையாளமாக எவ்வாறு இருக்க முடியும்? உண்மையாகப் பரிசுத்த ஆவியினால் நிரப்பப்பட்டவன், தேவனுடைய வார்த்தையை அவன் ஜீவியத்தில் கைக்கொள்வான். இதுவே உண்மையான அடையாளம்.

தேவன் எனக்கு அருளிய வெளிப்பாட்டின் மூலம் இச்சத்தியத்தை நான் எவ்வாறு அறிந்து கொண்டேன் என்று விவரிக்க விரும்புகிறேன். நான் ஒரு தீர்க்கதரிசியென உங்களில் அநேகர் நம்புகின்றனர். தேவன் எனக்குக் கொடுத்த தரிசனங்களில் **இது வரை ஒன்றும் தவறியதில்லை**. ஒரு தரிசனமாவது தவறியிருக்கிறது என்று யாராவது நிரூபிக்கமுடியுமானால் அதை நான் காணவிரும்புகிறேன்.

அநேக வருஷங்களுக்கு முன்பு பெந்தெகொஸ்தேகாரரின் காம்ப் கூட்டத்திற்கு நான் சென்றிருந்தேன். அக்கூட்டத்தில் அந்நிய பாஷை பேசுதலும், பாஷைக்கு அர்த்தம் விவரித்தலும், தீர்க்கதரிசனம் உரைத்தலும் நடைபெற்றன. அங்கு வந்திருந்த இரண்டு போதகர்கள் எல்லாரைக் காட்டிலும் அதிகமாக அந்நிய பாஷை பேசுவதைக் கண்டு, ஆவியின் வரங்களைக் கண்டு, ஆவியின் வரங்களைக் குறித்து, அதிகமறிய விருப்பமுற்றவனாய் அவர்களோடு உரையாடத் தொடங்கினேன். எனக்குள்ளிருந்த ஆவியின் வரத்தின் மூலம் அவர்களில் ஒருவரின் ஆவியைப் பகுத்தறித்து, அவர் உண்மையான கிறிஸ்தவன் என்பதை அறிந்து கொண்டேன். மற்றவர் தன்மையில் வித்தியாசமுள்ளவராகக் காணப்பட்டார். அவரோடு நான் உரையாடும் போது, அவரைக் குறித்த ஓர் தரிசனத்தில், அவர் விபச்சாரத்தில் ஈடுபட்டு, அதன் மூலம் அவருக்கு இரு குழந்தைகள் உண்டாயிருக்கக் கண்டேன்.

இது உண்மையாகவே எனக்கு அதிர்ச்சியைக் கொடுத்தது. உண்மையான கிறிஸ்தவன், மாய்மாலக்காரன் **இவ்வீருவரும் ஆவிக்குரிய வரங்களை வெளிப்படுத்தினர்**. குழப்பமுற்றவனாய், நான் தேவனுடைய சமூகத்தில் காத்திருந்தேன். வேதத்தில் எந்த பாகத்தைப் படிக்க வேண்டுமென அறியாதவனாய் தற்செயலாக வேதத்தைத் திறந்தபோது, மத்தேயு சுவிசேஷத்திலுள்ள ஒரு பாகம்

காணப்பட்டது. அதைச் சிறிது நேரம் படித்துவிட்டு, வேதத்தைக் கீழே வைத்தேன். சில நிமிடத்திற்குள் காற்று அறைக்குள் வீசி, வேதத்திலுள்ள பக்கங்களைத் திருப்பி, எபிரெயர் நிருபம் ஆறாம் அதிகாரத்தில் நிறுத்தியது. அந்த அதிகாரத்தைப் படித்த போது, கீழ்க்காணும் வசனங்கள் என் சிந்தனையைக் கவர்ந்தது. “ஏனெனில் ஒரு தரம் பிரகாசிப்பிக்கப்பட்டும், பரம ஈவை ருசி பார்த்தும், பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றும், தேவனுடைய நல் வார்த்தையையும் இனிவரும் உலகத்தின் பெலன்களையும் ருசிபார்த்தும் மறுதலித்துப் போனவர்கள், தேவனுடைய குமாரனைத் தாங்களே மறுபடியும் சிலுவையில் அறைந்து அவமானப் படுத்துகிறபடியால், மனந் திரும்புதற்கேதுவாய் அவர்களை புதுப்பிக்கிறது கூடாத காரியம். எப்படியெனில், தன்மேல் அடிக்கடி பெய்கிற மழையைக் குடித்து, தன்னிடத்தில் பயிரிடுகிறவர்களுக்கேற்ற பயிரை முளைப்பிக்கும் நிலமானது தேவனால் ஆசீர்வாதம் பெறும். முள்செடிகளையும் முள் பூண்டுகளையும்; முளைப்பிக்கிற நிலமோ தகாததாயும் சபிக்கப் படுகிறதற்கேற்ற தாயுமிருக்கிறது; சுட்டெரிக்கப்படுவதே அதின் முடிவு. பிரியமானவர்களே, நாங்கள் இப்படிச் சொன்னாலும், நன்மையானவைகளும் இரட்சிப்புக்குரியவைகளுமான காரியங்கள் உங்களிடத்தில் உண்டாயிருக்கிறதென்று நம்பியிருக்கிறோம்” (எபி.6:4-9).

நான் வேதத்தை மூடி தரையில் வைத்துவிட்டு, சற்று நேரம் தியானிக்கத் தொடங்கினேன். தேவன் என்னுடைய ஜெபத்திற்கு யாதொரு பதிலும் அளிக்கவில்லை. மறுபடியும் நான் சிந்தனையின்றி வேதத்தை திறந்தேன். அப்பொழுது காற்று மீண்டும் அறைக்குள் அடித்து, வேதத்தை எபிரெயர் ஆறாம் அதிகாரத்திற்குத் திருப்பியது. அந்த வசனங்களை நான் திரும்பத் திரும்ப படிக்கும் போது, தேவ ஆவியானவர் என் அறைக்குள் வந்தார். அச்சமயம், நான் ஒரு தரிசனத்தைக் கண்டேன். வெண்வஸ்திரம் தரித்த ஒரு மனிதன், காலையில், நன்றாய் உழுத நிலத்தில் விதைகளை விதைத்தான். நடுராத்திரியில், கறுப்பு வஸ்திரந்தரித்த ஒருவன் கள்ளத்தனமாக வேறு சில விதைகளை அந்த நிலத்தில் விதைத்தான். சிறிது நாட்கள் கழித்து, கதிர்கள் முளைக்கத் தொடங்கின. அதோடு களைகளும் வளர்ந்தன. இவ்விரண்டும் ஒன்றாக வளர்ந்து, நிலத்தின் உரத்தை சமமாகப் பகிர்ந்து கொண்டன. அது மட்டுமின்றி, அவை ஒரே சூரிய வெளிச்சத்தையும், மழையையும் அனுபவித்தன. மழை

பிலேயாம் புறப்பட்டுப் போகத் தேவனிடத்தில் உத்தரவு கேட்டபோது, தேவன் அதற்கு மறுத்துவிட்டார். அப்பொழுது அவனுக்கு என்ன செய்யவேண்டுமென்று தெரியவில்லை. அவனோடு செல்ல பாலாக் வற்புறுத்தி, அவ்வாறு செய்தால் அதின சன்மானம் வழங்குவதாகக் கூறியதைக் கேட்டதும், பிலேயாம் தேவனுடைய சமூகத்தில் சென்றான், தேவன் ஒருமுறை அளித்த பதிலே போதுமானது. ஆனால் சுயசித்தம் கொண்ட பிலேயாளுக்கு அவனுடைய கருத்து தேவனுடைய சித்தத்திற்கு முரண்பாடாயிருந்ததால், அது போதவில்லை. அவனுடைய சொற் கோளாமையின் தன்மையைக் கண்ட தேவன், அவனோடு எழுந்து போக உத்தரவிட்டார். இதைக் கேட்ட பிலேயாம் அதிக சந்தோஷ மடைந்து, வேகமாக கழுதையின்மேல் சேணங்கட்டி விரைந்து சென்றான். இஸ்ரவேலரை ஆசீர்வதிப்பதே தேவனுடைய சித்த மென்றும் அவன் இருபது முறை சென்று அவர்களைச் சபிக்க எத்தனித்தாலும் அது கைகூடாது என்பதை அவன் உணர்ந்திருக்க வேண்டும். இன்றைக்குள் மக்கள் பிலேயாமைப் போன்றிருக்கின்றனர். அவர்கள் மூன்று கடவுள்களில் விசுவாசம் கொண்டு, தேவனுடைய நாமத்திற்கு பதிலாக அவருடைய பட்டப் பெயர்களில் ஞானஸ்நானம் பெறுகின்றனர். இருந்தாலும், பிலேயாமின் மேல் தேவன் தம்முடைய ஆவியை அனுப்பியது போன்று, இவர்கள் மேலும் அனுப்புவார். ஆவியைப் பெற்ற காரணத்தால் அவர்கள் செய்வது யாவும் சரியென்று அவர்கள் நினைப்பார்கள். அவர்களெல்லாரும் பிலேயாமைச் சார்ந்தவர்களாயிருக்கின்றனர். தங்களுடைய சொந்த வழிகளைப் பின்பற்றி, ‘தேவன் எங்களை ஆசீர்வதித்தார். ஆகையால் தாங்கள் செய்வது சரியாயிருக்க வேண்டும்’ என்று கூறுகின்றனர். தேவன் அவர்களை ஆசீர்வதித்திருக்கிறாரென்பதை நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால் பிலேயாமைப் போன்று இவர்கள் தேவனுடைய வார்த்தையை எதிர்த்து, அவன் சென்ற ஸ்தாபன வழியைப் பின்பற்றி, தவறான போதகத்தைக் கடைபிடிக்கின்றனர்.

பிலேயாம் ரஸ்தாவில் சென்று கொண்டிருக்கும்போது, ஒரு தூதன் அவனை வழிமறித்தான். அவனுக்குக் கிடைக்கப் பெறும் ஐசுவரியம், கனம் இவைகளின் நினைவினால் ஆவிக்குரிய காரியங்களில் குருடாக்கப்பட்ட இந்தத் தீர்க்கதரிசி (கண்காணிப்

தெரியும். அவர்கள் அக்காலத்தில் பெந்தெகொஸ்தே அனுபவம் பெற்ற கூட்டத்தாராவர். அவர்கள் இரத்தத்தில் அடைக்கலம் புகுந்து, சிவந்த சமுத்திரத்தில் ஞானஸ்நானம் பெற்று, அதனின்றி வெளிவந்து, ஆவியில் நிறைந்து, மிரியாம் தம்பூரு வாசிக்க, அவர் களெல்லாரும் ஆடிப் பாடினர். சிறிது காலம் பிரயாணம் செய்த பிறகு, அவர்கள் மோவாப் தேசத்தின் எல்லைகளில் வந்தனர். லோத்துக்கு அவன் குமாரத்தியின்மூலம் பிறந்தவன் மோவாப் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். லோத்து, ஆபிரகாமின் சகோதரியின் குமாரன். ஆகையால் இஸ்ரவேலரும் மோபாவியரும் பந்துக்கள், மோவாபியர்கள் சத்தியத்தை அறிந்திருந்தும் அதைப் பின்பற்ற வில்லை.

இஸ்ரவேலர் மோவாபின் எல்லைகளையடைந்தபோது, அவர்கள் மோவாபிய ராஜாவிடம் தூதர்களை அனுப்பி, நாங்கள் உமது சகோதரர்கள், உம்முடைய தேசத்தின் வழியாய்ப் பிரயாணம் செய்ய எங்களுக்கு உத்திரவு கொடுக்க வேண்டும். நாங்களோ அல்லது எங்கள் மிருகங்களோ இத்தேசத்தில் புகுதலும் குடித்தாலும் அதக்குரிய கிரயத்தைக் கொடுத்துவிடுவோம்” என்று கூறினார்கள். ஆனால் பாலாக் ராஜா இதைக் குறித்துக் கலக்கமடைந்தான். அந்த நிக்கொலாய் மதஸ்தரின் தலைவன், பரிசுத்த ஆவியின் அடையாளங்களையும் அற்புதங்களையும் கொண்டு, தேவனுடைய மகிமையால் பிரகாசிக்கிற சபையை அவனுடைய தேசத்தின் வழியாய் அனுமதிக்க மறுத்துவிட்டான். அவனுடைய ஜனங்களில் சிலர் அவர்களைச் சேர்ந்துவிடுவார்களோ என்று அவன் நினைத்தான். அவன் அதிகமாக நடுக்கமுற்றதால், கூலிக்காகத் தீர்க்கதரிசினம் உரைக்கும் பிலேயாமை அணுகி, அவனுக்கும் தேவனுக்குமிடையில் மத்தியஸ்தம் செய்து, இஸ்ரவேல் ஜனங்களைக் கர்த்தர் சபிக்குமாறு அவனிடம் ஜெபிக்கக் கோரினான். அரசியல் விவகாரங்களில் பங்கு கொண்டு மேன்மையுள்ளவரை வேண்டுமென்று கருதிய பிலேயாம், அதற்கு உடனே இசைந்தான். அவனாகவே அவர்களை சபிக்க முடியாததால், தேவனிடத்தில் உத்திரவு பெற்று அவர்களைச் சபிக்க எண்ணி, தேவனுடைய அனுமதிக்காக அவன் காத்திரநேதான். இன்றைக்கு நம்முடைய மத்தியிலிருக்கும் நிக்கொலாய் மதஸ்தரும் அவர்கள் முறையைப் பின்பற்றாதவர்களைச் சபிக்க முற்படுகின்றனர்.

யில்லாத காலத்தில், இரண்டும் மழைக்காகத் தேவனை நோக்கி விண்ணப்பித்தன. மழை பெய்தபோது, இரண்டும் ஒன்று சேர்ந்து ‘அல்லேலூயா’ என்று கூறி தேவனுக்கு நன்றி செலுத்தின.

இத்தரிசனத்தின் மூலம், பெந்தெகொஸ்தே காம்ப் கூட்டத்தில் நடந்தவைகளின் அர்த்தத்தை நான் அறிந்து கொண்டேன். விதை விதைக்கிறவன் உவமையின் கருத்தும், எபிரெயர் ஆறும் அதிகாரத்தில் அடங்கியுள்ள வசனங்களின் அர்த்தமும், ஆவியின் வரங்களைக் குறித்த உண்மையும் எனக்குப் புலனாயிற்று, வெண்வஸ்திரந்தரித்தவர் தேவன்; கறுப்பு வஸ்திரம் தரித்தவன் பிசாசு; விதைகள் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களையும், தெரிந்து கொள்ளப்படாதவர்களையும் குறிக்கின்றன, இருவரும் ஒன்றாகப் பூமியின் உரத்தையும் தண்ணீரையும், சூரிய வெளிச்சத்தையும் பகிர்ந்தனர். இருவரும் ஜெபித்தனர்; இருவரும் தேவனிடத்தினின்றி ஒத்தாசை பெற்றனர். “அவர் தீயோர் மேலும் நல்லோர் மேலும் தமது சூரியனை உதிக்கப் பண்ணி, நீதியுள்ளவர்கள் மேலும் அநீதியுள்ளவர்கள் மேலும் மழையைப் பெய்யப்பண்ணுகிறார்” (மத்.5:45). இருவரும் ஆசீர்வாதங்களையும், ஆவிக்குரிய வரங்களையும் பெற்றிருந்தாலும், அவர்களிடையே ஒரு பெரிய வித்தியாசம் காணப்பட்டது. அதாவது வித்தியாசமான வித்துக்களிலிருந்து அவர்கள் தோன்றியவர்களாயிருந்தனர்.

“பரலோகத்திலிருக்கிற என் பிதாவின் சித்தத்தின்படி செய்கிறவனே பரலோக ராஜ்யத்தில் பிரவேசிப்பானேயல்லாமல், என்னை நோக்கி: கர்த்தாவே! கர்த்தாவே! என்று சொல்லுகிறவன் அதில் பிரவேசிப்பதில்லை. அந்நாளில் அநேகர் என்னை நோக்கி: கர்த்தாவே! கர்த்தாவே! உமது நாமத்தினாலே பிசாசுகளைத் துரத்தினோம் அல்லவா? உமது நாமத்தினாலே தீர்க்கதரிசினம் உரைத்தோம் அல்லவா? உமது நாமத்தினாலே அநேக அற்புதங்களைச் செய்தோம் அல்லவா? என்பார்கள். அப்பொழுது, நான் ஒருக்காலும் உங்களை அறியவில்லை; அக்கிரமச் செய்கைக்காரரே, என்னை விட்டு அகன்று போங்கள் என்று அவர்களுக்குச் சொல்லுவேன் (மத்.7:21-23) என்று இயேசு கூறுகிறார். பரிசுத்த ஆவியினாலே அவர்கள் வல்லமையுள்ள கிரியைகளைச் செய்தார்களென்பதை இயேசு மறுக்கவில்லை. அவர்களை ஒருக்காலும் அறியவில்லை என்று மாத்திரம் கூறுகிறார். இவர்கள் சத்தியத்தை அறிந்து

பின் வாங்கிப்போனவர்களல்ல. இவர்கள் பொல்லாங்கரும், மனந்திரும்பாதவரும், தேவனால் புறக்கணிக்கப்பட்டவர்களுமான சாத்தானின் சந்ததியாவர்.

ஆவியின் வரங்கள் பரிசுத்த ஆவியின் அபிஷேகத்தின் அடையாளங்கள் என்று கூறுவது தவறாகும். அவைகள் பரிசுத்த ஆவியின் வல்லமையான கிரியைகளுக்கு அடையாளங்களாயிருக்கின்றன வென்று நான் ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன். ஆனால் இவைகளைப் பெற்றதன்மூலம், ஒரு தனிப்பட்ட நபர் பரிசுத்த ஆவியின் அபிஷேகம் பெற்றாரென்று யாரும் கூற இயலாது.

அன்றுபோலவே, இன்றும் அவனவனுடைய காலத்திற்குரிய சத்திய வசனத்தை ஏற்றுக் கொள்வதே ஒருவன் பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றதன் அடையாளமாயிருக்கிறது. இயேசுகிறிஸ்து வார்த்தைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தது போன்று, கிரியைகளுக்கு அவ்வளவு முக்கியத்துவம் கொடுக்கவில்லை. ஜனங்கள் வார்த்தையை ஏற்றுக்கொண்டால், நற்கிரியைகள் தானாகவே தொடரும் என்பதை அவர் அறிந்திருந்தார்.

பத்மு தீவின் தரிசனத்திற்குப் பின்பு இருநூறு வருடங்கழித்து தோன்றும் பெர்கமு சபையின் காலத்து மக்கள் தேவ வார்த்தையை விட்டு அதிகமாய் வழுவி, இருண்ட காலங்களில் பங்கு கொள்வர் என்பதை இயேசு அறிந்திருந்தார், வார்த்தையை அனுசரிக்காததன் காரணமாக, ஆதி மனிதன் தேவனைவிட்டு அகன்றான் என்பது அவருக்கும் தெரியும், ஆம், நீங்களும் வார்த்தையை விட்டால், நீங்கள் தேவனை விட்டீர்கள். ஆகையால் பெர்கமு சபையின் காலத்திலும் மற்றெல்லா சபைகளின் காலத்திலும் அவரை வார்த்தையாக அவர் வெளிப்படுத்துகிறார். “நானே வார்த்தை, தேவன் உங்கள் மத்தியில் இருக்கவிரும்பினால், வார்த்தையை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள், உலகத்திலுள்ள எதுவும் வார்த்தையை விட்டு உங்களைப் பிரிக்காதிருக்கக் கடவது. நானே வார்த்தை என்பது ஞாபகமிருக்கட்டும்” என்று அவர் கூறுகிறார்.

நாம் ஜெபம் செய்யும்போது, இயேசுவின் நாமத்தில் விண்ணப்பங்களை ஏறெடுக்கிறோம்; அவ்வாறு செய்யாவிடில் நமக்குப் பதில் கிடைக்காது. “நாம் எதையாகிலும் அவருடைய சித்தத்தின்படி கேட்டால், அவர் நமக்கு செவிகொடுக்கிறாரென்பதே

அவர்கள் குழந்தைகளுக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுத்ததை நாமறிவோம். இரண்டாம் நூற்றாண்டில் அவர்கள் குழந்தைகளுக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுத்ததை நாமறிவோம். இரண்டாம் நூற்றாண்டிலேயே சத்தியம் கறைபடுமாயின், சத்தியம் கொடுக்கப்பட்ட காலத்திலிருந்து 2000 வருஷம் அப்பாலுள்ள சபை பயங்கரமான நிலையிலிருப்பதைக் குறித்து அதிசயப்பட யாதொன்றுமில்லை.

ஓ! தேவனுடைய சபையே, உனக்குள்ளது ஒரே நம்பிக்கை. வார்த்தைக்குத் திரும்பி அதைக் கைக்கொள்வாயாக.

பிலேயாமின் போதகம்

வெளி. 2:14. விக்கிரகங்களுக்கு படைத்தவைகளைப் புசிப்பதற்கும், வேசித்தனம் பண்ணுவதற்கும் ஏதுவான இடறலை இஸ்ரவேல் புத்திரர் முன்பாகப் போடும்படி பாலாக் என்பவனுக்குப் போதனை செய்த பிலேயாமுடைய போதகத்தைக் கைக் கொள்ளுகிறவர்கள் உன்னிடத்திலுண்டு.”

நிக்கொலாய் மதஸ்தரின் போதகம் காணப்படும் எந்த சபையிலும் பிலேயாமின் போதகம் கைக்கொள்ளப்படவேண்டும். தேவனை ஆவியோடும் உண்மையோடும் தொழுது கொள்ளும் முறையைத் தள்ளிவிட்டு, வசனத்தைவிட்டு விலகி, பரிசுத்த ஆவியின் வழிநடத்துதலை நிராகரிக்கும் எந்தச் சபையும், அதற்குப் பதிலாக வேறு வழிபாட்டின் முறையைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். அதன் விளைவாக, பிலேயாமின் போதகம் சபைகளில் வேருன்றத் தொடங்கிற்று.

புதிய ஏற்பாட்டின் சபையில் பிலேயாமின் போதகம் எதைக் குறிக்கிறது என்று அறிய வேண்டுமெனில், பழைய ஏற்பாட்டின் காலத்தில் பிலேயாமின்மூலம் நிகழ்ந்த சம்பவத்தைப் படித்து, அதை மூன்றாம் சபையின் காலத்தோடும் அதைத் தொடர்ந்து இன்றுவரை உண்டாயிருக்கும் சபையின் காலங்களோடும் நாம் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவேண்டும்.

இந்தச் சம்பவம் எண்ணுகமம் 22-ம் அதிகாரம் முதல் 25-ம் அதிகாரம் முடிய எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இஸ்ரவேல் ஜனங்கள் தேவனால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்கள் என்பது நமக்குத்

கத்தோலிக்க கிறிஸ்தவர்கள் என்று அழைக்கப்பட வேண்டும்; மூடத்தனமாக ஏனைய மார்க்கங்களைக் கைக்கொள்ளுகிறவர்களைச் சமயபேதமுள்ளவர்களை (heretics) என்று நிந்திக்க வேண்டும். அல்லாமல், நம்முடைய சபையின் தலைவர் திவ்விய ஞானம் கொண்டு அவர்களுக்கு அளிக்கும் தண்டனையை அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும்.

இந்தச் சக்கரவர்த்தி விடுத்த பதினைந்து சட்டங்கள் மார்க்க வழிபாட்டின் உரிமையைப் பறித்து, கத்தோலிக்க மார்க்கத்தில் சேராதவர்களை அரசாங்க அலுவலகத்திலிருந்து தள்ளி, அபராதம், நாடு கடத்தல், சொத்து பறிமுதல், மரணம் போன்ற தண்டனைகளை விதித்தன.

இவைகளைத்தும் இக்காலத்திலும் சம்பவிக்கச் சமயம் நெருங்கிவிட்டது. ரோமன் கத்தோலிக்க சபை தன்னைத் தாய்ச் சபையென அழைத்துக் கொள்ளுகிறது. அது உண்மைதான். ரோமாபுரியின் முதல்சபையாக இருந்த அது, பின்வாங்கி பாவத்தில் பிரவேசித்தது. ஸ்தாபனமாக மாறின முதல் சபை இதுவே. நிக்கொலாய் மதஸ்தரின் கிரியைகளும் போதகங்களும் அதனிடையில் காணப்பட்டன. இச்சபை தாயாக இருந்தது என்பதை யாரும் மறுக்கமுடியாது. தாயாக அது இருந்த அநேக குமாரத்திகளைப் பெற்றாள். இவர்கள் தாம் அவளிலிருந்து வெளி வந்த திரும்பவும் ஸ்தாபனங்களை யுண்டாக்கி, நிக்கொலாய் மதஸ்தரின் போதகத்தைப் பின்பற்றி, அவளையே மறுபடியும் சேர்ந்த பிராடெஸ்டண்ட் மார்க்கங்கள். வேசியென்பவள் விவாகத் தின்போது கொடுத்த வாக்குத்தத்தத்தை மீறினவள். அவள் தேவனை விவாகம் செய்து, பின்னர் பிசாசோடு வேசித்தனம் செய்து அதன் விளைவாக அவளைப் போன்ற வேசிப் பெண் மக்களை ஈன்றெடுத்தாள். தாயும் மக்களும் ஒன்று சேர்ந்து வார்த்தைக்கும் ஆவியானவருக்கும், கிறிஸ்துவுக்கும் விரோதமான **அந்திக்கிறிஸ்துவாக** இருக்கின்றனர்.

ஆதியிலிருந்த கண்காணிப்பாளர்கள் வார்த்தைக்கு மேலாகத் தங்களை எண்ணினர். மக்கள் பாவங்களை அறிக்கையிடும்போது, அவைகளை மன்னிக்க இவர்களுக்கு அதிகாரமுண்டென்று அவர்களிடம் கூறினர். இது உண்மையல்ல. இரண்டாம் நூற்றாண்டில்

அவரைப் பற்றி நாம் கொண்டிருக்கிற தைரியம். நாம் எதைக் கேட்டாலும் அவர் நமக்குச் செவி கொடுக்கிறாரென்று நாம் அறிந்திருந்தோமானால், அவரிடத்தில் நாம் கேட்டவைகளைப் பெற்றுக் கொண்டோமென்றும் அறிந்திருக்கிறோம்” (1 யோவான் 5:14-15) என்று வேதம் கூறுகிறது, அப்படியெனில், தேவனுடைய சித்தமென்பது என்ன? என்று நாம் கேட்கிறோம். அவருடைய சித்தத்தையறிய ஒரே வழி உண்டு, **தேவனுடைய வார்த்தையின் மூலமே** நாம் அவருடைய சித்தத்தை அறிந்துகொள்ள முடியும்.” ஆண்டவர் கட்டளையிடாதிருக்கக் காரியம் சம்பவிக்கும் என்று சொல்லுகிறவன் யார்?” (புலம்.3:37). ஆம், தேவன் கூறாத (வார்த்தை) எதுவும் சம்பவிப்பதில்லை. தேவனுடைய வார்த்தைக் குட்படாத எதையும் நாம் பெற்றுக்கொள்ளமுடியாது. அவருடைய நாமத்தினாலேயன்றி வேறு எவ்வகையிலும், நாம் விண்ணப் பங்களை ஏறெடுக்க முடியாது. **இயேசு** (அவருடைய நாமம்) தான் வார்த்தை (அவருடைய சித்தம்) தேவனையும் அவருடைய வார்த்தையையும் பிரிக்க முடியாது. **அவர்கள் ஒன்றாயிருக்கிறார்கள்.**

அச்சிட்ட தாள்களில் வேதாகமத்தில் அவர் வைத்துப் போன அவருடைய வார்த்தையை விசுவாசத்தினால் நம்முடைய ஆவிக்குரிய ஜீவியத்தில் ஏற்றுக்கொள்வதன் மூலம், தேவனுடைய ஒரு பாகத்தை நாம் ஏற்றுக்கொள்கிறோம். “என்னுடைய வசனங்கள் ஆவியாயும் ஜீவனாயும் இருக்கிறது” (யோவான் 6:63) என்று இயேசு கூறினார். இயேசுவே ஜீவனாயிருக்கிறார். நானே வழியும் சத்தியமும் ஜீவனுமாயிருக்கிறேன்” யோவான் 14:16). “கிறிஸ்துவின் ஆவியில்லாதவன் அவருடையவனல்ல” (ரோமர் 8:9) வார்த்தை ஆவியாயும் ஜீவனுமாயும் இருக்கிறது. இயேசு ஆவியாயும் ஜீவனுமாயும் இருக்கிறார். அப்படியெனில் இயேசுவே வார்த்தை. பரிசுத்த ஆவியினால் நிறைந்த மனிதன் விசுவாசத்தினால் வார்த்தையைத் தன் இருதயத்தில் ஏற்றுக் கொண்டு, அதைப் பிரசங்கித்தால், தேவனே வார்த்தையைப் பிரசங்கிப்பதாக அர்த்தம். மலைகளும் அவன் வார்த்தையில் பெயர வேண்டும். சாத்தான் அந்த மனிதனுக்கு முன்பாக நிற்க முடியாது.

மூன்றாம் சபையின் மக்கள் ஜீவிக்கிற வார்த்தையைக் குறித்த வெளிப்பாட்டை ஏற்றுக் கொண்டிருப்பார்களாயின், தேவனுடைய வல்லமை இருளின் காலங்களில் அவர்களை விட்டுப் போக வழியில்லை. இன்றைய சபையும், தான் விட்ட வார்த்தையை

மறுபடியும் விசுவாசத்தின் மூலம் ஏற்றுக்கொண்டால், தேவனுடைய மகிமையும், அவரின் மகத்தான கிரியைகளும் அவளின் மத்தியில் திரும்பவும் காணப்படும் என்பதற்குச் சிறிதேனும் ஐயமில்லை.

உன் எழுதுகோலை எடுத்து எழுது

ஒரு இரவு, நான் கர்த்தருடைய சமூகத்தில் காத்துக் கொண்டிருந்தபோது, ஆவியானவர், வார்த்தையையும், மணவாட்டியையும் குறித்த செய்தியை இக்காலத்துச் சபைக்குக் கொடுத்தார். அது பின்வருமாறு :

நான் உங்களுக்குச் சொல்ல முயற்சிப்பது இதுதான். “பிரதியுற்பத்தி விதியை (Law of Reproduction) அனுசரித்து, இனம் இனத்தைப் பிறப்பிக்கிறது.” அப்பொழுது தேவன் பூமியானது புல்லையும் விதையையும் கனிகளைத் தங்கள் தங்கள் ஜாதியின்படியே கொடுக்கும் கனி விருட்சங்களையும் முளைப்பிக்கக்கூடவது என்றார்; அது அப்படியே ஆயிற்று. (ஆதி. 1:11). விதையிலிருந்து சத்து செடியில் பாய்ந்து பின்னர் கனியில் காணப்படுகிறது. இந்த விதி இன்றைய சபைக்குப் பொருந்தும். எந்த ஒரு சபையும் அது தோன்றிய மூலவித்தின் தன்மையைப் பெற்றிருக்கும். ஏனெனில் அது அதே வித்தாயிருக்கின்றது. இந்த கடைசி காலங்களில் உண்மையான மணவாட்டியைக்கொண்ட சபை (கிறிஸ்துவின் வித்து) தலைக் கல்லிடம் (Head Stone) வருகின்றனர். அது அவரை நெருங்கும் போது மேம்பட்ட சபையாக (Super Church) மேம்பட்ட சந்ததியாக இருக்கும். மணவாட்டி சபையிலுள்ளவர்கள் இயேசுவோடு இணைக்கப்படும் பொருட்டு தேவனுடைய சாயலைப் பெற்று அவரைப்போல் இருப்பார்கள். இயேசு கிறிஸ்துவும் மணவாட்டியும் ஒன்றாயிருப்பார்கள். ஜீவனுள்ள தேவனுடைய வார்த்தையைத் தங்கள் ஜீவியத்தின்மூலம் அவர்கள் வெளிப்படுத்துவார்கள். ஸ்தாபனங்கள் தவறான வித்திலிருந்து தோன்றியதால் இந்நிலையை பிறப்பிக்க முடியாது. அவைகள் வார்த்தையோடு கலந்த பிரமாணங்களையும் கொள்கைகளையும் தங்களுக்கென உண்டாக்கிக் கொள்ளும். இதனால் ஸ்தாபனங்கள் கலப்புத் தன்மைகளை அடைகின்றன.

முதலாம் குமாரனான ஆதாம் தேவனுடைய உரைக்கப்பட்ட வார்த்தையின் வித்தாயிருந்தான். அவன் தன்னைப் பிரதியுற்பத்தி செய்துகொள்ள, ஒரு மணவாட்டி அளிக்கப்பட்டார். இன்றொரு தேவ

நரகலான சகல விக்கிரங்களும் சுவரில் சுற்றிலும் தீட்டப்பட்டிருந்தன. (எசே.8:10). “அவன் பலத்த சத்தமிட்டு, மகா பாபிலோன் விழுந்தது! விழுந்தது! அது பேய்களுடைய குடியிருப்பும், சகல வித அசுத்த ஆவிகளுடைய கூடுமாயிற்று; அவளுடைய வேசித்தனத்தின் உக்கிரமான மதுவை எல்லா ஜாதிகளும் குடித்தார்கள்” (வெளி.18:23).

அக்காலத்திலிருந்து அநேகர், தேவனுடைய பிள்ளைகள் எழுதிய நிருபங்களையும், கட்டுரைகளையும் படிக்கச் சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டதால், சபையில் நிறுவப்பட்ட நிக்கொலாய் மதஸ்தரின் போதகம் அவர்களைப் பாதிக்கவில்லை. இதனால் கோபங் கொண்ட சபைத் தலைவர்கள், உத்தமக் கிறிஸ்தவர்களைச் சபையிலிருந்து பிரஷ்டம் செய்து, நிருபங்களையெல்லாம் எரித்துப் போட்டனர். “தேவனுடைய வார்த்தையைப் புரிந்து கொள்வதற்குப் பிரத்யேக கல்வி அறிவு வேண்டும். பவுல் எழுதிய அநேக காரியங்கள் பேதுருவுக்குப் புரியவில்லையென்று அவனே கூறியுள்ளான்’ என்பதாக அவர்கள் கூறிவந்தனர். வார்த்தை மக்களிடமிருந்து அகற்றப்பட்ட பிறகு, அவர்கள் குருவானவர்கள் பிரசங்கித்ததைக் கேட்டு, அவர்கள் சொற்களுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டியதாயிருந்தது. குருவானவர்கள் மக்களின் சிந்தனைகளையும் ஜீவியத்தையும் ஆட்கொண்டு, கொடூரமான குருக்களாட்சிக்கு அவர்களை அடிமைகளாக்கினர்.

பத்தாம் தியோடோஸியஸ் (Theodosius X) எழுதிய சாசனம் அவர்கள் மக்களை அடிமைகளாக்கியதன் சான்றாக இருக்கிறது. அவர் முதலாம் சபையில் ஞானஸ்நானம் பெற்றவுடனே இதை விடுத்தார். அது பின்வருமாறு: “எங்களுடைய பிரஷைகள், பேதுரு ரோமர்களுக்கு போதித்து, வழிவழியாக வந்தவர்களால் பாதுகாக்கப்பட்டு, இப்பொழுது ரோமாபுரியின் போப்பான டமஸஸ் என்பவராலும் அலெக்ஸாண்டிரியாவின் கண்காணிப்பாளரான பேதுரு என்பவராலும் கைக்கொள்ளப்பட்ட மார்க்கத்தைக் கடைபிடிக்க நாங்கள் மூன்று சக்கரவர்த்திகளும் கட்டளையிடுகிறோம். பரிசுத்த திரித்துவத்திலே சமமகிமை பெற்ற பிதா, குமாரன், பரிசுத்த அவியின் ஒரே தேவத்துவத்தை நாம் விசுவாசிப்போம். இவ் விசுவாசத்தைக் கடைப்பிடித்தவர்கள்

யுண்டாக்கி, பின்னர் அவைகளின்மேல் வெற்றி சிறந்தது. அது இரக்கமின்றி அவைகளை நாசப்படுத்தியதால், அவைகள் மறுபடியும் தலைதூக்க முடியாமல் போய்விட்டது. ரோமன் கத்தோலிக்க சபையும், மக்களை வேற்றுமைப்படுத்தி, அவர்கள் மேல் அதிகாரம் செலுத்தி, அஞ்ஞான ரோம சாம்ராஜ்யம் கடைபிடித்த கொள்கையை கடைபிடித்து, அதன் செயல்களைத் தொடர்ந்து நடத்தி வந்தது, வேற்றுமையுண்டாக்கி அதிகாரம் செலுத்துவதே தேவன் வெறுக்கும் நிக்கொலாய் மதஸ்தரின் போதகம்.

இந்தத் தவறு சபையில் நுழைந்தபோது, கண்காணிப்பின் உத்தியோகத்தை வகிக்க மக்கள் போட்டியிடத் தொடங்கினர்; இதன் காரணமாக, படித்தவர்களும், ஐசுவரியவான்களும், அரசியல்வாதிகளும் கண்காணிப்பாளராக ஏற்படுத்தப்பட்டனர். அதன் விளைவால், பரிசுத்த ஆவியானவரின் வழி நடத்துதல் அறவே ஒழிந்து, மனித ஞானமும், மனித திட்டமும் சபையின் நிர்வாகத்தை நடத்தி வந்தன. சபையில் ஊழியம் செய்ய கிறிஸ்தவ ஒழுக்கம் அவசியமில்லையென்றும், சபையின் சடங்காச்சாரங்களும் ஒழுங்குகளும் கடைபிடித்தலே முக்கியமென்றும் கண்காணிப்பாளர்கள் வற்புறுத்தத் தொடங்கினர். இவ்விதம் மந்தையானது பொல்லாதவர்களால் பீறுண்டு போயிற்று.

இதற்கு அடுத்தபடியாக குருக்களாட்சி (hierarchy) சபைகளில் ஏற்படுத்தப்பட்டு, கண்காணிப்பாளர்கள் வித்தியாசமான பதவிகளை ஏற்றனர். கண்காணிப்பாளர்களுக்கு பதவி உயர்வு கொடுக்கப்பட்டு, அவர்கள் தலைமை கண்காணிப்பாளர்களாக (Archbishops) அதிகாரம் செலுத்தினர். இவர்கள் மேலும் உயர்வடைந்து கார்டினல்கள் என்னும் பட்டம் பெற்றனர், மூன்றாம் போனிபேஸின் (Boniface the third) காலத்தில் இவர்களெல்லாருக்கும் மேலாக போப் அதிகாரம் செலுத்தினார்.

கிறிஸ்தவ மார்க்கம் பாபிலோனிய மார்க்கத்தோடு ஒன்று பட்டதுமல்லாமல், நிக்கொலாய் மதஸ்தரின் போதகம் இம் மார்க்கத்தில் நுழைந்தது கர்த்தரின் பார்வைக்கு அருவருப்பை விளைவித்தது. “நான் உள்ளே போய்ப் பார்த்தபோது, இதோ, சகலவித ஊரும் பிராணிகளும் அருவருப்பான மிருகங்களாகிய இவைகளின் சுருபங்களும், இஸ்ரவேல் வம்சத்தாருடைய

குமாரனை பிரதியுற்பத்தி செய்ய; ஆனால் அவள் கலப்பின் காரணமாகப் பாவத்தில் விழுந்து, அவனையும் பாவத்தில் வீழ்த்தினார்.

இரண்டாவது குமாரனை இயேசுவும் தேவனுடைய உரைக்கப்பட்ட வார்த்தையாயிருந்தார். ஆதாமுக்கு ஒரு மணவாட்டி கொடுக்கப்பட்டது போன்று அவருக்கும் ஒரு மணவாட்டி கொடுக்கப்பட்டார். அவர் அவனை விவாகம் செய்யும் முன்பே அவளும் விழுந்து போனார். தேவனுடைய வார்த்தையை ஏற்றுக்கொண்டு ஜீவிப்பாளர் அல்லது வார்த்தையைச் சந்தேகித்து அதன் காரணமாக மரிப்பாளர் என்று அறிய, அவள் ஆதாமின் மணவாட்டியைப்போல் சோதிக்கப்பட்டார். அவளும் சந்தேகித்து வார்த்தையைப் புறக்கணித்ததால் மரணம் அவளை ஆட்கொண்டது.

வார்த்தையையுடைய உண்மையான வித்தான ஒருசிறு கூட்டத்திலிருந்து தேவன் இயேசுவுக்கு அன்பான மணவாட்டியாக அளிப்பார். அவள் அவருடைய வார்த்தையின் கன்னிகையாயிருப்பாள். இவள் மனிதனால் உண்டாக்கப்பட்ட பிரமாணங்களையும் கொள்கைகளையும் கைக்கொள்ளாததனால் கன்னிகையாய் இருக்கிறாள். தேவன் இக் கன்னிகைக்குள் வெளிப்படுத்த வாய்க்குத்தத்தம் செய்த எல்லாவற்றையும் இம்மணவாட்டியின் அங்கத்தினராலும், அவர்கள் மூலமாகவும் நிறைவேற்றுவார்.

தேவன் கன்னிமரியாளுக்கு ஒரு வாக்குத்தத்தத்தைக் கொடுத்திருந்தார். அந்த வாக்குத்தத்த வார்த்தையான அவரே மாம்சத்தில் தோன்றி அதை நிறைவேற்றினார்; தேவனே தம்மை வெளிப்படுத்தினார். அந்நேரத்தில் அவரே அச்செயல் புரிந்து, தம் சொந்த வார்த்தையான வாக்குத்தத்தத்தை அந்த கன்னிகைக்குள் நிறைவேற்றினார். ஒரு தூதன் அவளுக்குச் செய்தியைக் கொண்டு வந்தான். அச்செய்தி தேவனுடைய வார்த்தையாய் இருந்தது (ஏசாயா 9:6). அவள் தேவனுடைய வார்த்தையை ஏற்றுக் கொண்டதால் அவரைக் குறித்த உரைக்கப்பட்ட தீர்க்கத்தரிசனங்கள் அனைத்தையும் அவர் நிறைவேற்ற முடிந்தது.

கற்புள்ள மணவாட்டியின் அங்கத்தினர்கள் அவரில் அன்பு கூறுவர். அவர் மணவாட்டி சபையின் தலையாய் இருந்து, எல்லா

அதிகாரத்தையும் பெற்றிருக்கிறபடியால் இவர்களெல்லாரும் அவருடைய தன்மைகளைப் பெற்றிருப்பார்கள். நம் சரித்திரின் அவயவங்கள் தலைக்குக் கட்டுப்பட்டிருக்கும் வண்ணம், அவர்கள் தலையாகிய இயேசுவுக்குக் கட்டுப்பட்டிருப்பார்கள்.

பிதாவுக்கும் குமாருக்குமுள்ள ஒற்றுமையைக் கவனியுங்கள். பிதாவானவர் செய்யக் காண்கிறதை மாத்திரம் குமாரன் செய்கிறார். (யோவான். 5:19). இந்த ஒற்றுமை இப்பொழுது மணவாளனுக்கும் மணவாட்டிக்குமிடையே காணப்படவேண்டும். ஜீவனுள்ள அவருடைய வார்த்தைகளை அவர் அவருக்குக் கொடுக்கிறார். அவள் அதை உடனடியாக சந்தேகப்படாமல் ஏற்றுக் கொள்கிறாள். ஆகையால் யாதொன்றும் (மரணம் உட்பட) அவளைச் சேதப்படுத்துவதில்லை. விதைக்கப்பட்ட விதையைத் தண்ணீர் முளைப்பிக்கும். இதன் இரகசியம் இதுதான். மரியானருக்குள் வார்த்தை (இயேசு) இருந்தது போன்று மணவாட்டிக்குள் வார்த்தை இருக்கும். அவருடைய சிந்தையை அவள் உடையவளாயிருப்பதால், அவள் வார்த்தையுடன் செய்யவேண்டுமென்று தேவன் விரும்புவது, என்ன என்பதை அவள் அறிந்திருக்கிறாள். அவள் 'கர்த்தர் உரைக்கிறதாவது' என்பதை உடையவளாய் இருப்பதால், அவர் நாமத்தினாலே வார்த்தையின் மூலம் அவள் கட்டளை கொடுக்கும்போது விதை தண்ணீர் பாய்ச்சப்பட்டு அறுவடைக்கென்று முதிர்ந்து பலன் கொடுப்பதுபோன்று, வார்த்தை ஆவியினால் உயிர்ப்பிக்கப்பட்டு முதிர்ந்த பலனைக் கொடுக்கும் நோக்கத்தை நிறைவேற்றுகின்றது.

மணவாட்டியிலுள்ளவர்கள் அவருடைய சித்தத்தை மாத்திரம் செய்வார். அதற்கு மாறாகச் செய்யத் தூண்டப்பட்டாலும் அவர்கள் இணங்க மாட்டார்கள். அவர்கள் 'கர்த்தர் உரைக்கிறதாவது' என்பதை உடையவர்கள்; மற்றவற்றிற்கு அமைதியாய் இருப்பர். தேவன் அவர்களுக்குள்ளிருந்து கிரியை நடப்பித்து அவருடைய வார்த்தையை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்பதை அவர்கள் அறிந்திருக்கின்றனர். அவர் இவ்வுலகத்திலிருந்தபோது எல்லாக் கிரியைகளையும் முடிக்காததன் காரணத்தால் இப்பொழுது மணவாட்டிக்குள்ளிருந்து அவள் மூலமாய் அவைகளை முடிக்கிறார். அவர் இப்பொழுது அவள் மூலமாய் நடப்பிக்கும் கிரியைகளை அவர் மாம்சத்தில் வந்தபோது நிறைவேற்றுவதற்கு அது ஏற்ற சமயமில்லையென்பதை அவள் அறிவாள். இந்தக் குறிப்

பரிசுத்த ஆவியின் வழிநடத்துதலை நிராகரிக்கின்றனர். இது வார்த்தைக்கும், கிறிஸ்துவுக்கும் விரோதமான செயலாகும். பரிசுத்த ஆவியானவர் ஒருமுறை, 'பர்னபாவையும் சவுலையும் நான் அழைத்த ஊழியத்துக்காக அவர்களைப் பிரித்துவிடுங்கள்' என்று திருவுளம் பற்றினார் (அப்.13:3). இதுவே பரிசுத்த ஆவியானவரின் வழிநடத்துதலாகும். "அப்பொழுது இயேசு அவர்களைக் கிட்ட வரச் செய்து, புறஜாதியாருடைய அதிகாரிகள் அவர்களை இறுமாப்பாய் ஆளுகிறார்கள் என்றும், பெரியவர்கள் அவர்கள் மேல் கடினமாய் அதிகாரஞ் செலுத்துகிறார்கள் என்றும் நீங்கள் அறிந்திருக்கிறீர்கள். உங்களுக்குள்ளே அப்படி இருக்கலாகாது; உங்களில் எவனொருவரும் பெரியவருக்கே விரும்பினால், அவன் உங்களுக்குப் பணிவிடைக்காரனாயிருக்கக் கடவன். உங்களில் எவனொருவரும் முதன்மையானவனாயிருக்க விரும்பினால் அவன் உங்களுக்கு ஊழியக்காரனாயிருக்கக்கடவன். அப்படியே, மனுஷ குமாரனும் ஊழியங் கொள்ளும்படி வராமல், ஊழியஞ் செய்யவும், அநேகரை மீட்கும் பொருளாகத் தம்முடைய ஜீவனைக் கொடுக்கவும் வந்தார்" (மத்.20:25-28). நீங்களோ ரபீ என்றழைக்கப்படாதிருங்கள்; கிறிஸ்து ஒருவரே உங்களுக்குப் போதகராயிருக்கிறார். நீங்களெல்லாரும் சகோதரராயிருக்கிறீர்கள். பூமியிலே ஒருவனையும் உங்கள் பிதா என்று சொல்லாதிருங்கள்; பரலோகத்திலிருக்கிற ஒருவரே உங்களுக்குப் பிதாவாயிருக்கிறார்" (மத்.23:8-9). ஆம், கண்காணிப்பாளன் ஊழியக்காரனேயன்றி அதிகாரஞ் செலுத்துபவனவல்ல.

நிக்கொலாய் மதஸ்தரின் போதகத்தைக் குறித்து இன்னும் விரிவாக உரைக்க விரும்புகிறேன். "அதின் தலைகளிலொன்று சாவுக்கேதுவாய் காயப்பட்டிருக்கக் கண்டேன்; ஆனாலும் சாவுக்கேதுவான அந்தக் காயம் சொஸ்தமாக்கப்பட்டது. பூமியிலுள்ள யாவரும் ஆச்சரியத்தோடே அந்த மிருகத்தைப் பின்பற்றினார்கள்" (வெளி.13:3). என்று வெளிப்படுத்தின விசேஷம் உரைக்கிறது. காயப்பட்ட தலை உலக ஆதிக்கம் படைத்த அஞ்ஞான ரோமாபுரியைக் குறிக்கிறதென்பதை நாமறிவோம். இந்தத் தலை சொஸ்தமாகி ரோமன் கத்தோலிக்க சாம்ராஜ்யமாக எழும்பியது. அஞ்ஞான ரோம சாம்ராஜ்யம், இதர ராஜ்யங்களிடையே பிரிவினை

மதஸ்தரின் போதகம் இவையனைத்தையும் நிர்மூலமாக்கி, மக்களையும் குருமார்களையும் அவர்கள்மேல் அதிகாரியாக்கிற்று. இந்தப் போதகம் ஒரு கிரியையாக முதலாம் சபையின் காலத்தில் தொடங்கிற்று. அச்சமயம் 'மூப்பர்கள்' (elders) கண்காணிப்பாளர்கள் (Overseers) என்று இரு வாக்குகளைக் குறித்தத் தர்க்கம் உண்டாயிற்று. ஒவ்வொரு சபையிலும் அநேக மூப்பர்கள் இருந்ததாக தேம் கூறுகிறது. இக்னேஷியஸ் (Ignatius) போன்றவர்கள். கண்காணிப்பாளர்கள் ஊழியக்காரரைவிட மேலான பதவியைப் பெற்று அவர்கள்மேல் அதிகாரம் செலுத்த வேண்டுமெனத் தவறாகப்போதித்தனர். ஆனால் உண்மையாக, 'கண்காணிப்பு' என்னும் பதம் ஒரு மனிதன் வகிக்கும் உத்தியோகத்தையும், 'மூப்பன்' என்பது உத்தியோகத்தை வகிக்கும் மனிதனையும் குறிக்கின்றன. கிறிஸ்தவ அனுபவத்தில் தேர்ச்சி பெற்றவன் மூப்பனாக அக்காலத்தில் நியமிக்கப்பட்டானேயன்றி, தேர்தலின் மூலம் ஒருவன் மூப்பனாக ஆகவில்லை. அக்காலத்திய கண்காணிப்பாளர்கள் பவுல் தன் நிருபங்களில் கூறியுள்ளவை களுக்குத் தவறான அர்த்தம் கொடுக்கத் தொடங்கினர். அப்போஸ்தலர் நடபடிகளின் புத்தம் 20ம் அதிகாரத்தில், பவுல் மூப்பரை எபேசவிலிருந்து மிலேத்துவுக்கு வரவழைத்த சம்பவம் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வதிகாரத்தின் 17ம் வசனத்தில் இவர்கள் 'மூப்பர்கள்' என்றும் 28ம் வசனத்தில் 'கண்காணிகள்' என்றும் அழைக்கப்படுகின்றனர். அரசியல் சிந்தை மூப்பர்களின் மேல் அதிகாரம் செலுத்த இவர்கள் பவுலால் நியமிக்கப்பட்டவர்கள் என்று கூறிக்கொண்டனர். இத்தகைய மூப்பர்களின் மேல் அதிகாரம் செலுத்த இவர்கள் பவுலால் நியமிக்கப்பட்டவர்கள் என்று கூறிக்கொண்டனர். இத்தகைய எண்ணம் வேத பிரகாரமாகவும் சரித்திரப்பிரகாரமாகவும் தவறாகும். என்றாலும் பாலிகார்ப்பைப் போன்றவர்களும் கூட இக் கொள்கையைக் கடைபிடிக்கும் ஸ்தாபனங்களில் சார்ந்தனர். முதலாம் சபையின் காலத்தில் கிரியையாகத் தொடங்கப்பட்டது. ஒரு போதகமாக மாறி இன்றுவரைக்கும் நீடிக்கிறது. கண்காணிப்பாளர்கள் (Bishops) மனிதர்கள்மேல் ஆதிக்கம் செலுத்தும் உரிமை பாவித்து, தங்களின் விருப்பப்படி அவர்களுக்கு ஊழியத்தின் பொறுப்பைப் பகிர்ந்தளித்து, அவ்வாறு செய்வதன் மூலம்

பிட்ட நேரத்திற்கென்று அவர் விட்டிருந்த கிரியையை அவர் தம்முடைய மணவாட்டியின் மூலம் இப்பொழுது நிறைவேற்றுவார்.

யோசுவா காலேப் இவர்களைப்போன்று நாம் விசுவாசத்தில் உறுதியாய் நிற்போமாக. வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட நமது தேசமும் அவர்களுக்குத் தென்பட்டது போல நமக்கு இப்பொழுது தென்படுகிறது. 'யோசுவா' என்பதற்கு 'யெகோவா என் இரட்சகர்' என்று அர்த்தம். அன்று பவுல் சபைக்கு மூலத் தலைவனாக (original leader) இருந்தது போல, கடைசிக் காலச் சபைக்கு வரப்போகும் தலைவனுக்கு (leader), யோசுவா முன்னடையாளமாயிருந்தான். காலேப் யோசுவாவுக்குத் துணை நின்றதுபோல் கடைசி காலத்தின் உண்மையான சபையும் இவ்வழிகாட்டிக்குத் துணை நிற்கும். தொடக்கத்தில் இஸ்ரவேலர் வார்த்தையை உண்மையாய்க் கடைபிடிக்கும் கன்னிச் சபையாக இருந்தனர். பின்னர் வார்த்தைக்கு மாருனவைகளைச் செய்ய அவர்கள் வாஞ்சித்தனர். கடைசி காலத்துச் சபையும் அவ்வாறே செய்தது. குறித்த சமயம் வரும்வரை தேவன் இஸ்ரவேல் ஜனங்களைப் புறப்படப் பண்ணவில்லை; அல்லது வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட தேசத்திற்குக் கொண்டு செல்லவில்லை. ஒருவேளை இஸ்ரவேலர் யோசுவாவை வற்புறுத்தி 'தேசம் நம்முடையதாய் இருப்பதால் நாம் இப்பொழுதே அதைச் சுதந்தரித்துக் கொள்வோம். உம்மிடத்தில் ஒப்படைக்கப்பட்ட உத்திரவாதம் பறிக்கப்பட்டது என்று நினைக்கிறோம். முன்பிருந்த வல்லமை உமக்கு இப்போதில்லை; தேவனுடைய சத்தத்தைக் கேட்டு அவருடைய சித்தத்தையறிந்து தூரிதமாகக் காரியங்களை முன்பு செய்த வண்ணம் இப்பொழுது நீர் செய்வதில்லை. உமக்கு ஏதோ நேர்ந்து விட்டது' என்று கூறியிருக்கலாம். ஆனால் யோசுவா தேவனால் அனுப்பப்பட்ட தீர்க்கதரிசியாய் அவருடைய வாக்குத்தத்தங்கள் அனைத்தையும் அறிந்ததால் அவைகள் நிறைவேறக் காத்திருந்தான். தேவனுடைய திட்டத்தை உறுதியாய் அறியும்வரை அவன் காத்திருந்தான். இஸ்ரவேலர் புறப்பட சமயம் வந்தபோது தலைமை தாங்கும் உத்தரவாதத்தைத் தேவன் யோசுவாவிடம் ஒப்படைத்தார். அவனைத்தவிர வேறு யாரையும் அவர் நம்பவில்லை. இந்தக் கடைசி காலத்தில் மேற்கூறியது மறுபடியும் சம்பவிக்கும். அதே பிரச்சினை. அதே அழுத்தங்கள்.

மோசேயின் ஜீவியத்தை உதாரணமாக நாம் எடுத்துக் கொள்வோம். தேவனுடைய இந்த மகத்தான தீர்க்கதரிசி விநோதமான பிறப்பை

உடையவரையிருந்தான். ஆபிரகாமின் சந்ததியை எகிப்திலிருந்து விடுவிக்க சமயம் வந்தபோது தேவன் இவனைத் தோன்றப் பண்ணினார். எகிப்திலுள்ள மக்களோடும் ஆசாரியரோடும் வேதத்தைக் குறித்து இவன் தர்க்கிக்காமல், அவர்கள் அவனை ஏற்றுக்கொள்ளும் சமயம் வரும்வரை வனாதரத்தில் காலங்கழித்தான். மோசே தன்னை ஆயத்தப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்று கருதி தேவன் அவனை வனாதரத்துக்குக் கொண்டு செல்லவில்லை. மோசேயை ஏற்றுக் கொள்ள மக்கள் ஆயத்தமாயிராததன் காரணத்தால் அவன் அங்கு கொண்டு செல்லப்பட்டான். மக்கள் இதைப் புரிந்து கொள்வார்களென்று அவன் நினைத்தான்; ஆனால் அவர்களோ இதைப் புரிந்துகொள்ளவில்லை.

எலியாவுக்குத் தேவனுடைய வார்த்தையுண்டாயிற்று. அவன் சத்தியத்தைப் பிரசங்கித்தபோது அமெரிக்க யேசுபேலுக்கும், அவன் குழுவிற்கும் முன்னடையாளமாயிருந்த யேசுபேலும் அவனைச் சார்ந்தவர்களும் அதை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்தனர். அப்பொழுது கர்த்தர் அவனை வனாதரத்துக்குக் கொண்டு சென்று, தேவனுடைய தீர்க்க தரிசியையும் அவன் கொடுத்த தேவனுடைய செய்தியையும் நிராகரித்த தன் காரணமாக அந்தச் சந்ததியை வாதைகளால் வாதித்தார். இஸ்ரவேல் ராஜாவே அவனை வனாதரத்திலிருந்து வரும்படி அழைத்தாலும் அவன் போக ஆயத்தமாயில்லை. அவ்விதம் அவனை இணங்கச் செய்ய முயற்சித்தவர்கள் மரித்தனர். தேவன் தம்முடைய உண்மையான தீர்க்கதரிசியினிடம் தரிசனத்தின் மூலம் பேசினார். அப்பொழுது அவன் ஒளிப்பிடத்திலிருந்து வெளிவந்து, இஸ்ரவேல் ஜனங்களுக்குத் தேவனுடைய வார்த்தையை எடுத்துரைத்தான்.

கிறிஸ்துவுக்கு உண்மையாக முன்னோடினவனான யோவான் ஸ்நானன் அவன் காலத்தில் வல்லமையுள்ள தீர்க்கதரிசியாக விளங்கினான். அவன் ஆசாரிய முறைமையைத் தன் தகப்பனிடத்திலோ அல்லது பரிசேயரிடத்திலோ படிக்காமல் வனாதரத்துக்குத் தேவனால் அழைக்கப்பட்டு அங்கு சென்றான். 'மேசியாவின் வருகை சம்பமாயிற்று' என்ற செய்தியோடு தேவன் அவனை அனுப்பும்வரை அவன் வனாதரத்தில் தங்கியிருந்தான்.

நாம் இப்பொழுது இங்கே வேதபூர்வமான எச்சரிக்கை ஒன்றினை உதாரணத்திற்கு எடுத்துக் கொள்வோம். மோசேயின் காலத்தில் கோரா என்பவன் எழும்பி தேவனால் உறுதிப்படுத்தப்பட்டிருந்த அந்த

நியமிக்கப்பட்ட போப்பிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. இதுவே போப்பின் ஆதிக்கத்தின் தொடக்கம். அது தொடர்ந்து இன்று வரை போப் ஆதிக்கம் செலுத்துகிறார். அவர் மூன்று கிரீடங்களைச் சூழக் கொண்டு ரோமாபுரியில் வாழ்கிறார். ஆம், சாத்தானின் இருப்பிடம் பெர்கமுவிலிருந்து மகா ரகசியமான பாபிலோனுக்கு (ரோமாபுரிக்கு) மாற்றப்பட்டது என்பதை வெளி.17-ம் அதிகாரம் தெளிவாக்குகிறது. இந்த நகரம் ஏழு குன்றுகளின்மேல் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. கிறிஸ்துவின் மத்தியஸ்த பதவியையும், பாவத்தை மன்னிக்கும் தன்மையையும் அபகரித்த அந்திக்கிறிஸ்து அதை அரசாட்சி செய்கிறான்.

நிக்கொலாய் மதஸ்தரின் போதகம்

வெளி. 2:15. அப்படியே நிக்கொலாய் மதஸ்தருடைய போதகத்தைக் கைக்கொள்ளுகிறவர்களும் உன்னிடத்திலுண்டு; அதை நான் வெறுக்கிறேன்.

'சபையின்மேல் அதிகாரம் செலுத்துபவர்கள்' என்ற அர்த்தத்தை 'நிக்கொலாய்' என்ற பதம் கொண்டது என்பதை நான் முன்னமே குறிப்பிட்டுள்ளேன். தேவன் எப்பொழுதும், அரசியல் சிந்தனை கொண்ட, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தலைவர்களிடம் சபையின் நிர்வாகத்தை ஒப்படைத்ததேயில்லை. பரிசுத்த ஆவியினால் நிறையப்பட்டு, வசனத்தில் உறுதியாய் நின்றவர்களுக்கே இப்பொறுப்பை அவர் அளித்திருக்கிறார். மக்களிடையே வகுப்பு வாதம் காணப்பட்டு, அவர்கள் பரிசுத்த ஆசாரியத்துவத்தால் (Holy Priesthood) நடத்தப்பட அவர் ஒருக்காலும் சித்தங் கொள்ளவில்லை. சபையை நடத்துபவர் மாத்திரமல்ல, சபை யிலுள்ள எல்லோரும் பரிசுத்தமாயிருக்க வேண்டும். அல்லா மலும், குருமார்கள், தேவனுக்கும் மக்களுக்கும்ிடையே மத்தியஸ்த ஊழியம் செய்வதை வேதவசனம் ஆதரிக்கவில்லை. அதுவுமன்றி, இவர்கள் தனிப்பட்ட முறையில் தேவனை வழிபடுவதற்கு வேத ஆதாரம் எதுவுமில்லை. எல்லாரும் தேவனில் அன்புகூர்ந்து, அவரைச் சேவிப்பதையே அவர் விரும்புகிறார். நிக்கொலாய்

பரிசுத்தவான்களைக் கொல்லவேண்டுமென்ற ஆர்வம் இக் காலத்தில் வளர்ந்தோங்கியது. ஸ்பானிய தேசத்தின் கள்ளச் சபை, அற்புதங்களையும் அடையாளங்களையும் செய்து, வார்த்தையில் உறுதியாய் நின்ற மக்களுக்கு விரோதமாக அந்நாட்டுச் சக்கர வர்த்தியான மாக்ஸிமஸ் என்பவரை ஏவினது. இவர்களில் அநேகர் மந்திரவாதிகளென்றும் நன்னடத்தையில்லாதவர்களென்றும் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டுக் கொல்லப்பட்டனர். இவர்களை மரணத்தினின்று காக்க மார்டின், ஆம்ப்ரூஸ் (Ambrose) என்ற கண்காணிப்பாளர்கள் எடுத்த முயற்சியினத்தும் வீணயிற்று.

இக்காலம் முதற்கொண்டு இருண்ட காலங்கள் முழுவதும், மாம்சத்துக்குரிய பிள்ளைகள் ஆவிக்குரிய பிள்ளைகளைக் கொடுமைப்படுத்தி வந்தனர். இஸ்மவேலும், ஈசாக்கும் ஒரே தகப்பனையுடையவர்களாயிருந்தது போன்று, இவர்களும் ஒரே பிதாவைத் தங்கள் உரிமையாகப் பாவித்தனர். நாளடைவில் சத்தியம் இருளடைந்து, கடைசியில் தேவனுடைய ஒளி மங்கி எரிய ஆரம்பித்தது. இருப்பினும், “அந்த ஒளி இருளிலே பிரகாசிக்கிறது; இருளானது அதைப்பற்றிக் கொள்ளவில்லை” (யோவான் 1:5) என்னும் தேவனுடைய வாக்குத்தத்தம் நிலைநிற்கும்.

நிம்ரோத்தின் மார்க்கம், கிறிஸ்தவ மார்க்கத்தோடு எப்பொழுது ஒன்றுபட்டது என்பதைச் சரித்திரப் பூர்வமாக நான் இதுவரை குறிப்பிடவில்லை. அத்தாலஸ் (Attalus) என்பவன் பாபிலோனிலிருந்து பெர்கமுக்குத் தப்பியோடி, ரோம சாம்ராஜ்யத்தின் வெளிப்புறத்தில் தன் ராஜ்யத்தை ஸ்தாபித்தான் என்று நான் கூறியது நினைவிருக்கலாம். அந்த ராஜ்யம் இப்பிரபஞ்சத்தின் தேவனுடைய ஒத்தாசையால் செழித்தோங்கியது. அவன் வழி வந்த மூன்றாம்; அரசன் (Attalus III), ஒரு காரணமுமின்றி, அந்த ராஜ்யத்தை ரோமாபுரிக்கு உயிலாகக் கொடுத்தான். அவன் அவ்வாறு செய்த காரணத்தைத் தேவன் தாமே அறிவார். ஜூலியஸ் சீசர் அரசனாகப் பதவி ஏற்றபோது, அவன் குருவாகவும், ராஜாவாகவும் (Priest-King) பணியாற்றி இந்த பாபிலோன் மார்க்கத்தின் கண்காணிப்பாளனானான். இவன் வழி வந்த மாக்ஸிமஸ் III (Maximus III) என்ற அரசன், கண்காணிப்பாளனின் பதவியை ஏற்க மறுத்ததால், அந்தப் பொறுப்பு, அதற்கென்று

வல்லமையான தீர்க்கதரிசியை எதிர்த்தான் என்று வேதம் கூறுகிறது. இஸ்ரவேல் ஜனங்களை வழிநடத்த அவனுக்கும் உரிமையுண்டு என்றும் தேவனுடைய வெளிப்பாடு மோசேக்கு மாத்திரம் கொடுக்கப்படாமல் மற்றவர்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்டதென்று கூறி மோசே பெற்றிருந்த அதிகாரத்தை எதிர்த்தான். இஸ்ரவேல் ஜனங்கள் உண்மையான சத்தியத்தை கேட்டு தேவனால் உறுதிப்படுத்தப்பட்டவனே உண்மையான தீர்க்கதரிசி என்ற உண்மையை அறிந்திருந்தும், அவர்களில் அநேகர் கோராவினின் எதிர்ப்பேச்சுக்கு செவி சாய்த்து அவனைப் பின்பற்றினர். கோரா வேதபூர்வமான ஒரு தீர்க்கதரிசி அல்ல. ஆனால் இஸ்ரவேலில் ஏராளமானவர் தங்கள் தலைவர்களுடன் கோராவினிடம் சென்றனர். இக்காலத்திய சவிசேஷுகர்களில் அநேகர் பொற்கன்று திட்டத்தை வைத்திருந்த (golden calf scheme) கோராவைப் போலிருக்கின்றனர். கோரா மக்களுக்கு நல்லவனாகக் காட்சியளித்தது போல் இவர்களும் இக்காலத்து மக்களின் கண்களில் நல்லவராகக் காணப்படுகின்றனர். அவர்கள் நெற்றியில் இரத்தத்தையும் கைகளில் எண்ணெயையும் மேடையில் தீப்பந்தங்களையும் வருவிக்கின்றனர். அவர்கள் பெண்கள் பிரசங்கிக்கவும் மயிரைக் கத்தரிக்கவும் ஆண்கள் உடைகளை அணியவும் அனுமதித்து தேவனுடைய வார்த்தையை அசட்டை செய்து தங்கள் சொந்த பிரமாணங்களையும் கொள்கைகளையும் பின்பற்று கின்றனர். அவர்களுக்குள்ளிருக்கும் வித்தின் தன்மையை அவர்களுடைய கிரியைகள் எடுத்துக் காண்பிக்கின்றன. ஆனால் எல்லா ஜனங்களும் மோசேயை எதிர்க்கவில்லை; தேவனுடைய வார்த்தையை விட்டு விலகவும் இல்லை. இல்லை. தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்கள் மோசே யுடன் தங்கினர். இதே காரியம்தான் மறுபடியும் இன்று சம்பவித்துக் கொண்டிருக்கின்றது. அநேகர் சத்தியத்தை விட்டாலும் ஒரு சிலர் அதைக் கைக்கொள்கின்றனர். கோதுமை மணிகளையும் களைகளையும் குறித்த உவமையை நினைவு கூருங்கள். களைகள் சுட்டெரிக்கப்படுவதற்கென முதலில் கட்டப்பட வேண்டும். சத்தியத்தை விட்டு வழிவிப்போன சபைகள் இப்பொழுது ஒன்றுபட்டு தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பின் அக்கினிக்கு இரையாக்கப்படுவதற்கு ஆயத்தமாகின்றன. ஆனால் கோதுமை மணிகளை எஜமான் களஞ்சியங்களில் சேர்ப்பார்.

இப்பொழுது, நீங்கள் இங்கு மிகக் கவனமாகயிருந்து, இதே காரண வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன். கடைசி காலங்களில் மல்கியா 4ம் அதிகாரத்தில் கூறப்பட்டவைகள் நிறைவேறுமென தேவன்

வாக்குத்தத்தம் செய்திருக்கிறார். மல்கியாவினால் உரைக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு வாக்கும் ஆவியினால் உயிர்ப்பிக்கப்பட்ட தேவனுடைய வார்த்தையானதால் அவன் கூறியதனைத்தும் நிச்சயமாக சம்பவிக்கும். இயேசுவும் மல்கியா உரைத்த தீர்க்கதரிசனத்தைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இயேசு இரண்டாம் முறை வரும் சற்று முன்பு, இவ்வதிக்காரத்தில் மல்கியா கூறியவை நிறைவேறும். இயேசு வருவதற்கு முன்பு எல்லா தீர்க்கதரிசனங்களும் நிறைவேற வேண்டும். மல்கியாவால் உரைக்கப்பட்ட தூதன் வரும்போது புறஜாதிகள் கடைசி சபையின் காலத்திலிருப்பார். அவன் வசனத்தில் உறுதியாய் நிற்பான். ஆதியாகமம் தொடங்கி வெளிப்படுத்தின விசேஷம் முடிய வேதாகமத்தில் காணப்படும் புத்தகங்களில் அடங்கியுள்ள சத்தியமனைத்தும் அவன் போதிப்பான். 'சர்ப்பத்தின் வித்து' தொடங்கி 'பின்மாரிக்காலத்தில் வரும் தூதன்' வரைக்கும் இதுவரை மறைபொருளாக இருக்கும் சத்தியங்களை அவன் விவரிப்பான். ஆனால் ஸ்தாபனங்கள் அவனை ஏற்றுக் கொள்ளாது.

ஆகாபின் காலம் தொடங்கி இதுவரை தீர்க்கதரிசிகள் ஸ்தாபனங்களால் புறக்கணிக்கப்படுகின்றனர். ஆகாப் காலத்தில் இஸ்ரவேலில் நடந்த சம்பவம் மல்கியாவினால் உரைக்கப்பட்ட தீர்க்கதரிசி தோன்றும் சமயம் அமெரிக்காவில் நடைபெறும். இஸ்ரவேல் ஜனங்கள் சுதந்தரமாக வழிபட எகிப்தைவிட்டு வெளியேறி அவர்கள் குடியேறிய நாடுகளிலுள்ள ஜாதிகளைப் புறம்பே தள்ளி, ஒரு பலத்த ஜனமாகி தாவிதைப் போன்ற உத்தம தலைவர்களால் அரசாளப்பட்டு, பின்பு ஆகாப் என்னும் கொடியனை சிம்மாசனத்தில் ஏற்றி, அவனுடைய மனைவியாகிய யேசேபேல் இஸ்ரவேலின் நிர்வாகத்தை நடத்தியதுபோன்று அமெரிக்காவிலும் நிகழ்ந்தது. அமெரிக்க ஜனங்களின் முற்பிதாக்கள் சுதந்தரமாக வாழ எண்ண தங்கள் சொந்த நாட்டை விட்டு வெளியேறினர். அமெரிக்காவின் சுதேசிகளை இவர்கள் விரட்டியடித்து அந்நாட்டைக் கைப்பற்றினர். வாஷிங்டன் லின்கன் போன்ற மகத்தான ஜனாதிபதிகள் நாட்டின் நிர்வாகத்தை நடத்தி வந்தனர். சிறிது காலம் கழித்து தரம் குறைந்தவர்கள் ஜனாதிபதி பதவியேற்க, யேசேபேலைப் போன்ற அவருடைய மனைவி மறைவாக விவகாரத்தை நடத்தினார். இச் சமயத்தில்தான் மல்கியாவினால் உரைக்கப்பட்ட தீர்க்கதரிசி தோன்ற வேண்டும். கர்மேல் பர்வதத்தில் தேவனுடைய மகிமை காணப்பட்டது போன்று பின்மாரி காலத்திலும் சம்பவிக்க வேண்டும். வார்த்தை

நிசாயா ஆலோசனைச் சங்கம், ரோமாபுரியின் அரசியல் ஆதிக்கத்தைச் சபையில் திருப்பியவுடனே, முதலாம் சபை எல்லைக் கடந்து போயிற்று. கிறிஸ்தவர்கள் என்ற பெயர் சூடியதால் துன்புறுத்தப்பட்டவர்கள், இப்பொழுது அப்பெயரைத் தரித்து மற்றவர்களைத் துன்புறுத்தத் தொடங்கினர். இக்காலத்தில்தான் அகஸ்டின் என்பவர் (கி.பி.354-430), சபையானது தன் வலிமையை உபயோகித்துச் சபையை விட்டுப் போனவர்களை மறுபடியும் அதற்குள் கொண்டுவர வேண்டுமென கட்டளை விடுத்தார். சபையின் போதனைகளை எதிர்ப்பவரைக் கொலை செய்வதை தேவனுடைய வார்த்தை ஆமோதிக்கிறதென்று அவர் கூறினார். டோனடிஸ்டுகள் (Donatists) என்பவர்களோடு நேர்ந்த தகராறில் அவர் பின்வருமாறு எழுதினார். "தேவ வார்த்தையைப் போதிப்பதன்மூலம் மனிதர்களைத் தெய்வ வழிபாட்டிற்குக் கொண்டு வருவது நல்லது, ஆனால் அவ்வார்த்தைக்குச் செவி கொடுக்காதவரை நாம் அசட்டை செய்துவிடக்கூடாது. பயமுறுத்தியாகிலும் அவர்களை வழிக்குக் கொண்டுவர வேண்டும்; தண்டனையடைவோம் என்ற பயத்தினால் தெய்வத்தை முதலில் வழிபடுபவர்கள், பின்பு, போதனையை ஏற்றுக்கொண்டு வசனத்தின்படி நடப்பார்கள் என்பதை அனுபவம் நமக்குப் போதிக் கிறது. அன்பினால் தெய்வ வழிபாட்டில் யார் நம்மை சிநேகிக்க முடியும்! பேதுருவையும் மற்ற அப்போஸ்தலர்களையும் தம்முடைய வார்த்தையினால் அவர் ஊழியத்திற்கு அழைத்தார். ஆனால் பவுலையோ தம்முடைய பராக்கிரமத்தினால் கீழே வீழ்த்தி, பலாத்காரமாக ஊழியத்திற்கு அழைத்தார். அவனுடைய இதயத்தில் வெளிச்சம் பிரகாசிக்க வேண்டுமென, அவனுடைய கண்களை அவர் குருடாக்கிப் போட்டார்; இயேசு கிறிஸ்துவின் மாதிரியைப் பின்பற்றி, இழந்துபோன குமாரர்களை மீண்டும் பெற சபை ஏன் தன் வலிமையை உபயோகிக்கக்கூடாது? இயேசு கிறிஸ்து தாமே சீஷர்களை நோக்கி, 'நீங்கள் சந்தை வெளியில் சென்று, மக்களை வருந்தி அழைத்து வாருங்கள்' என்று கூறினார். ஆகையால் தேவனுடைய சித்தத்தினால் கிடைக்கப் பெற்ற அதிகாரத்தை உபயோகித்து, சந்தைவெளியிலுள்ளவர்களை (சபையைச் சேராதவர்களை) சபைக்குள் கொண்டு வருவதில் ஒருவனும் குற்றம் கண்டுபிடிக்காதிருப்பானாக'".

உலோகங்களால் மாத்திரம் செய்யப்பட்ட அவயவங்களாக வர்ணிக்கப்படும்போது, கடைசி சாம்ராஜ்யம் இந்நிலையில் இயேசுவின் வருகைவரை நிற்குமென்பது ஆச்சரியத்தை விளைவிக்கிறது.

இரும்பாக வர்ணிக்கப்படும் ரோம சாம்ராஜ்யம் (இரும்பு அதிகாரத்திற்கும் எதிரிகளை நொறுக்கும் பராக்கிரமத்திற்கும் எடுத்துக்காட்டாய் இருக்கிறது) சொப்பனத்தின் பிரகாரம் இரண்டு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்படும். அவ்வாறே அது கிழக்கத்திய சாம்ராஜ்யம் என்றும், மேற்கத்திய சாம்ராஜ்யம் என்றும் இரண்டு பிரிவுகளாகப் பிரிந்தது. இவ்விரண்டும் வல்லமை பொருந்திய தாய், எதிரிகளையெல்லாம் நொறுக்கிப்போட்டன.

ஆனால் நாளடைவில் இச்சாம்ராஜ்யத்தின் வல்லமையும் குறைந்துபோனது. அஞ்ஞான ரோம சாம்ராஜ்யம் தவிடுபொடியாயிற்று. அது சாவுக்கேதுவாய் காயப்பட்டது; இனி ரோமாபுரி ஆளுகை செய்யவே முடியாது என்று உலகம் நினைத்தது. அந்தத் தலை (ரோமாபுரி) சாவுக்கேதுவாய் காயப்பட்டாலும், அது மரிக்கவில்லை. “அதன் தலைகளிலொன்று சாவுக்கேதுவாய்க் காயப்பட்டிருக்கக் கண்டேன்; ஆனாலும் சாவுக்கேதுவான அந்தக் காயம் சொஸ்தமாக்கப்பட்டது. பூமியிலுள்ள யாவரும் ஆச்சரியத் தோடே அந்த மிருகத்தைப் பின்பற்றினர்” (வெளி.13:3).

ரோமாபுரிக்குள் போப் வேறொரு நாட்டை உண்டாக்கி, ராஜ்ய தூதர்களை (Ambassadors) மற்றைய நாடுகளுக்கு அனுப்பி, வேறு நாட்டு தூதர்களுக்கு வரவேற்பளித்து அந்நாட்டின் அரசுகை விளங்குகிறாரென்று யாவரும் உணர்வதினால். **போப்பின் கள்ள கிறிஸ்துவ ரோமாபுரி** (அவள் தன்னை நித்திய நகரம் என்று அழைத்துக் கொள்கிறாள்- எவ்வளவு தூஷணமானது) **இன்று பராக்கிரமம் பொருந்தியதாய் விளங்கி, தன்னுடைய மார்க்கத்தின் மூலம் அஞ்ஞான ரோம சாம்ராஜ்யத்தைக் காட்டிலும் திறமையாக மக்களை அடக்கி ஆண்டுவருகிறது.** கான்ஸ்டன்டைன் சபையையும் அரசாங்கத்தையும் ஒன்று சேர்த்தபோது, ரோமாபுரி புத்துயிர் பெற்றது. அஞ்ஞான ரோமாபுரியை இயக்கிய அதே ஆவி, இப்போது போப்பின் ரோமாபுரியை இயக்கியது. நான்காவது சாம்ராஜ்யம் அழியாமல், தன் வெளித்தோற்றத்தை மாத்திரம் மாற்றிக்கொண்டது.

யிலுள்ள இதை நீங்கள் இப்பொழுது விழிப்புடன் கவனியுங்கள். மல்கியா 3ம் அதிகாரத்தில் கூறப்பட்ட முன்னோடியவன் (forerunner) யோவான் ஸ்நானனாகும். அவன் முன்மாரியில் விதை விதைத்து ஸ்தாபனங்களின் கோபத்திற்கு ஆளானான். பின்னர் இயேசு வந்து, மறுருபமலையின் சம்பவம் நடைபெற்றது. இயேசு கிறிஸ்துவின் வருகைக்கு இரண்டாம் முன்னோடியவன் பின்மார்க்கென விதைப்பான். இயேசு வரும்போது ஸ்தாபனங்களையும் பிரமாணங்களையும் உதறித் தள்ளி, தம்முடைய மணவாட்டியைக்கொண்டு செல்வார். முதலாம் சம்பவம் கர்மேல் பர்வதத்திலும், இரண்டாவது மறுருபமலையிலும் நிகழ்ந்தன. மூன்றாவது சம்பவம் கூடிய சீக்கிரத்தில் சீயோன் பர்வதத்தில் நடைபெறும்.

மோசே எலியா யோவான் ஸ்நானன் இம்மூவரும் மக்களின் சமூகத்தினின்று விலகி வனந்தாத்துக்குச் சென்ற சம்பவம் அநேகரை குழப்பத்திற்குள்ளாக்கியது. அவர்களுடைய செய்திகளை மக்கள் ஏற்றுக் கொள்ளாததால் அவர்கள் வனந்தாத்துக்குச் செல்ல வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது என்பதை அவர்கள் சிறிதேனும் உணரவில்லை. ஆயினும் விதை விதைக்கப்பட்டு நாற்று நடப்பட்டது. அடுத்தது நியாயத்தீர்ப்புதான். வரப்போகும் நியாயத்தீர்ப்பை அறிவிக்க இவர்கள் அனுப்பப்பட்டனர். அந்த நோக்கத்தை அவர்களும் நிறைவேற்றி முடித்தனர். அவர்களுடைய செய்திகளை நியாயத்தீர்ப்பு தொடர்ந்தது என்பதைக் கவனிக்கவும்.

வெளி. 13:16ல் கூறியிருக்கிறபடி, மிருகம் தன்னுடைய முத்திரையின் சின்னத்தைக் கையில் அல்லது நெற்றியில் அணியக் கட்டளை யிடுகிறது. அச்சின்னத்தை அணிந்தால் மாத்திரம் பிரசங்கம் செய்ய அனுமதி அளிக்கப்படும். ஸ்தாபனங்கள் இம் முத்திரையை அணியும். மணவாட்டியோ இதை அணிய மறுப்பதால் பிரசங்கம் செய்யத் தடை செய்யப்படுவாள். சீக்கிரம் ஆட்டுக்குட்டியானவர் மணவாட்டிக்காக வந்து அந்த மகா வேசியை நியாயத்தீர்ப்பார்.

ஒரு முக்கியமான காரியத்தைச் செய்ய மோசே பிறந்தான். அக்கிரியைகளைச் செய்ய அவசியமான வரங்களைப் பெறும்வரை அவன் வனந்தாத்திற்குச் சென்று அங்கு காக்கவேண்டியதாயிருந்தது. இவை களை நிறைவேற்றுவதற்குத் தேவன் ஒரு சமயத்தைக் குறித்திருந்தார். தேவனின் நோக்கம் நிறைவேற மோசே வனந்தாத்திலிருந்து கொண்டு

செல்லப்படுவதற்கு முன்பு, பார்வோன் இஸ்ரவேல் ஜனங்களைக் கொடுமைப்படுத்தி அவர்கள் கொடுமை தாளாமல் அழவேண்டிய நிலை ஏற்பட வேண்டியதாயிருந்தது; இந்தக் காலத்திலும் தீர்க்கதரிசி அனுப்பப்படுவதற்கு முன்பு, இதற்கொத்த சம்பவம் நிகழவேண்டும்.

அநேகம்பேர் அடையாளங்களை இக்காலத்தில் செய்து, அதன் விளைவாக வார்த்தையைக் குறித்தும் தேவனுடைய பரிசுத்தாவியின் உண்மையான அசைவைக் குறித்தும் ஒன்றுமறியாத அடையாளங்களை மாத்திரம் தேடும் சந்ததி உண்டாயிருக்கிறது. இரத்தத்தையும் எண்ணெயையும் நெருப்பையும் காணும்போது அவர்கள் சந்தோஷப்படுகின்றனர். தேவ வசனம் என்ன சொல்லுகிறது என்பதைக் குறித்து அவர்கள் சிறிதேனும் கவலை கொள்ளவில்லை. வார்த்தைக்கு மாறாக உண்டாகும் அடையாளங்களையும் அவர்கள் ஆதரிப்பார்கள். கடைசி காலங்களில் இரு ஆவிகளும் ஒன்றோடொன்று இசைந்திருந்து ஒரே விதமான கிரியைகளை நடப்பிப்பதால் அநேகர் வஞ்சிக்கப்படுவார்கள் என்றும் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்கள் மாத்திரம் வஞ்சிக்கப்படாமல் இந்த ஆவிகளைப் பகுத்தறிவரென்றும் இயேசு கூறியிருக்கிறார்.

இவ்விரண்டு ஆவிகளைப் பகுத்தறிய வேண்டுமெனில் அவைகளைத் தேவனுடைய வார்த்தையைக்கொண்டு பரிசோதிக்கவேண்டும். சத்தியத்தைப் பேசாத ஆவி பொல்லாங்கானவனால் உண்டாயிருக்கிறது. பொல்லாங்கானவன் முதலிரண்டு மணவாட்டிகளை (ஏவான், ஆதித்திருச்சபை) வஞ்சித்தது போல கடைசிக் காலத்து மணவாட்டியையும் வஞ்சிக்க முற்படுவான். வார்த்தையைவிட்டு அகன்று அடையாளங்களுக்கு அவர்கள் முக்கியத்துவம் கொடுக்கவும் அல்லது பிரமாணங்களின் மூலம் அவர்கள் வசனத்தைக் கறைப்படுத்தவும் அவன் முயற்சிப்பான். தேவன் ஒருக்காலும் தம்முடைய வார்த்தைக்கு மேலாக அடையாளங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்ததில்லை. வார்த்தையை ஏற்றுக் கொள்வதன் மூலம் அடையாளங்கள் தொடரும். சாறிபாத் விதவை தேவனுடைய வார்த்தைக்குக் கீழ்ப்படிந்து எலியாவுக்கு முதலில் ஒரு சிறிய அடையைச் செய்து கொடுத்தபோது கலசத்தின் எண்ணெய் குறைந்து போகாமலும் பாணியின் மாவு செலவழிந்து போகாமலும் இருந்தது. தேவனுடைய வார்த்தையைத் தொடர்ந்து அடையாளம் அங்கு உண்டானது. வார்த்தையை நீங்கள் முதலில் ஏற்றுக்கொண்டு, பின்பு உங்கள் ஜீவியத்தில் அற்புதம் நடப்பதைப் பாருங்கள். தேவனுடைய வார்த்தை ஆவியினால் உயிர்ப்பிக்கப்படும்.

கலந்ததாகக் கண்டிரே, அவர்கள் மற்ற மனுஷரோடே சம்பந்தங்கலப்பார்கள், ஆகிலும், இதோ கனிமண்ணோடே இரும்பு கலவாதது போல அவர்கள் ஒருவரோடொருவர் ஒட்டிக்கொள்ளா திருப்பார்கள். அந்த ராஜாக்களின் நாட்களிலே, பரலோகத்தின் தேவன் என்றென்றைக்கும் அழியாத ஒரு ராஜ்யத்தை எழும்பப் பண்ணுவார். அந்த ராஜ்யம் வேறே ஜனத்துக்கு விடப்படுவதில்லை. ஒரு கல் கையால் பெயர்க்கப்படாமல் மலையிலிருந்து பெயர்ந்து உருண்டு வந்து, இரும்பையும் வெண்கலத்தையும், கனிமண்ணையும் வெள்ளியையும் பொன்னையும் நொறுக்கினதை நீர் கண்டிரே, அப்படியே அது அந்த ராஜ்யங்களையெல்லாம் நொறுக்கி, நிர்மூலமாக்கி, தானே என்றென்றைக்கும் நிற்கும். இனிமேல் சம்பவிக்கப்போகிறதை மகா தேவன் ராஜாவுக்குத் தெரிவித்திருக்கிறார். சொப்பனமானது நிச்சயம்; அதின் அர்த்தம் சத்தியம் என்றான்'' (தானி.2:31-45). தானியேலின் காலம் முதற்கொண்டு, கர்த்தராகிய இயேசு தாவீதின் குமாரனாக வந்து ஆளுகை செய்யும் காலம் வரைக்கும் இப்பூமியில் நடக்க விருக்கும் சம்பவங்களைத் தானியேல் தீர்க்கதரிசனமாக உரைக்கிறான். இந்தக் காலம் வேதத்தில் 'புறஜாதியாரின் காலம்' என்று அழைக்கப்படுகிறது. ஒவ்வொரு காலத்திலும் தலைசிறந்து விளங்கிய சாம்ராஜ்யத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு இக்காலம் சரித்திரப் பிரகாரமாக நான்கு பிரிவுகளாக பிரிக்கப்படுகின்றன. அவை: (1) பாபிலோனியர் காலம் (2) மேதிய- பெர்சியர் சாம்ராஜ்யம் (3) கிரேக்கர் காலம் (4) ரோமர் காலம். இவைகளில் லெல்லாவற்றிலும் உயர்ந்தது பாபிலோனிய அரசாட்சியாகும். இதற்கு அடுத்தபடியாக மேதியர்-பெர்சியர் சாம்ராஜ்யம் வல்லமையுள்ளதாய் விளங்கினது என்பதைச் சரித்திரமும் நிரூபிக்கிறது. இது வெள்ளியால் உண்டாக்கப்பட்ட சொரூபத்தின் மார்பும், புயங்களுமாக காணப்படுகிறது. இதைத் தொடர்ந்த கிரேக்கர் காலத்தின் அரசன், உலகத்திலேயே மிகச் சிறந்த சேனைத் தலைவனாக விளங்கினான். அதற்குப் பொருத்தமாக வெண்கலத்தால் செய்யப்பட்ட வயிறும் தொடைகளும் இக்காலம் சித்திரிக்கப்படுகிறது. இதற்கு முன்பிருந்த இரண்டு சாம்ராஜ்யங்களைக் காட்டிலும் இது வல்லமை குறைந்ததாய் இருந்தது. கடைசியாக சொரூபத்தின் கால்களும் பாதங்களும் குறிக்கும் ரோம சாம்ராஜ்யம் நிறுவப்பட்டது. முதன் மூன்று சாம்ராஜ்யங்களும்

யின் தலை பசும் பொன்னும், அதின் மார்பும் அதின் புயங்களும் வெள்ளியும், அதின் வயிறும் அதின் தொடையும் வெண்கலமும், அதின் கால்கள் இரும்பும், அதின் பாதங்கள் பாதி இரும்பும் பாதி களிமண்ணுமாயிருந்தது. நீர் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போதே, கைகளால் பெயர்க்கப்படாத ஒரு கல் பெயர்ந்து உருண்டு வந்தது; அது அந்தச் சிலையை இரும்பும் களிமண்ணுமாகிய அதின் பாதங்களில் மோதி, அவைகளை நொறுக்கிப்போட்டது. அப்பொழுது, அந்த இரும்பும் களிமண்ணும் வெண்கலமும் வெள்ளியும் பொன்னும் ஏகமாய் நொறுங்குண்டு, கோடை காலத்தில் போரடிக்கிற களத்திலிருந்து பறந்துபோகிற பதரைப் போலாயிற்று; அவைகளுக்கு ஒரு இடமும் கிடையாதபடி காற்று அவைகளை அடித்துக்கொண்டு போயிற்று; சிலையை மோதின கல்லோவென்றால், ஒரு பெரிய பர்வதமாக பூமியையெல்லாம் நிரப்பிற்று. சொப்பனம் இது தான்; அதின் அர்த்தத்தையும் ராஜ சமூகத்தில் தெரிவிப்போம். ராஜாவே, நீர் ராஜாதி ராஜாவாக இருக்கிறீர்; பரலோகத்தின் தேவன் உமக்கு ராஜரீகத்தையும் பராக்கிரமத்தையும் வல்லமையையும் மகிமையையும் அருளினார், சகல இடங்களிலுமுள்ள மனுபுத்திரரையும் வெளியின் மிருங்களையும் ஆகாயத்துப் பறவைகளையும் அவர் உமது கையில் ஒப்புக் கொடுத்து, உம்மை அவைகளையெல்லாம் ஆளும்படி செய்தார், பொன்னான அந்தத் தலை நீரே. உமக்குப் பிறகு உமக்குக் கீழ்த்தரமான வேறொரு ராஜ்யம் தோன்றும், பின்பு பூமியை யெல்லாம் ஆண்டு கொள்ளும். வெண்கலமான மூன்றாம் ராஜ்யம் ஒன்று எழும்பும். நாலாவது ராஜ்யம் இரும்பைப்போல் உரமாயிருக்கும்; இரும்பு எல்லாவற்றையும் எப்படி நொறுக்கிச் சின்னபின்ன மாக்குகிறதோ, அப்படியே இது நொறுக்கிப் போடுகிற இரும்பைப் போல் அவைகளையெல்லாம் நொறுக்கித் தகர்த்துப் போடும். பாதங்களும் கால் விரல்களும் பாதி குயவனின் களிமண்ணும், பாதி இரும்புமாயிருக்க நீர் கண்டீரே, அந்த ராஜ்யம் பிரிக்கப்படும்; ஆகிலும் களிமண்ணேடே இரும்பு கலந்திருக்க நீர் கண்டபடியே இரும்பினுடைய உறுதியில் கொஞ்சம் அதிலே இருக்கும், கால் விரல்கள் பாதி இரும்பும் பாதி களிமண்ணு மாயிருந்தது என்னவென்றால், அந்த ராஜ்யம் ஒரு பங்கு உரமும் ஒரு பங்கு நெரிசலுமாயிருக்கும். நீர் இரும்பைக் களிமண்ணேடே

தேவனால் அனுப்பப்பட்ட தூதன் வார்த்தையின் ஒரு பாகத்தை மாத்திரம் எற்றுக்கொண்டு மற்றவைகளை எவ்வாறு நிராகரிக்க முடியும்? கடைசி காலத்தின் உண்மையான தீர்க்கதிரிசி வார்த்தை முழுவதையும் மக்களுக்கு எடுத்துரைப்பான். ஸ்தாபனங்கள் அவனைப் பகைக்கும். 'விரியன் பாம்புக்குட்டிகளே' என்று அழைத்த யோவான் ஸ்நானனின் சொற்களைப் போன்று அவனுடைய சொற்கள் கடுமையாக இருக்கும். தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்கள் மாத்திரம் அவனுக்குச் செவிகொடுத்து எடுத்துக் கொள்ளப்படுவதற்கு ஆயத்தப்படுவர். ஆபிரகாமின் ராஜரீக சந்ததியார் ஆபிரகாமோடு முன்குறிக்கப்பட்டு அவன் விசுவாசத்தைப் பெற்றவர்களாய், அவனோடுகூட தேவனுடைய வசனத்தை உறுதியாய்க் கடைபிடிப்பர்.

தேவன் நிர்ணயித்த காலத்தில் கடைசி காலத்தின் தூதன் தோன்றுவான். நாமெல்லாரும் அறிந்த வண்ணம் இது கடைசி காலம். இஸ்ரவேலர் தங்கள் தாய்நாட்டிற்குத் திரும்பிச் சென்றனர். மல்கியாவின் வாக்கின்படி அந்தத் தூதன் இப்பொழுது எந்த நேரமும் வரக் கூடும். அவன் வசனத்தில் முற்றிலுமாய் சார்ந்து வசனத்தில் குறிக்கப் பட்டிருப்பான் (வெளி. 10:6). தேவன் அவன் ஊழியத்தை நிலை நிறுத்துவார். எலியாவைப் போன்று அவன் சத்தியத்தைப் பிரசங்கித்து, சீயோன் மலையின் காட்சிக்கு ஆயத்தமாயிருப்பான்.

அநேகர் வேதத்தைத் தவறான முறையில் கற்றுக் கொண்டிருக்கிற படியால் இந்தத் தூதனை அவர்கள் தவறாகப் புரிந்துகொள்வார்கள். அவர் களறிந்த சத்தியத்திற்கு மாறாக அவன் போதிப்பவைகளை அவர்கள் நம்பவேமாட்டார்கள். சில உண்மையான ஊழியக்காரரும் தேவனுடைய சத்தியம் என்று வஞ்சகர் போதித்தவைகளை ஆமோதித்து அவனைத் தவறாக எண்ணுவர்.

'இதோ உலகத்தின் பாவங்களைச் சுமந்து தீர்க்கிற தேவாட்டுக் குட்டி' என்று இயேசுகிறிஸ்துவின் முதல் வருகைக்கு முன்னேடிய வனாகிய யோவான் ஸ்நானன் அறை கூவியது போன்று, அவருடைய இரண்டாம் வருகைக்கு முன்னேடியவன் 'இதோ தேவனுடைய ஆட்டுக்குட்டி மகிமையில் வருகிறார்' என்று பறைசாற்றுவான். அக்காலத்தில் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களுக்கு யோவான் சத்தியத்தைப் பிரசங்கிக்கும் தூதனாக விளங்கியதுபோல் கடைசி காலத்துத் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களும் வசனத்தினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டவர்களு மான மணவாட்டிக்கு இவன் தூதனாக விளங்குவான்.

தேவன் சபையைப் பாராட்டுகிறார்

வெளி. 2:13. “உன் கிரியைகளையும், சாத்தானுடைய சிங்காசனமிருக்கிற இடத்தில் நீ குடியிருக்கிறதையும், நீ என் நாமத்தைப் பற்றிக் கொண்டிருக்கிறதையும், சாத்தான் குடி கொண்டிருக்கிற இடத்திலே உங்களுக்குள்ளே எனக்கு உண்மையுள்ள சாட்சியான அந்திப்பா என்பவன் சொல்லப்பட்ட நாட்களிலும் என்னைப் பற்றும் விசுவாசத்தை நீ மறுதலியாமலிருந்ததையும் அறிந்திருக்கிறேன்.”

“உன் கிரியைகளை நான் அறிந்திருக்கிறேன்.” ஒவ்வொரு காலத்திலுள்ள மக்களுக்கும் தூதர்களின் மூலமாய் தேவன் இதையே உரைக்கிறார். சபையிலுள்ள விசுவாசிகளுக்கு குதூகலத்தையும், அவிசுவாசிகளுக்கு திகிலையும் இது உண்டாக்கும். நம்முடைய கிரியைகளினிமித்தம் நாம் இரட்சிக்கப்படாமல், தேவனுடைய அளவற்ற கிருபையினால் நாம் இரட்சிக்கப்பட்டாலும், உண்மையான இரட்சிப்பு அடைந்த பிறகு, நம்மில் தேவனைப் பிரியப்படுத்தும் கிரியைகள் காணப்படவேண்டும். “பிள்ளைகளே, நீங்கள் ஒருவராலும் வஞ்சிக்கப்படாதிருங்கள்; நீதியைச் செய்கிறவன் அவர் நீதியுள்ளவராயிருக்கிறது போலத்தானும் நீதியுள்ளவராயிருக்கிறான்” (1 யோவான் 3:7). ஒரு மனிதனின் கிரியைகள் அவன் இருதயத்தின் தன்மைகளை வெளிப்படுத்துகின்றன என்று இவ்வசனம் விளக்குகிறது. “ஒரே ஊற்றுக் கண்ணிலிருந்து தித்திப்பும் கசப்புமான தண்ணீர் சுரக்குமா?” (யாக்.3:11). “பாவத்துக்கு மரித்த நாம் இனி அதிலே எப்படிப் பிழைப்போம்?” (ரோமர் 6:2). “மரம் நல்லதென்றால், அதின் கனியும் நல்லதென்று சொல்லுங்கள்; மரம் கெட்டதென்றால், அதின் கனியும் கெட்டதென்று சொல்லுங்கள். மரமானது அதின் கனியினால் அறியப்படும். விரியன் பாம்புக் குட்டிகளே, நீங்கள் பொல்லாதவர்களாயிருக்க, நலமானவைகளை எப்படிப் பேசுவீர்கள்? இருதயத்தின் நிறைவினால் வாய் பேசும்; நல்ல மனுஷன் இருதயமாகிய நல்ல பொக்கிஷத்திலிருந்து நல்லவைகளை எடுத்துக்காட்டுகிறான், பொல்லாத மனுஷன் பொல்லாத பொக்கிஷத்திலிருந்து பொல்லாதவைகளை எடுத்துக்காட்டுகிறான்.” (மத்.12:33-35). ஒருவன் வார்த்தையாகிய வித்திலிருந்து உண்டாயிருந்தால், அவனிடத்தில் வார்த்தை காணப்பட

சங்கத்தின் தீர்மானம், இரண்டு வருடங்கள் கழித்து கான்ஸ்டன்டைன் சக்கரவர்த்தியால் மாற்றப்பட்டு, அநேக வருஷங்களாக இந்தத் தவறான போதனை மக்கள்மேல் சுமத்தப்பட்டது.

சபையும் அரசாங்கமும் ஒரு நாளில் ஒன்றுபடுமென்பதைக் கர்த்தர் முன்னறிந்திருந்தார். ‘பெர்கமு’ என்ற வாக்கிற்கு ‘பூரண விவாகம்’ என்று அர்த்தம். ஆம், சபையும் அரசாங்கமும் ஒன்றுக் கொன்று இணைக்கப்பட்டது. அரசியலும் மதமும் சேர்க்கப்பட்டன. இந்த ஐக்கியத்தின் விளைவால் தோன்றியவர்கள், மிகவும் பயங்கரமான கலப்புள்ளவர்களாய் (Hybrids) இருந்தனர். அவர்களிடம் சத்தியம் காணப்படாமல், முதன் முதலில் கலப்பின் விளைவால் தோன்றின காயீனின் பொல்லாங்கான வழிகள் அனைத்தும் அவர்களிடையே காணப்பட்டன.

அரசாங்கமும் சபையும் ஒன்றுக்கொன்று இணைந்தது மாத்திரமல்ல; பாபிலோனிய மார்க்கமும் அதிகாரப்பூர்வமாக முதல் சபையில் சேர்க்கப்பட்டது. கிறிஸ்துவின் நாமத்தைச் சாத்தான் தரித்துக் கொண்டு, தேவனுக்கு மாத்திரம் உரிய பதவியை அவன் வகித்து, தேவனாகத் தொழப்பட்டான். அரசாங்க உதவியினால், வெள்ளைச் சலவைக் கற்களால் உண்டாக்கப்பட்ட மரித்த பரிசுத்தவான்களின் சிலைகளும், பீடங்களும் கொண்ட அழகான கட்டடங்கள் சபைகளுக்கு உரிமையாயின. இந்தக் காலத்தில்தான் வெளி.13:3ல் குறிக்கப்பட்ட ‘சாவுக்கேதுவாய் காயப்பட்டிருந்த மிருகம்’ (அஞ்ஞான ரோம சாம்ராஜ்யம்), மீண்டும் உயிர்பெற்று, வல்லமை பொருந்திய ‘பரிசுத்த ரோம சாம்ராஜ்யமாகத் தோன்றியது. அஞ்ஞான ரோம சாம்ராஜ்யம் இனி முற்றிலும் அழிந்து போனாலும் கவலை கொள்வதற்கில்லை, ஏனெனில் அவளின் மார்க்க சாம்ராஜ்யம் யாரும் காணாதவாறு, உள்ளிருந்து அரசாண்டு உலகத்தில் தலைசிறந்து விளங்கும்.

நான் இப்பொழுது கூறியது வேத ஆதாரங்கொண்டது, வேதத்தில் காணப்படாததை நான் கூறுகிறேன் என்று யாரும் எண்ணவேண்டாம். “ராஜாவே, நீர் ஒரு பெரிய சிலையைக் கண்டீர், அந்த பெரிய சிலை மிகுந்த பிரகாசமுள்ளதாயிருந்தது, அது உமக்கு எதிரே நின்றது; அதின் ரூபம் பயங்கரமாயிருந்தது. அந்தச் சிலை

கொண்டு போட்டது. இவையெல்லாம் நிகழும்போதும், கள்ளச் சபை மனந்திரும்ப வேண்டுமென உண்மையான சபை பாடு பட்டது. ஆயினும் அவர்களுடைய முயற்சிகளில் அவர்கள் பலனைக் காணவில்லை. கள்ளச்சபை நாளடைவில் பெரிதாகி, அதன் செல்வாக்கும் ஓங்கினது. அது முதலாவது தொடங்கப் பட்டதால், அதுவே கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் உண்மையான பிரதிநிதி என்று கூறிக்கொண்டு, உண்மையான சபையை அது அவமதித்தது.

அளிக்கப்பட்ட சுதந்தரம் ஆவிக்குரிய ஜீவியத்தில் நன்மை பயக்கவில்லை. அதற்கு மாறாக அது தீமையை விளைவித்தது. கான்ஸ்டன்டைன், சபையின் உபகாரியாக (Patron) ஆனதால், அதன் விவகாரங்களில் அவன் அதிக சிரத்தை காண்பிக்க நேர்ந்தது. சபையில் காணப்படும் வேற்றுமைகளை அகற்ற அவன் முன் வந்தான். அலெக்ஸாண்டரின் கண்காணிப்பாளரான ஏரியஸ் (Arius) என்பவர், இயேசு தேவனல்லவென்றும், அவர் தேவனால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டதால், அவரைக் காட்டிலும் தாழ்ந்தவரென்றும் தம்மைச் சார்ந்தவர்களுக்குப் போதித்து வந்தார். ஆனால் மேற்கத்திய சபைகள், முற்றிலும் வேறுபட்ட கருத்துக்களைக் கொண்டு இயேசு 'தேவத்துவத்தின் பரிபூரணமாகத் திகழ்ந்து பிதாவோடு சமநிலையிலுள்ளவர் என்று கூறின. இந்த வித்தியாச பேதங்களோடு கூட, அஞ்ஞான ஆசாரங்கள் சபையின் வழி பாட்டில் இடம்பெற ஆரம்பித்தன. எல்லாக் கூட்டத்தவரிடையே யுள்ள வேற்றுமையான கருத்துக்களைப் போக்கி, அவர்களை ஒன்றுபடுத்த முனைந்து, கான்ஸ்டன்டைன் கி.பி.325-ல் நிசாயா ஆலோசனைச் சங்கத்தைக் கூட்டினான். கான்ஸ்டன்டைனால் தொடங்கப்பட்ட இந்த ஐக்கியம் அழியாது, இன்றைக்கும் உயிர் பெற்று, உலக சபைகளின் மகாநாடாக அது அமைந்திருப்பது ஒரு அதிசயம்தான். கான்ஸ்டன்டைன் சாதிக்கக்கூடாமலிருந்ததை இன்றைக்குள்ள ஐக்கியம் சாதிக்கும் என்பது திண்ணம்.

சபையின் விவகாரங்களில் அரசாங்கம் தலையிடுவது ஒரு மூடத்தனமான செயலாகும்; ஏனெனில் உலகப் பிரகாரமான வர்கள் வேதாகமத்திலுள்ள சத்தியங்களையும், சபையின் முறைகளையும் ஒருக்காலும் அறிந்து கொள்ள முடியாது. அதனால் தான் ஏரியஸ் என்பவரின் போதனை தவறு என்று ஆலோசனை

வேண்டும். "அழிவுள்ள வித்தினாலே அல்ல, என்றென்றைக்கும் நிற்கிறதும் ஜீவனுள்ளதுமான தேவ வசனமாகிய அழிவில்லாத வித்தினாலே மறுபடியும் ஜெனிக்கப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறீர்களே". (1 பேதுரு. 1:23). ஆம், ஒருவன் கொடுக்கும் கனியின்மூலம், அவன் தோன்றின மூலவித்தின் தன்மையை நன்கு அறியலாம். அவன் வார்த்தையிலிருந்து தோன்றினால், அவனுடைய கிரியைகள் வேத வாக்கியங்களோடு ஒத்திருக்கும். பெர்கமு சபையின் காலத்தின் மக்களை இச்சத்தியம் குற்றப்படுத்தும். தன்னிகரற்றவர், தேவனுடைய வார்த்தையாகிய இருபுறமும் கருக்குள்ள பட்டயத்தைக் கையில் ஏந்தியவராய், அதோ அங்கே நிற்கிறார். கடைசி காலத்தில் அந்த வார்த்தை நம்மை நியாயந் தீர்க்கும். இப்பொழுதே வார்த்தையானது, இருயத்தின் நினைவு களையும் யோசனைகளையும் வகையறுத்து, நியாயந்தீர்க்கிறது. அது மாம்சத்துக்குரியவர்களை ஆவிக்குரியவர்களினின்று பிரிக்கிறது. மக்கள் காணத்தக்கவாறு, தேவனுக்கு மகிமையாக, அது நம்மை ஜீவிக்கிற நிருபங்களாக மாற்றுகிறது.

ஒருவன் வார்த்தையை நிறைவேற்றுவதன் மூலமே தேவனைப் பிரியப்படுத்தக்கூடும். 'நல்லது, உத்தமமும் உண்மை யுமுள்ள ஊழியக்காரனே' என்று ஒருவன் அழைக்கப்பட விரும் பினால், அவனுடைய ஜீவியத்தில், அவன் தேவனுடைய வார்த்தை யை நிறைவேற்றவேண்டும். அன்றும், இன்றும் சத்திய வசனத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு ஒருவனின் பரிசுத்த ஜீவியம் நிர்ணயிக்கப் பட வேண்டும். தேவனுடைய வார்த்தையைக் கொண்டு இந்த உலகம் இயேசுகிறிஸ்து என்னும் ஒருவரால் நியாயந்தீர்க்கப்பட வேண்டும். ஒருவன் பெற்ற ஆவிக்குரிய நிலையை ஒருவன் அறிய வேண்டுமாயின், யாக்கோபு கூறும் வண்ணம், திருவசனமாகிய கண்ணாடியில் அவன் தன்னைப் பார்த்துக் கொள்ளுதல் அவசியம்.

இயேசுகிறிஸ்து, வார்த்தையைக் கையிலேந்திக்கொண்டு, பெர்கமு சபையின் காலத்திற்கென்று தீர்மானிக்கப்பட்ட திட்டத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு, அங்குள்ள பரிசுத்தவான்களின் ஜீவியத்தை ஆராயும்போது, தங்களுக்கு முன்பிருந்தவர்களைப் போன்று இவர்கள் துன்பத்தைச் சந்தோஷமாய்ச் சகித்து, அவரிடத்தில் நெருங்குவதைக் கண்டு, அவர்கள்மேல் பிரியங்

கொண்டிருக்க வேண்டும். கர்த்தரை சேவிப்பதென்பது அந்நாளில் கடினமான காரியமாயிருந்தாலும், அவர்கள் அவரை ஆவியோடும் உண்மையோடும் தொழுது கொண்டு வந்தனர். ஆனால் கள்ள விசுவாசிகள் அவ்வாறில்லை. வார்த்தையைக் கொண்ட ஜீவியத்தை அவர்கள் களைந்து, சத்தியத்தை விட்டு அதிகமாக விலகிப் போனார்கள்.

நீ என் நாமத்தைப் பற்றிக் கொண்டிருக்கிறாய்

“ஆண்டவரே, யாரிடத்தில் போவோம், நித்திய ஜீவ வசனங்கள் உம்மிடத்தில் உண்டே” (யோவான் 6:68) என்று பேதுரு கூறினான். இச்சபையின் பரிசுத்தவான்கள், அவரோடு ஆவியில் ஒன்றுபட்ட நிச்சயத்தையடைந்து, அவருடைய பெலத்தைக் கொண்டே அவரை இறுகப் பற்றினர். இவர்கள் ‘கிறிஸ்தவர்கள்’ என்ற பெயருக்கேற்ப, அந்நாட்களில் சாட்சிகளாக விளங்கினர். அவர்களுடைய முழங்கால்கள் அந்த நாமத்திற்கு சாட்சிகளாக முடங்கின. அவர்களுடைய நாவுகள் அந்த நாமத்தை அறிக்கை பண்ணின. வார்த்தையினாலும் கிரியையினாலும் எதைச் செய்தாலும், அவர்கள் கர்த்தராகிய இயேசுவின் நாமத்தில் செய்தனர். அந்த நாமத்தை அவர்கள் தரித்து, பொல்லாங்கினின்றும் விலகி, அந்த நாமத்திற்கென்று மரிக்கவும் ஆயத்தமாயிருந்து, உயிர்த்தெழுதலின் நம்பிக்கையைப் பெற்றிருந்தனர்.

இந்த இரண்டாம் நூற்றாண்டின் காலத்திலேயே ‘பிதா, குமாரன், பரிசுத்த ஆவி, திரித்துவத்தைக் குறிக்கின்றன என்ற எண்ணம் மக்களிடையே பரவி, மூன்று கடவுள்களைப் பற்றிய போதனை கள்ளச் சபையில் இடம் பெற்றது. இது நிகழ்ந்த சிறிது காலத்திற்குள் கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் நாமம் சபைகளினின்றும் அகற்றப்பட்டது. இக்காலத்திலும் ‘கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து’ என்னும் ஒரே தேவனின் நாமத்தை மக்கள் புறக்கணித்து, அதற்குப் பதிலாக அவர் வகித்த பதவிகளைக் குறிக்கும் பெயர்களை ஏற்றுக்கொண்டு, திரித்துவக் கொள்கையை அனுசரித்து ஞானஸ்நானம் கொடுக்கின்றனர். ஆனால் கர்த்தருக்கு உகந்த சிறுமந்தை சத்தியத்தில் நிலைநின்று இன்னமும் கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் நாமத்தில் ஞானஸ்நானம் கொடுத்துவருகிறது.

அனிசிடஸ் (Anicetus) என்னும் முதலாம் சபையின் கண்காணிப்பாளர் இவ்வாறு விசுவாசிகளைத் துன்புறுத்திய தலைவர்களில் ஒருவராவார். முதலாம் சபையின் அஞ்ஞான வழிபாட்டைக் கைக்கொண்ட செய்தியை பாலிகார்ப் கேட்டு, அங்கு சென்று அவைகளைக் கைவிட அவர்களிடம் மன்றாடினார். அப்போஸ் தலர்கள், பரிசுத்தவான்கள் பெயர் சூட்டப்பட்ட சொருபங்களின் முன்னிலையில் அவர்கள் தாழ் விழுந்து பணிந்து கொண்டதையும், மெழுகுவர்த்தி ஏற்றி, பீடங்களின்மேல் தூபங் காட்டியதையும், ஈஸ்டர் என்ற பெயரினால் சூரியதேவனை கனம் பண்ணும் தட்டை வடிவமுள்ள ரொட்டியை உயர்த்தி தெய்வங்களுக்கு மதுபான நைவேத்தியம் (libation) செய்து திராட்சரசத்தை ஊற்றி, இவ்விதமாய் நற்கருணையை அவர்கள் ஆசரித்ததையும் அவர் கண்டார். வயதுசென்ற பாலிகார்ப் 1500 மைல்கள் பிரயாணம் செய்தும், பலன் ஒன்றுமில்லாமல் போயிற்று. தேவன் அவர் மூலமாக, “எப்பிராயீம் விக்கிரகங்களோடு இணைந்திருக்கிறான். அவனைப் போகவிடு” (ஓசி 4:15) என்று கூறினார். இதன்பின்பு, பாலிகார்ப் திரும்பி வரவேயில்லை.

அனிசிடஸுக்குப் பிறகு விக்டர் என்பவர் கண்காணிப்பாளராக பதவியேற்றபோது, இன்னும் அதிகமாக அஞ்ஞான பண்டிகைகளையும், ஆசாரங்களையும் புகுத்தியதுமன்றி, உண்மையான சபைகளும் இவைகளை ஆசரிக்க வேண்டுமென்று அவர்களிடம் கோரினார். அவருடைய வேண்டுகோளுக்கு அவர்கள் இணங்காததைக் கண்டதும், அவர்கள் அரசாங்க அதிகாரிகள் மூலம் விசுவாசிகளைக் கொடுமைப்படுத்தி, நியாயஸ்தலத்தில் நிறுத்தி, சிறையிலடைத்து, அநேகரை மரணத்திற்குட்படுத்தினார். விக்டரின் சிநேகிதனான காலிஸ்டஸ் (Callistus) என்பவர், விக்டரின் தூண்டுதலின் பேரில் செப்டிமஸ் செவிரஸ் (Septimus Severus) என்னும் சக்கரவர்த்தியின் உதவியால், அஸ்தரோத்தின் வழிபாட்டின் முறையை அனுசரிக்காமல், கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் உபதேசத்தைக் கைக்கொண்டு, நற்கருணையை ஆசரித்த 7000 தெசலோனிக்கேய கிறிஸ்தவர்களைக் கொண்டு போட்டான் என்று சரித்திரம் கூறுகிறது. காயீன் ஆபேலைக் கொன்றதுபோல், கள்ளச்சபையும் தேவன்பேரில் கொண்ட கோபத்தை வெளிப்படுத்த, தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களைக்

வார்த்தைகளும் அக்காலத்தில் புத்தகங்களாக எழுதி வைக்கப் படாததால், சபையை வழி காட்ட தேவனுடைய ஆலோசனை கிடைக்கப் பெறாமல் மக்கள் தத்துவ ஞானிகள் (Philosophers), அஞ்ஞானிகள் போன்ற கொடிய ஓநாய்களின் உபதேசங்களுக்குச் செவிகொடுத்து, சத்தியத்தை விட்டுப் பின்வாங்கி, அஞ்ஞானிகளின் ஆசாரங்களைக் கிறிஸ்தவ பெயர்களோடு சபையில் புகுத்தினர்.

யூனியாவும், அன்றேனிக்கும், பதின்மூன்று வருடங்கள் கழித்து, அதாவது கி.பி. 54-ல் ரோமாபுரிக்குத் திரும்பியபோது, சபை கிறிஸ்தவ பெயர்கொண்ட அஞ்ஞான வழக்கங்களைக் கடைபிடிக்கக் கண்டு, அதிக பிரம்மிப்படைந்தனர். சபையில் பீடங்கள் கட்டப்பட்டு, அதன்மேல் தூபங்காட்டி, அஞ்ஞான வழிபாடு சிறப்பாக நடந்தேறியது. புதிதாக ஏற்படுத்தப்பட்ட சபையின் தலைவர்களைக் காண்பதும் அரிதாயிருந்தது. ஆகையால், உண்மையான விசுவாசத்தில் நின்ற ஒரு சிலரைக் கொண்டு, ஒரு புதிய சபை ரோமாபுரியில் இரண்டாவது சபை தொடங்கினது. தேவன் நம்முடைய கிருபையினால், அற்புதங்களையும், அடையாளங்களையும் இச்சபையில் விளங்கப் பண்ணினதால், மூன்றாவது சபை வெகு சீக்கிரம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. ரோமாபுரியின் முதலாம் சபையிலுள்ளவர்கள் தங்கள் வழிபாடுகளில் கிறிஸ்தவர்களாய் இராமல் அஞ்ஞானிகளாயிருப்பதைக் குறித்து அநேக முறை கடிந்துகொள்ளப்பட்டும், அவர்கள் தங்கள் ஸ்தானத்தைக் கைவிடாமல், ரோமாபுரியின் முதல்சபை, அதாவது ரோமன் கத்தோலிக்க சபை, என்று இன்றும் அழைக்கப்படுகின்றனர்.

கிறிஸ்தவர்களென்று பெயர் கொண்டிருக்கும் எல்லாரும் பிசாசினால் துன்புறுத்தப்பட்டு அரசாங்கத்தின் கொடுமைக்கு ஆளாவர் என்று நம்மில் பெரும்பாலோர் தவறாக எண்ணுகின்றோம். ரோமாபுரியின் முதல்சபை பலுகிப் பெருகி, சக்கர வர்த்திகளும் அரசாங்க அதிகாரிகளும் அரசியல் காரணத்தினால் அதை ஆதரிக்கத் தொடங்கினர். இதைக் கண்ட சபையின் தலைவர்கள், தருணத்தைக் கைப்பற்றி, அரசாங்கத்தை உண்மையான விசுவாசிகளுக்கு விரோதமாய் ஏவிவிட்டு, அவர்களுடைய சபையில் சேராதவர்களைத் துன்புறுத்தத் தொடங்கினர். இரண்டாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்துவரும் பாலிகார்ப்பின் சமகாலத்தவருமான

ஒரே தேவன் மூன்று கடவுள்களாக மாற்றப்பட்டு அவமதிக்கப்பட்டாலும், தேவன் தமது மக்களைக்கொண்டு, இச்சபையின் காலத்தில், அற்புதங்களையும் அடையாளங்களையும் நடப்பித்தார். மார்ட்டினைப் போன்ற அநேகர் அற்புதங்களின் மூலமாகவும் ஆவிக் குரிய வரங்களின் மூலமாகவும் சாட்சியாக ஜீவித்தனர். வார்த்தைகளினாலும் விசுவாசத்தினாலும் தேவனை கனம் பண்ணும் பரிசுத்த வான்களிடையே கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் நாமம் எப்பொழுதும் வல்லமையுள்ளதாய் விளங்கும்.

என்னைப் பற்றும் விசுவாசத்தை நீ மறுதலிக்கவில்லை

அலங்கார வாசலண்டையில் உட்கார்ந்திருந்த சப்பாணி குணமாக்கப்பட்ட விதத்தைப் பேதுரு பின்வருமாறு விவரிக்கிறான்: ‘அவருடைய (இயேசுவுடைய) நாமத்தைப் பற்றும் விசுவாசத்தினாலே அவருடைய (இயேசுவுடையே) நாமமே நீங்கள் பார்த்து அறிந்திருக்கிற இவனை (சப்பாணியாயிருந்தவனை) பெலப்படுத்தினது; அவரால் (இயேசுவால்) உண்டாகிய விசுவாசமே உங்களெல்லாருக்கும் முன்பாக இந்தச் சர்வாங்க சுகத்தை இவனுக்குக் கொடுத்தது’ (அப்.3:16). இயேசுவின் நாமமும், இயேசுவால் உண்டாகிய விசுவாசமும் இதைச் செய்ததென்று பேதுரு கூறினானேயன்றி, தன்னுடைய வல்லமையினால் அதைச் செய்ததாக அவன் கூறவில்லை. இயேசு வினிடத்திலிருந்து பெற்ற விசுவாசத்தை, இயேசுவின் நாமத்தில் உபயோகித்ததன் காரணமாக, இம்மகத்தான கிரியை நடந்தது என்று அவன் கூறுகிறான். இந்த விசுவாசத்தைத் தான் தேவன் இங்கு குறிப்பிடுகிறார். அது அவருடைய விசுவாசம்; அவரில் ஏற்படும் விசுவாசமல்ல. இது அவருடைய சொந்த விசுவாசத்தை அவர் விசுவாசிகளுக்கு அளித்திருக்கிறார். ‘உங்களில் எவனாகிலும் தன்னைக் குறித்து மிஞ்சி எண்ணமல் அவனுக்குத் தேவன் பகிர்ந்த விசுவாச அளவின்படியே, தெளிந்த எண்ணமுள்ளவராய் எண்ண வேண்டும்.’ (ரோமர் 12:3). ‘அவனுக்கு’ என்பது முதலாம் வசனத்தின் பிரகாரம் சகோதரரைக் குறிக்கிறது. ‘கிருபையினாலே விசுவாசத்தைக் கொண்டு இரட்சிக்கப்பட்டீர்கள். இது (விசுவாசம்) உங்களால் உண்டானதல்ல. இது தேவனுடைய ஈவு (எபே.2:8). ‘என் சகோதரனே, மகிமையுள்ள நம்முடைய

கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் மேலுள்ள விசுவாசத்தை (ஆங்கிலத்தில் (faith of our Lord Jesus Christ) பட்சபாதத்தோடே பற்றிக்கொள்ளா திருப்பீர்களாக” (யாக்.2:1).

பெரும்பாலோர் “இரட்சிப்புக் கர்த்தருடையது” என்னும் சத்தியத்தையும் ‘தெரிந்து கொள்ளப்படுதலின்’ போதனையையும் உதறித் தள்ளி, (வார்த்தை அசட்டை செய்தாலும்) தங்கள் கோட்பாடுகளைப் பின்பற்றுவவர்களைச் சபையில் சேர்த்துக் கொண்ட பெர்கமு சபையின் காலத்திலும், ஒரு சிலர் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் விசுவாசத்தைப் பெற்று, அதைக் கொண்டு வல்லமையான கிரியைகளைச் செய்தது மாத்திரமல்ல, சபையின் அங்கத்தினராவதன் மூலம் இரட்சிப்புண்டு என்று கூறுபவர்களை எதிர்த்தனர். இயேசு கிறிஸ்துவினிடமிருந்து பெற்ற விசுவாசத்தின் மூலமே நித்திய ஜீவனைக் குறித்த நம்பிக்கையை ஒருவன் அடைய முடியும் என்று அவர்கள் அறிந்திருந்தனர். இன்றைய சபைகளைப் போலவே, பெர்கமு சபையிலும் மக்கள் இயேசு கிறிஸ்துவின் கன்னிப் பிறப்பையும் அவர் மரணத்தினாலுண்டான இரத்தஞ் சிந்துதலையும், நற்கருணையின் அர்த்தத்தையும் அறிந்திருந்தும் மனம் மாறாதவராயிருந்தனர். மனிதன் இவைகளில் கொள்ளும் விசுவாசம் ஒருக்காலும் இரட்சிப்புக்கு வழிகோல முடியாது. தேவனுடைய குமாரனின் விசுவாசம் மனிதனுடைய இருதயத்தில் வரும்போது, சரீரமாகிய ஆலயத்தில் அவன் மகிமையின் கர்த்தரை ஏற்றுக் கொள்கிறான்.

ஆம், நாம் விசுவாசத்தில் ஜீவிக்க வேண்டும். “நான் தேவனுடைய குமாரனைப் பற்றும் விசுவாசத்தினால் பிழைத்திருக்கிறேன்” (ஆங்கிலத்தில் I live by the faith of the Son of God) கலா.2:10) என்று பவுல் கூறுகிறான். தேவகுமாரனின் விசுவாசமே அவனுக்கு ஜீவனையளித்து கிறிஸ்தவ ஜீவியத்தில் வெற்றியை அளித்தது.

பெர்கமு சபையின் விசுவாசிகள் இரட்சிப்பு கர்த்தருடைய தென்பதை விசுவாசித்து, இயேசுவின் நாமத்திலுள்ள சத்தியத்தையும் அவருடைய விசுவாசத்தையும் கடைப்பிடித்து, தேவனுடைய ஆசீர்வாதத்திற்குத் தகுதியாக எண்ணப்பட்டனர்.

இடறலை இஸ்ரவேல் புத்திரர் முன்பாகப் போடும்படி பாலாக் என்பவனுக்குப் போதனை செய்த பிலேயாமுடைய போதகத்தைக் கைக்கொள்ளுகிறவர்கள் உன்னிடத்திலுண்டு. அப்படியே நிக்கொலாய் மதஸ்தருடைய போதகத்தைக் கைக்கொள்கிறவர்களும் உன்னிடத்திலுண்டு; அதை நான் வெறுக்கிறேன்.”

பெர்கமு சபையின் காலத்தில், கர்த்தர், அவர் வெறுக்கும் இரண்டு போதனைகளைக் கடிந்துகொள்கிறார். அவை: 1. பாகால் பேயோரில் இஸ்ரவேல் விக்கிரகாராதனைக்கும் பாவத்துக்கும் உட்பட காரணமாயிருந்த பிலேயாமின் போதகம், 2. எபேசு சபையின் காலத்தில் கிரியைகளாகத் தொடங்கின நிக்கொலாய் மதஸ்தரின் போதகம். பெர்கமு சபையிலுள்ளவர் மேற்கண்ட போதகங்களைப் பின்பற்றுவதோடுகூட, பாபிலோனியரின் அஞ்ஞான வழக்கங்களையும் கைக்கொண்டதாக வேதம் கூறுவதால், பாபிலோனிய மார்க்கம் கிறிஸ்தவ மார்க்கத்தோடு இங்கு கலந்து விட்டது என்று நாம் முடிவு செய்யலாம்.

கி.பி. 36 முதல் கி.பி. 325 முடியவுள்ள சரித்திரத்தை நாம் ஆராயும்போது, இது உண்மையாகவே இருக்கிறது. ஆதிக் கிறிஸ்தவர்கள் (பெரும்பாலும் யூதர்கள்) எருசலேமிலிருந்து சிதறடிக்கப்பட்டபோது, அவர்கள் சிதறிய எல்லாவிடங்களிலும், முக்கியமாக யூத ஜெப ஆலயங்களில் (Synagogues), சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கித்தனர். இவர்கள் சிதறடிக்கப்பட்ட மூன்று வருடங்களுக்குள் அதாவது சுமார் கி.பி.36-ல், யூனியா (Junius), அன்ட்ரோனிக்கஸ் (Andronicus) என்பவர்களால் சுவிசேஷம் ரோமாபுரிக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டது. இவர்களிருவரும் அக்காலத்தில் அப்போஸ்தலரென்று அழைக்கப்பட்டனர் (ரோமர் 16:7). அநேக வருஷங்களாக இவ்வூழியம் ரோமாபுரியில் வளர்ந்து கொண்டே வந்தது. ஆனால் யூதர்களுக்குள் அடிக்கடி நேர்ந்த சச்சரவின் காரணமாக கிளாடியஸ் (Cladius) சக்கரவர்த்தி அவர்களை ரோமாபுரியின்று விரட்டியடித்தான். அதனால் அங்கு ஏற்படுத்தப்பட்ட சிறு சபையின் பெலன் முற்றிலும் குன்றிப் போயிற்று. ஒருக்கால் அச்சபையின் மூப்பர்களும் யூதர்களாயிருந்து, அவர்களும் விரட்டியடிக்கப்பட்டிருக்கலாம். இதனால், சபையும் கண்காணிக்கப்படாத நிலையில் இருந்திருக்க வேண்டும். தேவனுடைய

பாபிலோனில் தான் இயற்கையின் வழிபாடும் முதன் முதலாகத் தோன்றியது. சூரியனையும், சந்திரனையும், அந்நாட்டு மக்கள் தெய்வங்களாகத் தொழ ஆரம்பித்தனர். இயற்கையில் காணப்படும் எல்லாவற்றிலும் சூரியன் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. மனிதனுக்கு நெருப்பு உருண்டையாக அது வானத்தில் காணப்பட்டு, அவனுக்கு வெளிச்சத்தையும் உஷ்ணத்தையும் அளிக்கிறது. அதன் காரணமாக அது முக்கியமான தெய்வமாக 'பாகால்' என்ற பெயரில் அக்காலத்தில் தொழப்பட்டது. அநேக சமயங்களில் சூரியன் ஒரு நெருப்பு வட்டமாகச் சித்தரிக்கப்பட்டது. சொற்ப காலத்திற்குள், சர்ப்பம் இவ்வட்டத்தைச் சுற்றி வரையப்பட்டு, சூரியனின் அடையாளமாகக் கருதப்பட்டது. மக்களும் சர்ப்பத்தை வணங்குவதன் மூலம், சூரியதேவனை வணங்குவதாக எண்ணினர். அப்பொழுது தான் சாத்தானின் இருதயத்திற்குள் உண்டாயிருந்த வாஞ்சை நிறைவேறியது. அவன் ஒரு தெய்வமாக தொழப்பட்டான். அவனுடைய சிங்கசாசனம் நிலைநிறுத்தப்பட்டது. அவனுடைய அடிமைகள் அவனுக்குத் தலைவணங்கினர். பெர்கமுவில் அவன் உயிருள்ள சர்ப்பமாகத் தொழப்பட்டான். நன்மை தீமை அறியத்தக்க விருட்சம், உயிருள்ள சர்ப்பத்தின் ரூபத்தில் ஏவானை மாத்திரமல்ல, மானிட வர்க்கத்தின் பெரும்பாலாரை வஞ்சித்தது.

பாபிலோன் சாத்தானின் இருப்பிடமாயிருக்க, பெர்கமு எவ்வாறு அவனுடைய உறைவிடமாயிற்று என்பதைச் சரித்திரம் விளக்குகிறது. மேதியரும், பெர்சியரும், பாபிலோனைக் கைப் பற்றியபோது, ஆசாரிய உத்தியோகத்தைச் செய்த அத்தாலஸ் (Attalus) என்னும் ராஜாவும் அவனைச் சார்ந்த ஆசாரியர்களும் பெர்கமுவுக்குச் சென்றனர். இவன் தன்னுடைய ராஜ்யத்தை ரோம சாம்ராஜ்யத்தின் வெளிப்புறத்தில் ஏற்படுத்தி, பிசாசின் பாது காப்பில் செழித்தோங்கினான். அஞ்ஞான வழிபாடு பெர்கமுவில் தலையெடுக்க இவன் காரணமாயிருந்தான்.

கடிந்து கொள்ளுதல்

வெளி. 2:14-15 "ஆகிலும் சில காரியங்களைக் குறித்து உன் பேரில் எனக்குக் குறை உண்டு; விக்கிரகங்களுக்குப் படைத்தவை களைப் புசிப்பதற்கும் வேசித்தனம் பண்ணுவதற்கும் ஏதுவான

எனக்கு உண்மையுள்ள சாட்சியான அந்தியா

இந்த சகோதரனைப் பற்றி, வேதத்தின் வேறெந்த பாகத்திலும் அல்லது சபையின் சரித்திரத்திலும் குறிப்பு எதுவுமில்லை. ஆனால் அதைக் குறித்துக் கவலை கொள்ளவேண்டாம். தேவன் அவனை முன்னறிந்ததே போதுமானதாயிருக்கிறது. அவனுடைய விசுவாசமும் ஜீவவசனத்தில் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவன் இயேசுவின் நாமத்தைத் தரித்து, அவரின் விசுவாசத்தைப் பட்சபாதத்தோடு பற்றிக் கொள்ளாமலிருந்தான். ஸ்தேவானைப் போல் பரிசுத்த ஆவியிலும் விசுவாசத்திலும் நிறைந்தவனாய், அவன் அஞ்சாமல் சத்தியத்திற்காக வாழ்ந்தான். இயேசுகிறிஸ்துவின் நாமத்தையும் விசுவாசத்தையும் தரித்தவர் மரணக்கிணக்குட்பட்ட போது, அவன் உறுதியாய் நின்று இரத்த சாட்சியாக மரித்தான். ஆபேலைப் போன்று அவனும் தேவனிடத்தில் நற்சாட்சி பெற்றான். அவனுடைய நாமம் வேதாகமத்தில் எழுதப்பட்டிருப்பதால், அவன் மரித்தாலும் இன்னும் பேசுகிறான். வேறொரு உண்மையுள்ள இரத்த சாட்சி இளைப்பாறுதலுக்குள் பிரவேசித்தான். ஆனாலும், சாத்தான் வெற்றி கொள்ளவில்லை. சமாதானப் பிரபு சிலுவையின் மரணத்திற்கு ஒப்புக் கொடுக்கப்பட்டபோது, சாத்தான் வெற்றியடைந்ததாக எண்ணினான். ஆனால் சிலுவையின் மரணம் அவனை வென்றது. அவ்வாறே, அந்திப்பா சிந்திய இரத்தமும், ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் தங்கள் சிலுவையை எடுத்துக்கொண்டு, அவரைப் பின்செல்ல ஏதுவாயிருக்கும்.

சாத்தானுடைய சிங்காசனம் இருக்கிற இடம்

தெரியங்கொண்ட சிலுவையின் போர் வீரர்கள், சாத்தானைத் தன் சொந்த ஸ்தலத்திலே மேற்கொண்டதால், ஆவியானவர் அவர்களைப் புகழுகிறார். அவர்கள் இயேசுவின் நாமத்திலும், அவருடைய விசுவாசத்திலும் போர்புரிந்து, அந்தகாரத்தின் அதிபதிகளின் பாளையங்களிலேயே அவர்களை மேற்கொண்டது. புகழ்ச்சிக்கூரிய ஒரு செயலாகும். தாவீதின் வீரர்கள், அவன் தாகத்தைத் தீர்க்க விரோதிகளின் பாளையங்களில் தெரியமாக நுழைந்து, தண்ணீர் கொண்டு வந்ததுபோல், விசுவாசப் போர் வீரர்களாகிய இவர்களும் சாத்தானின் ஸ்தலத்தின்மேல் படையெடுத்து, மரணத் தருவாயிலிருந்தவர்களுக்கு தங்கள் போதகத்தின் மூலம் இரட்சண்ணியம் என்னும் தண்ணீரைப் பருகக் கொடுத்தனர்.

சாத்தானின் சிங்காசனத்தைக் குறித்த தேவனுடைய வார்த்தைகள், தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களின் செயலைப் பாராட்டி, அதே சமயத்தில் ஆதிக்கம் பெற்ற பொல்லாங்கைக் கண்டித்து உணர்த்துகின்றன.

பெர்கமு சாத்தானின் சிங்காசனமும் இருப்பிடமும்: பெர்கமு உண்மையாகவே சாத்தானின் இருப்பிடமாகத் திகழ்ந்த தென்று சபையின் சரித்திரம் நிரூபிக்கிறது.

தொடக்கத்தில் பாபிலோன் சாத்தானின் குடியிருப்பாயிருந்தது. அங்குதான் சாத்தானின் வழிபாடு முதன்முதலாகத் தொடங்கியது. “கூஷ் நிம்ரோதைப் பெற்றான்; இவன் பூமியிலே பராக்கிரமசாலியானான். இவன் கர்த்தருக்கு முன்பாகப் பலத்த வேட்டைக்காரனாயிருந்தான். ஆகையால், கர்த்தருக்கு முன்பாக பலத்த வேட்டைக்காரனான நிம்ரோதைப் போல என்னும் வழக்கச் சொல் உண்டாயிற்று. சிநெயார் தேசத்திலுள்ள பாபேல், ஏரேக், ஆதிஸ்தானங்கள்” (ஆதி.10:8-10) “பூமியெங்கும் ஒரே பாஷையும் ஒரேவிதமான பேச்சும் இருந்தது. ஜனங்கள் கிழக்கேயிருந்து பிரயாணம் பண்ணுகையில், சிநெயார் தேசத்தில் சமபூமியைக் கண்டு, அங்கே குடியிருந்தார்கள். அப்பொழுது அவர்கள்; நாம் செங்கல் அறுத்து, அதை நன்றாய்ச் சுடுவோம் வாருங்கள் என்று ஒருவரோடொருவர் பேசிக்கொண்டார்கள்; கல்லுக்குப் பதிலாகச் செங்கல்லும், சாந்துக்குப் பதிலாக நிலக்கீலும் அவர்களுக்கு இருந்தது. பின்னும் அவர்கள், நாம் பூமியின் மீதெங்கும் சிதறிப் போகாதபடிக்கு, நமக்கு ஒரு நகரத்தையும், வானத்தை அளாவும் சிகரமுள்ள ஒரு கோபுரத்தையும் கட்டி, நமக்கு பேர் உண்டாகப் பண்ணுவோம் வாருங்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டார்கள். மனு புத்திரர் கட்டுகிற நகரத்தையும் கோபுரத்தையும் பார்க்கிறதற்குக் கர்த்தர் இறங்கினார். அப்பொழுது கர்த்தர்: இதோ ஜனங்கள் ஒரே கூட்டமாய் இருக்கிறார்கள்; அவர்கள் அனைவருக்கும் ஒரே பாஷையும் இருக்கிறது; அவர்கள் இதைச் செய்ய தொடங்கினார்கள்; இப்பொழுதும் தாங்கள் செய்ய நினைத்தது ஒன்றும் தடைபட மாட்டாது என்று இருக்கிறார்கள். நாம் இறங்கி போய், ஒருவர் பேசுவதை மற்றொருவர் அறியாதபடிக்கு அங்கே அவர்கள் பாஷையைத் தாறுமாறாக்குவோம் என்றார். அப்படியே கர்த்தர் அவர்களை அவ்விடத்திலிருந்து பூமியின் மீதெங்கும் சிதறிப்

மக்களைச் சிதறடித்து அவர்களிடையே குழப்பத்தையும் பிரிவினையையும் உண்டாக்கினார்.

தேவர்கள் மனிதர்களின் மூலம் வெளிப்படுகின்றனரென்று புராணங்கள் கூறுகின்றன. இதன் மூலமாக ‘முன்னோர்களின் வழிபாடு’ (ancestor worship) மக்களிடையே தோன்றிற்று. இதைக் குறித்து சரித்திரத்தில் ஆராய முற்படுவோம்.

பிதா, குமாரன், ஆவி என்னும் மூன்று கடவுள்களின் வழிபாட்டை கூஷ் முதன்முதலில் ஏற்படுத்தினான் என்று சரித்திரம் கூறுகிறது. இவர் மூவரும் எல்லாவற்றிலும் சமமானவர்கள். ஸ்திரீயின் வித்து இவ்வலகத்தில் தோன்றும் என்பதைக் கூஷ் அறிந்திருந்தான். ஆகையால் அஞ்ஞான வழிபாட்டில் ஒரு ஸ்திரீயும் அவள் வித்தும் இடம் பெறவேண்டும். நிம்ரோத் மரித்த பிறகு, அவனுடைய மனைவியாகிய செமிராமிஸ் (Semiramis) என்பவள் அவனைத் தெய்வமாக்கி, அவள் அவன் தாயெனக் கூறிக் கொண்டாள், பின்னர் அவள் தேவர்களின் தாயாக ஆக்கப்பட்டாள். (இதைப் போன்று மரியாளும் ரோமன் சபையில் தேவியாக ஆக்கப்பட்டாள். அவள் பாவமில்லாதவளா யிருந்து, தேவனின் தாயாகும் சிலாக்கியம் பெற்றாள் என்று அவர்கள் கூறுகின்றனர்) செமிராமிஸ் நிம்ரோதை ‘செரோஸ்டா (Zeorashta) என்று அழைத்தாள். அதற்கு ‘வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட ஸ்திரீயின் வித்து’ என்று அர்த்தம்.

சிறிது காலம் கழித்து, அந்த ஸ்திரீ, மகனைக் காட்டிலும் அதிகமாக மக்களின் கவனத்தைக் கவர்ந்தாள். கூடிய சீக்கிரத்தில், அவள் தன்னுடைய குதிங்காலின் கீழ் சர்ப்பத்தை நசுக்குவது போன்று சித்தரிக்கப்பட்டு, ‘விண்ணுலக ராணி’ என்று அழைக்கப்பட்டாள். அது போன்று, இன்றைக்கு இயேசுவின் தாயாகிய மரியாள் தெய்வ நிலைக்கு உயர்த்தப்பட்டு, அவளுக்கில்லாத தன்மைகள் பெற்றவளாகக் கருதப்பட்டு, ‘மத்தியஸ்தம் செய்யும் மரியாள், எல்லா விசுவாசிகளுக்கும் தாயான மரியாள், சபையின் தாய்’ போன்ற வெவ்வேறு பெயர்களால் அழைக்கப்படுகிறாள். பாபிலோனிய வழக்கமான முன்னோர்களின் வழிபாடு’ எல்லா மார்க்கத்தைக் காட்டிலும் ரோமன் கத்தோலிக்க மார்க்கத்தில் அதிக இடம் பெற்றிருக்கிறது.

இவனைக் குறித்து ஹைஜினஸ் (Hyginus) என்னும் சரித்திர ஆராய்ச்சியாளர் பின்வருமாறு கூறுகிறார்: “அநேக காலங்களாக மக்கள் ஜோவ் (Jove) (அதாவது யெகோவா) என்னும் தேவனின் அதிகாரத்திற்குக் கீழ்ப்பட்டு, தங்களுக்கென பட்டினங்கள் ஒன்றையும் ஸ்தாபிக்கமாலும், சட்டங்கள் ஒன்றும் உண்டாக்கிக் கொள்ளாமலும், ஒரே மொழியைப் பேசி வந்தனர். அதன்பின்பு அவர்கள் வித்தியாசமான மொழிகளைப் பேசிய போது, அவைகளுக்கு மெர்கூரி (பேல், கூஷ்) அர்த்தம் கூறி வந்தான். இவனே பூமியை மக்களுக்கு நாடுகளாகப் பகிர்ந்து கொடுத்தான். அதன்பின்பு, நாடுகளிடையே சச்சரவு ஏற்பட்டது” மக்கள் உண்மையான தேவனை விட்டுப் பின்வாங்கி, வித்தியாசமான மார்க்கத்தைப் பின்பற்றக் காரணமாயிருந்தவன் நிம்ரோதின் தகப்பனான கூஷ்(அல்லது பேல்) என்பதை நாம் இதன் மூலமாக அறியலாம். பாபேல் கோபுரம் கட்டுவதன் எண்ணத்தை மக்களுக்குள் புகுத்தியது இவனே. அவனுடைய மகன் நிம்ரோத், அதைக் கட்டி முடித்தான். கோபுரம் கட்டுவதற்கு மக்களை ஊக்கு வித்ததன் விளைவாக அவர்களிடையே பிரிவினையும், குழப்பமும் ஏற்பட்டது என்பதை நாமறிவோம்.

அநேக தெய்வங்களின் வழிபாட்டை கூஷ் மக்களிடையே புகுத்தினான். மக்கள் மனிதரைத் தெய்வங்களாகத் தொழ ஆரம்பித்தபோது, கூஷ் தெய்வங்களின் தகப்பனாகக் கருதப்பட்டான். ரோம புராணங்களில், ‘ஜானஸ்’ (Janus) என்ற பெயர் இவனுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அவன் இரண்டு தலைகள் கொண்டு, ஒரு தடியை கையில் ஏந்தினவனாக அவைகளில் சித்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறான். அந்தத் தடியின்மூலம் அவன் மக்களைத் தாறு மாறாக்கி, சிதறடித்தான் என்று புராண சரித்திரம் கூறுகிறது. ஜானஸ், “முன்னோர்கள் என்னை ‘குழப்பம்’ என்று அழைத்தனர் என்று கூறியதாக ஓவிட் (Ovid) என்பவர் எழுதியிருக்கிறார். ஆம் வேதத்தில் கூஷ் என்று அழைக்கப்பட்டவன் பேல், பேலஸ், ஹெர்மிஸ் ஜானஸ் போன்ற வித்தியாசமான பெயர்களால் அழைக்கப்பட்டான். அவன் ஒரு தேவனின் வழிபாட்டை (Monotheism) எதிர்த்து, தேவர்களின் கருத்துக்களை அவன் மக்களுக்கு எடுத்துரைப்பவன் என்னும் எண்ணத்தை அவர்களிடையே பரப்பினான். அதனால் தேவன் கோபங் கொண்டு,

போகப் பண்ணினார்; அப்பொழுது நகரம் கட்டுகிறதை விட்டு விட்டார்கள். பூமியெங்கும் வழங்கின பாஷையைக் கர்த்தர் அவ்விடத்தில் தாறுமாறாக்கினபடியால், அதின் பேர் பாபேல் எனப்பட்டது; கர்த்தர் அவர்களை அவ்விடத்திலிருந்து பூமியின் மீதெங்கும் சிதறிப் போகப் பண்ணினார்” (ஆதி.11:1-9).

பாபிலோன் நகரம் ஆதியில் பாபேல் என்ற பெயரால் அழைக்கப்பட்டது. அது ‘குழப்பம்’ என்று பொருள்படும். காமின் குமாரனான கூஷ் என்பவனால் அது ஸ்தாபிக்கப்பட்டு, அவனுடைய குமாரனாகிய நிம்ரோத்தின் காலத்தில் வல்லமை பொருந்திய சாம்ராஜ்யமாக விளங்கியது. நிம்ரோத் மூன்று மகத்தான காரியங்களைச் சாதித்தான் என்று வேதமும் சரித்திரமும் கூறுகின்றன. முதலாவதாக, அவன் பலமுள்ள இராஜ்யத்தை ஸ்தாபித்தான். இரண்டாவதாக அவன் தன்னுடைய சொந்த மார்க்கத்தைப் பரப்பினான். மூன்றாவதாக அவன் தனக்குக் கீர்த்தியைச் சம்பாதித்தான். இவ்வாறு, அவனுடைய விருப்பங்கள் அனைத்தும் பூர்த்தியாயின. எல்லா உலக ராஜ்யங்களைக் காட்டிலும் பாபிலோன் சாம்ராஜ்யம் தலைசிறந்து விளங்கியதால், அது ‘பொன்தலை’ (Head of Gold) என்று சரித்திரத்தில் அழைக்கப் படுகிறது. நிம்ரோதின் மார்க்கம் உலகெங்கும் பரவி, எல்லா விக்கிரகாராதனைகளுக்கும், கட்டுக் கதைகளுக்கும் ஆதாரமாக விளங்கினது என்று சரித்திரவாயிலாக நிரூபிக்க முடியும். இம்மார்க்கத்தைக் கடைப்பிடித்து தொழப்பட்ட தெய்வங்கள் வித்தியாசமான நாடுகளில் வெவ்வேறு பெயர்களால் அறியப் படுகின்றன. சாத்தானோடு வெளி. 17-18 அதிகாரங்களும் கூறுகின்றன. நிம்ரோத் தனக்கென கீர்த்தியைச் சம்பாதித்துக் கொண்டதன் மூலம் அவனும் அவனைச் சார்ந்தவர்களும் வித்தியாசமான பெயர்களில் அநேக வருஷங்களாக, வணங்கப்பட்டு வருகின்றனர். இயேசுகிறிஸ்து தம்முடைய சகோதரருக்குத் தம்மை வெளிப்படுத்தும் காலம்வரை, நிம்ரோத்தின் வழிபாடு நீடிக்கும்.

மற்ற நாடுகளின் சரித்திரம் வேதாகமத்தில் எழுதப்படாததால், பாபிலோனிய மார்க்கம் பெர்கமுவில் பரவிய விதத்தைச் சரித்திரத்தின் மூலமாகத்தான் நாம் அறியமுடியும். எகிப்திய, கிரேக்க பழக்கங்களின் குறிப்புகளிலிருந்து இவைகளைக் குறித்து நாம் பெரும்பாலும் அறியலாம். ஏனெனில் விஞ்ஞான அறிவை

யும், கணித அறிவையும் எகிப்தியர் கல்தேயரிடமிருந்து பெற்றனர். கிரேக்கர்கள் இவைகளை எகிப்தியரிடமிருந்து பெற்றனர். பண்டைய காலத்தில் இந்நூல்கள், மார்க்கத்தின் ஒரு பாகமாகக் கருதப்பட்டு, அவைகளைக் கற்பிக்கும் பொறுப்பு, மார்க்க ஆசாரியர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருந்தன. ஒரு தேசம் மற்றொரு தேசத்தை வெல்லும்போது, தோற்கடிக்கப்பட்ட தேசம் ஜெயித்த தேசத்தின் மார்க்கத்தைக் கடைபிடிப்பது அக்காலத்தின் வழக்கமாயிருந்தது. கிரேக்கர்களும், பாபிலோனியரும் ஒரே விதமான இராசி மண்டலத்தின் அடையாளங்களைப் (Signs of the zodiac) பின்பற்றுவது இதன் காரணமாகத்தான் இருக்க வேண்டும். அநேக தெய்வங்களை வழிபடும் பழக்கத்தை கிரேக்கர்கள் எகிப்தியரிடமிருந்து பெற்றனரென்று எகிப்தியரின் புராதன நூல்களில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்வாறு பாபிலோனியன் பழக்க வழக்கங்கள் தேசத்திற்குத் தேசம் பரவி, ரோமாபுரி, சீனா, இந்தியா, அமெரிக்கா தேசங்களில் காணப்பட்டன.

ஆதிகாலத்திய மக்கள் கடைபிடித்த மார்க்கம் பாபிலோனிய மார்க்கத்திலிருந்து வேறுபட்டது என்று புராதன சரித்திரங்கள் கூறுகின்றன.

ஆதிகாலத்தில் ஒரே தேவனின் வழிபாடு உண்டாயிருந்த தென்றும், அந்த தேவன் எல்லாவற்றிற்கும் மேலானவரும் (Supreme), நித்தியமுள்ளவரும், காணப்படாதவருமாயிருந்து, தம்முடைய வார்த்தையினால் சகலத்தையும் சிருஷ்டித்து, அன்பும், உத்தமும், நீதியும் பொருந்தியவராகக் கருதப்பட்டாரென்று வில் கின்ஸன் (Wilkinson), மால்லெட் (Mallett) என்னும் சரித்திர நிபுணர்கள் கூறுகின்றனர். பின்னர் சாத்தான் மக்களின் இருதயங்க்களையும் சிந்தனைகளையும் பாழாக்கி, சத்தியத்தைப் புறக்கணிக்கச் செய்தான். தேவனால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட சாத்தான், மக்கள் சிருஷ்டிகரை வழிபடுவது போன்று, அவனையும் வழிபட வேண்டுமென விருப்பங் கொண்டு, மக்களின் இருதயத்தைக் கவர்ந்து, அவனைத் தொழும்படி ஏவினான். உலகம் முழுவதும் அவனுடைய மார்க்கம் பரவவேண்டுமென்ற அவனுடைய விருப்பம் உண்மையாகவே நிறைவேறிற்று. தேவன் ரோமரின் நிருபத்தில் இதை ஆமோதிக்கிறார். “அவர்கள் தேவனை அறிந்தும், அவரைத் தேவனென்று மகிமைப்படுத்தாமலும் ஸ்தோத்தரியாமலமிருந்து,

வண்ணம் போர் செய்யப் பழக்கமில்லாதவர்களாய் மிதமான ஜீவியத்தைக் கடைப் பிடித்த மக்களை வென்று, அநேக ராஜ்யங்களைச் சொந்தமாக்கிக் கொண்டான். நிம்ரோதின் சாம்ராஜ்யத்தைப் பற்றி ஆதியாகமம் பின்வருமாறு உரைக்கிறது. “சினெயார் தேசத்திலுள்ள பாபேல், ஏரேக், அக்காத், கல்னே என்னும் இடங்கள் அவன் ஆண்ட ராஜ்யத்திற்கு ஆதிஸ்தானங்கள் அந்த தேசத்திலிருந்து அசூர் புறப்பட்டுப் போய், நிநிவேயையும் ரெகோபாத் பட்டணத்தையும், காலாகையும், நிநிவேக்கும் காலாகுக்கும் நடுவாக ரெசேனையும் கட்டினான்.” (ஆதி.10:10-2). ‘அசூர்’ என்பது வினைச் சொல்லாகும், மொழிப் பெயர்ப்பாளர்கள் தவறாக அதைப் பெயர்ச்சொல்லாக மொழி பெயர்த்துவிட்டனர். அப்பதம் ‘பலப்படுத்திக் கொண்டான்’ என்னும் அர்த்தம் பெறும். அப்படியெனில் வேதத்தின் நிம்ரோத் தான் பாபிலோனியன் நீனஸ் ஆவான். அவன் உலகத்தில் முதன்முறையாக சைனியத்தை ஏற்படுத்தி, கடின அப்பியாசத்தின்மூலம் அவர்களை யுத்தத்திற்குப் பழக்குவித்து, சினெயார் தேசத்திற்கப்பால் சென்று தேசங்களை வென்று, நிநிவே போன்ற பட்டினங்களைக் கட்டினான். பாழடைந்த நிநிவே இன்றைக்கும் ‘நிம்ரோத்’ (Nimrod) என்று அழைக்கப்படுகிறது.

நீனஸ் யாரென்பதை நாம் கண்டுபிடித்துவிட்டோம். அவனுடைய தகப்பனைக் குறித்து சிறிது ஆராய்வோம். சரித்திரத்தில் அவன் ‘பேல்’ (Bel) என்று அழைக்கப்படுகிறான். பாபிலோன் ஸ்தாபிக்கப்பட அவசியமாயிருந்த எல்லா ஒழுங்குகளையும் அவன் செய்த பிறகு அவனுடைய குமாரனான நீனஸ் அதை ஸ்தாபித்து அதன் முதல் ராஜாவானான். வேதத்தில் கூஷ் என்பவன் நிம்ரோத்தின் தகப்பனென்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது. “கூஷ் நிம்ரோத்தைப் பெற்றான்.” (ஆதி.10:8). காம் என்பவன் கூஷைப் பெற்றான் (ஆதி.10:6) எகிப்திய சரித்திரத்தில் பேல் என்பவன், ‘ஹெர்மிஸ்’ (Hermes) என்ற பெயரால் அறியப்படுகிறான். ‘ஹெர்மிஸ்’ என்ற பதத்திற்கு ‘காமின் குமாரன்’ என்று அர்த்தம். அப்படியெனில் கூஷ் என்பவனுக்கு பேல் என்பது மறு பெயராயிருக்க வேண்டும். விக்கிரக தெய்வங்களின் கருத்துக்களை அவன் வெளியிட்டதாகக் கருதப்பட்டானென்று சரித்திரம் கூறுகிறது. மெர்குரி (Mercury) என்பது அவனுடைய வேறொரு பெயராகும் (அப்.14:11-12).

இவைகளுக்கெல்லாம் மூலத் தாய்-சேய் யாரென்பதை நாம் ஆராய்வோம். செமிராமில் (Semiramis) என்பவள் பாபிலோனில் மூலத்தாய் தேவியாயிருந்தாள். அவள் ரீயா (Rhea) என்று கிழக்கத்திய நாடுகளில் வழங்கப்பட்டாள். அவள் கையிலேந்தியது குழந்தையாயிருப்பினும், அவன் உயரமுள்ளவனாகவும், திடகாத்திரமுள்ளவனாகவும், பெண்களை வசீகரிக்கத்தக்க அழகுள்ளவனாகவும் விவரிக்கப்பட்டான். அவன் தம்மூஸ் (Tammuz) என்று வேதத்தில் அழைக்கப்படுகிறான் (எசே.8:14). எழுத்தாளர்கள் அவனை பாக்கஸ் (Bacchus) என்று அழைத்தனர். பாபிலோனில் அவன் நீனஸ் (Ninus) என்ற பெயரால் அறியப்பட்டான். அவன் ஒரே சமயத்தில் கணவனாகவும் மகனாகவும் இருப்பதாகக் கருதப்படுவதால் (Husband-Son), அவன் குழந்தையாகத் தோற்றமளித்தாலும், வலிமையுள்ளவனாக விவரிக்கப்படுகிறான். இந்தியாவிலே ஈஸ்வரன் தன்னுடைய மனைவியாகிய ஈஸியின் மூலைப்பாலை அருந்துவது போல் சொருபங்கள் அமைந்திருக்கின்றன.

பாபிலோனில் நீனஸ் என்று அழைக்கப்பட்டவனே வேதத்தில் கூறப்பட்ட நிம்ரோத் என்பதைச் சரித்திரத்தோடு ஆதியாகமத்தில் எழுதப்பட்டவைகளை ஒப்பிடும்போது அறியலாம். பாம்பேயஸ் (Pom Peius) என்பவர் “நீனஸ் என்றும் அசீரியாவின் ராஜா, படையெடுப்பின் வாஞ்சையின் காரணத்தால், முன்பு உண்டாயிருந்த மிதமான ஜீவியத்தின் முறைகளை மாற்றிப் போட்டான். அடுத்துள்ள நாடுகளோடு முதன்முதல் போர் செய்தவன் இவனேயாகும். அசீரியா தொடங்கி லிபியா வரையுள்ள எல்லா நாடுகளையும் அவன் விரைவில் கைப்பற்ற, அவர்களின் போர் செய்யும் முறையைக் குறித்த அறியாமை சாதகமாயிருந்தது” என்று கூறுகிறார் டயோடரஸ் (Diodorous) என்பவர், “நீனஸ் என்பவன் சரித்திரத்திலேயே மிகவும் புராதன அசீரிய ராஜா, போர் செய்வதில் ஆர்வங் கொண்டு, அவன் அநேக வாலிபர்களைப் போர் செய்யும் முறைமையில் பழக்கினான். பாபிலோனியா என்று பின்னர் அழைக்கப்பட்ட நாடுகளை அவன் கைப்பற்றினான்” என்று எழுதியிருக்கிறார். நீனஸ் என்பவன் பாபிலோனில் மகத்தானவனாய் விளங்கி, பாபேலைக் கட்டி, அசீரியாவைக் கைப்பற்றி அதன் அரசனாகி, பாம்பேயஸ் உரைத்த

தங்கள் சிந்தனைகளினாலே வீணரானார்கள்; உணர்வில்லாத அவர்களுடைய இருதயம் இருளடைந்தது. தேவனுடைய சத்தியத்தை அவர்கள் பொய்யாக மாற்றி, சிருஷ்டிகரைத் தொழுது சேவியாமல் சிருஷ்டியைத் தொழுது சேவித்தார்கள்” (ரோமர் 1:21,25). சாத்தான் தேவனால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டவன், அவன் விடிவெள்ளியின் மகனென்று வேதத்தில் அழைக்கப்படுகிறான். ஒருக்காலத்தில் சத்தியம் பரவியிருந்த மக்களிடையே, தேவனை புறக்கணிக்கும் ஒரு கூட்டம் நாளடைவில் தோன்றி, பேய்களின் வழிபாட்டை உலகம் முழுவதும் பரப்பிற்று. சேமின் சந்ததியார் சத்தியத்தைக் கடைபிடித்து, பிசாசின் பொய்களுக்குச் செவி கொடுத்த காமின் சந்ததியாரோடு போராடினர் என்று சரித்திரம் நிரூபிக்கிறது. இதைக் குறித்து அதிகம் விவரிக்க அவசியமில்லை. உலகத்தில் இரண்டு மார்க்கங்களுண்டு என்றும், அவைகளில் பொல் லாங்கான மார்க்கம் உலகெங்கும் பரவியிருக்கிறது என்பதைக் காண்பிக்கவே இவை கூறப்பட்டன.

பாபிலோனில், ஒரு தேவனின் வழிபாடு (monotheism) அநேக தெய்வங்களின் வழிபாடாக (Polytheism) மாறிற்று. தேவனுடைய சத்தியத்திற்கு விரோதமாக, பிசாசின் பொய்கள் அப்பட்டினத்தில் எழும்பின. உண்மையாகவே சாத்தான் இப்பிரபஞ்சத்தின் தேவனாக, அவனால் வஞ்சிக்கப்பட்டவர்களால் தொழப்பட்டான்.

அநேக தெய்வங்களைக் கொண்ட விரோதியின் மார்க்கம் திரித்துவ போதனையைக் கொண்டு தொடங்கப்பட்டது. பூர்வ காலத்திலேயே இந்த மூன்று ஆட்களைக் கொண்ட ஒரு தேவனின் தத்துவம் ஆரம்பமானது. இக்காலத்திய வேத பண்டிதர்கள் இச்சரித்திரம் அறியாதது வியக்கத்தக்கது. தங்கள் முன்னோர்களைப் போன்று இவர்களும் வஞ்சிக்கப்பட்டு மூன்று ஆட்களைக் கொண்ட தேவத்துவத்தை விசுவாசிக்கின்றனர். இந்தப் போதனைக்கு ஆதாரமாக வேதத்தில் ஒரு வாக்கியத்தையாகிலும் அவர்கள் காண்பிக்கட்டும். காமின் சந்ததியார் மூன்று கடவுள்களின் தத்துவத்தைக் கொண்ட சாத்தானின் வழிபாட்டில் ஈடுபட்டபோது, சேமின் சந்ததியாரில் ஒருவராகிலும் இதை அனுசரிக்காமலிருந்தது அதிசயமூட்டுகின்றதல்லவா? தேவத் துவத்தில் மூன்று ஆட்கள் உண்டாயிருப்பார்களாயின் பின்னை ஏன் எபிரேயர்கள்

“இஸ்ரவேலே கேள்! நம்முடைய தேவனாகிய கர்த்தர் ஒருவரே கர்த்தர்” என்று விசுவாசிக்க வேண்டும்? சேமின் சந்ததியில் பிறந்த ஆபிரகாம் ஒரே தேவனை இரண்டு தூதர்களோடு கண்டான்.

திரித்துவக் கொள்கை ஆதியில் பாபிலோனில் சமபக்க முக்கோணத்தின் (Equilateral Triangle) உதவியைக் கொண்டு விவரிக்கப்பட்டு, அவ்வாறே இன்று ரோமாபுரியிலும் விளக்கப் படுகிறது. எபிரேயர்கள் இவ்விதமான எண்ணத்தை உடையவர்களாயிருந்ததில்லை, அப்படியெனில், யாருடைய கொள்கை சரியானது? பாபிலோனியருடைய கொள்கையா? அல்லது எபிரேயரின் கொள்கையா? ஆசியாவில் மூன்று கடவுள்கள் கொண்ட ஒரு சொரூபத்தால் விளக்கப்பட்டது. சொரூபத்தின் மூன்று தலைகளும் மூன்று சக்திகளைக் குறிக்கின்றன. இந்தியாவில், ஒரே தேவன் மூன்று உருவங்களாய் இருக்கிறான் என்று கருதப்படுகிறது. நவீன வேத சாஸ்திரம் இந்தத் தத்துவத்தை ஒட்டி அமைந்திருக்கிறது. ஜப்பான் தேசத்தில் மூன்று தலைகளைக் கொண்ட புத்த சிலையொன்றுண்டு. இவைகளெல்லாவற்றைக் காட்டிலும் திரித்துவக் கொள்கையை நன்கு விளக்குவது பின்வரும் உருவங்களைக்கொண்ட ஒரு அமைப்பு : (1) பிதாவாகிய தேவனைக் குறிக்கும் ஒரு கிழவனின் தலை (2) வித்தாகிய குமாரனைச் சித்தரிக்கும் ஒரு வட்டம் (3) பரிசுத்த ஆவியை வெளிப்படுத்தும் புறவின் சிறகுகளும் வாலும் தேவத்துவத்தில் பிதா, குமாரன், பரிசுத்த ஆவி என்னும் மூன்று ஆட்களுண்டு என்னும் திரித்துவப் போதனையை இது நன்றாக விவரிக்கிறது. ரோமாபுரியிலும் இத்தத்துவம் கைக்கொள்ளப்படுகிறதை நீங்கள் காணலாம். விசுவாசத்தின் தந்தையாகிய ஆபிரகாமுக்கும் அவனுடைய சந்ததியாருக்கும் தேவத்துவத்தைக் குறித்த வெளிப் பாடு உண்டாயிருந்ததைப் பார்க்கிலும் சாத்தானுக்கும் அவனை வழிபடுபவர்களுக்கும் அதிகம் உண்டாயிருந்தது என்று நாம் நம்ப முடியுமா? தேவனுடைய பிள்ளைகளைக் காட்டிலும் சாத்தானின் பிள்ளைகளுக்கு தேவனைப் பற்றிய அறிவு அதிகமாயிருக்கக் கூடுமா? நவீன வேதபண்டிதர்கள் திரித்துவத்தைக் குறித்துப் பேசும் போது, நேர்முகமாகவோ அல்லது முறைமுகமாகவோ அவ்வாறு விசுவாசிக்கின்றனர். இங்கு குறிக்கப்பட்டவைகள் யாவும் முற்றிலும் உண்மை என்பதை நான் கூற ஆசிக்கிறேன். சாத்தான் பொய்யனும் பொய்க்கு பிதாவுமாயிருக்கிறபடியால் அவன் அளிக்கும் எந்த

வெளிப்பாடும் பொய்யாகவே இருக்க வேண்டும். அவன் ஒரு கொலைகாரன். அவனுடைய திரித்துவப் போதனையும் ஆயிரக்கணக்கானவர்களை நிர்மூலமாக்கி இயேசு கிறிஸ்து வரும் வரை இன்னும் அநேகரை நிர்மூலமாக்கும்.

சாத்தான் முதலில் உண்மையான தேவத்துவத்தில் சிறிய மாற்றத்தை மாத்திரம் கொண்டு வந்தான் என்று சரித்திர வாயிலாக நாம் அறியலாம். அப்பொழுது தேவன் பின்வருமாறு அறியப்பட்டார். 1. நித்திய பிதா, 2. மானிடத் தாய்க்குள் உருவாக்கப்பட்ட தேவனுடைய ஆவி. 3. அதன் விளைவினால் உண்டான திவ்விய குமாரன் (ஸ்திரீயின் வித்து), சாத்தான் இதோடு நின்று விடவில்லை. மக்கள் அவனை முழுவதுமாக வழிபட வேண்டு மென்று கருதி ஈடுபட்ட செயலில், அவன் இன்னும் பூரண வெற்றி பெறவில்லை. ஆகையால் அவன் அவர்களைச் சத்தியத்தினின்று அதிகமாக விலகச் செய்தான். காணக்கூடாத மகத்தான நித்திய பிதா, மக்களின் விவகாரங்களில் கவலை கொள்ளாமல் மெளனமாக இருக்கிறாரென்றும் ஆகையால் அவரை மெளனமாகத் தொழுது கொள்ளலாம் என்னும் போதனையை அவன் உலகமெங்கும் பரப்பினான். இதன் காரணமாக, தேவன் மறைமுகமாக அசட்டை செய்யப்பட்டார், இன்றைக்கும் இந்தியாவில் சிருஷ்டிகராகிய மெளன தேவனுக்கு ஆலயங்கள் எழுப்பப்பட்டிருக்கக் காணலாம்.

சிருஷ்டிகராகிய பிதாவைத் தொழுது கொள்ள அவசியமில்லாததால் மக்கள் தாயையும், பிள்ளையையும் வழிபடத் தொடங்கினர். எகிப்தில் ஈஸிஸ் (Isis) என்ற பெயர் கொண்டதாயும், ஓஸிரிஸ் (Osiris) என்ற பெயர்கொண்ட மகனும் தொழப்பட்டனர். இந்தியாவில் ஈஸி (Isi), ஈஸ்வரன் (Iswara) என்ற பெயர்கள் கொண்டும், ஆசியாவில் சிபேல் (Sybele), டாயஸ் (Deoius) என்ற பெயர்களிலும் தாய்சேய் வழிபாடு நடந்து வந்தது. ரோமாபுரியிலும், கிரேக்க நாடுகளிலும், சீனாவிலும் இது பரவியது. சில ரோமன் கத்தோலிக்க மிஷனரிமார்கள் சீனாவுக்குச் சென்றபோது, ரோமாபுரியின் வாடிகன் அரண்மனையிலிருந்த தாய்சேய் சொரூபத்தைப் போன்று, அந்நாட்டிலும் இருப்பதைக் கண்டு அவர்கள் வியப்புற்றனர்.